

ЗАКОН за местните данъци и такси

Обн., ДВ, бр. 117 от 10.12.1997 г., в сила от 1.01.1998 г., изм. и доп., бр. 71 от 23.06.1998 г., в сила от 24.08.1998 г., изм., бр. 83 от 21.07.1998 г., изм. и доп., бр. 105 от 8.09.1998 г., в сила от 8.09.1998 г., бр. 153 от 23.12.1998 г., в сила от 1.01.1999 г., изм., бр. 103 от 30.11.1999 г., в сила от 1.01.2000 г., изм. и доп., бр. 34 от 25.04.2000 г., в сила от 1.01.2001 г., бр. 102 от 15.12.2000 г., в сила от 1.01.2001 г., бр. 109 от 18.12.2001 г., в сила от 1.01.2002 г., изм., бр. 28 от 19.03.2002 г., изм. и доп., бр. 45 от 30.04.2002 г., в сила от 1.01.2002 г., бр. 56 от 7.06.2002 г., в сила от 1.01.2003 г., бр. 119 от 27.12.2002 г., в сила от 1.01.2003 г., изм., бр. 84 от 23.09.2003 г., изм. и доп., бр. 112 от 23.12.2003 г., в сила от 1.01.2004 г., бр. 6 от 23.01.2004 г., в сила от 1.04.2004 г., доп., бр. 18 от 5.03.2004 г., в сила от 1.01.2005 г., изм., бр. 36 от 30.04.2004 г., в сила от 31.07.2004 г., доп., бр. 70 от 10.08.2004 г., в сила от 1.01.2005 г., изм. и доп., бр. 106 от 3.12.2004 г., в сила от 1.01.2005 г., бр. 87 от 1.11.2005 г., в сила от 1.01.2007 г., изм., бр. 94 от 25.11.2005 г., в сила от 25.11.2005 г., изм. и доп., бр. 100 от 13.12.2005 г., в сила от 1.01.2006 г., бр. 103 от 23.12.2005 г., в сила от 1.01.2006 г., бр. 105 от 29.12.2005 г., в сила от 1.01.2006 г., изм., бр. 30 от 11.04.2006 г., в сила от 12.07.2006 г., изм. и доп., бр. 36 от 2.05.2006 г., в сила от 1.07.2006 г., бр. 105 от 22.12.2006 г., в сила от 1.01.2007 г., изм., бр. 55 от 6.07.2007 г., в сила от 1.01.2008 г., изм. и доп., бр. 110 от 21.12.2007 г., в сила от 1.01.2008 г., изм., бр. 70 от 8.08.2008 г., изм. и доп., бр. 105 от 9.12.2008 г., в сила от 1.01.2009 г., доп., бр. 12 от 13.02.2009 г., в сила от 13.02.2009 г., изм., бр. 19 от 13.03.2009 г., в сила от 10.04.2009 г., доп., бр. 41 от 2.06.2009 г., в сила от 1.07.2009 г., изм. и доп., бр. 95 от 1.12.2009 г., в сила от 1.01.2010 г., бр. 98 от 14.12.2010 г., в сила от 1.01.2011 г., доп., бр. 19 от 8.03.2011 г., в сила от 8.03.2011 г., изм., бр. 28 от 5.04.2011 г., доп., бр. 31 от 15.04.2011 г., в сила от 1.01.2011 г., изм., бр. 35 от 3.05.2011 г., в сила от 3.05.2011 г., доп., бр. 39 от 20.05.2011 г.; изм. с Решение № 5 на Конституционния съд на РБ от 5.04.2012 г. - бр. 30 от 17.04.2012 г.; изм. и доп., бр. 53 от 13.07.2012 г., в сила от 13.07.2012 г., доп., бр. 54 от 17.07.2012 г., в сила от 17.07.2012 г., бр. 102 от 21.12.2012 г., в сила от 1.01.2013 г., изм., бр. 24 от 12.03.2013 г., в сила от 12.03.2013 г., бр. 30 от 26.03.2013 г., в сила от 26.03.2013 г., доп., бр. 61 от 9.07.2013 г., в сила от 1.01.2014 г., изм. и доп., бр. 101 от 22.11.2013 г., в сила от 1.01.2014 г., бр. 105 от 19.12.2014 г., в сила от 1.01.2015 г., изм., бр. 14 от 20.02.2015 г., бр. 35 от 15.05.2015 г., в сила от 15.05.2015 г., доп., бр. 37 от 22.05.2015 г., бр. 79 от 13.10.2015 г., в сила от 1.08.2016 г., изм. и доп., бр. 95 от 8.12.2015 г., в сила от 1.01.2016 г., доп., бр. 32 от 22.04.2016 г., в сила от 1.01.2017 г., бр. 43 от 7.06.2016 г., изм., бр. 74 от 20.09.2016 г., в сила от 1.01.2018 г., попр., бр. 80 от 11.10.2016 г., изм. и доп., бр. 97 от 6.12.2016 г., в сила от 1.01.2017 г., бр. 88 от 3.11.2017 г., в сила от 1 януари на втората година, следваща публикуването на резултатите от преброяването на населението и жилищния фонд в Република България през 2021 г. (*), бр. 92 от 17.11.2017 г., в сила от 1.01.2018 г., доп., бр. 96 от 1.12.2017 г., в сила от 1.01.2018 г., изм. и доп., бр. 97 от 5.12.2017 г., в сила от 1.01.2018 г., изм., бр. 99 от 12.12.2017 г., в сила от 1.01.2018 г., изм. и доп., бр. 98 от 27.11.2018 г., в сила от 1.01.2019 г., бр. 108 от 29.12.2018 г., в сила от 1.01.2019 г., изм., бр. 1 от 3.01.2019 г., в сила от 1.01.2019 г., бр. 24 от 22.03.2019 г., в сила от 1.07.2020 г. (*); Решение № 4 на Конституционния съд на РБ от 9.04.2019 г. - бр. 32 от 16.04.2019 г.; доп., бр. 38 от 10.05.2019 г., в сила от 20.04.2019 г., изм. и доп., бр. 96 от 6.12.2019 г., в сила от 1.01.2020 г., изм., бр. 101 от 27.12.2019 г., бр. 102 от 31.12.2019 г., в сила от 1.01.2020 г., доп., бр. 18 от 28.02.2020 г., в сила от 28.02.2020 г., изм., бр. 71 от 11.08.2020 г., в сила от 11.08.2020 г., бр. 104 от 8.12.2020 г., в сила от 1.01.2021 г., доп., бр. 107 от 18.12.2020 г., изм., бр. 110 от 29.12.2020 г., в сила от 31.12.2020 г., бр. 14 от

17.02.2021 г., в сила от 17.02.2021 г., бр. 16 от 23.02.2021 г., бр. 8 от 28.01.2022 г., в сила от 1.01.2022 г., бр. 17 от 1.03.2022 г., в сила от 1.04.2022 г.

Глава първа
(Изм. - ДВ, бр. 103 от 1999 г., бр. 109 от 2001 г., изм. и доп., бр. 45 от 2002 г., бр. 56 от 2002 г., изм., бр. 119 от 2002 г.)
ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ

Раздел I
Местни данъци

Чл. 1. (1) (Предишен текст на чл. 1 - ДВ, бр. 110 от 2007 г.) В общинския бюджет постъпват следните местни данъци:

1. данък върху недвижимите имоти;
2. данък върху наследствата;
3. данък върху даренията;
4. данък при възмездно придобиване на имущество;
5. данък върху превозните средства;
6. (отм. - ДВ, бр. 106 от 2004 г., нова, бр. 110 от 2007 г.) патентен данък;
7. (нова - ДВ, бр. 98 от 2010 г., в сила от 1.01.2011 г.) туристически данък;
8. (нова - ДВ, бр. 97 от 2017 г., в сила от 1.01.2018 г.) данък върху

таксиметров превоз на пътници;

9. (предишна т. 7 - ДВ, бр. 98 от 2010 г., в сила от 1.01.2011 г., предишна т. 8, бр. 97 от 2017 г., в сила от 1.01.2018 г.) други местни данъци, определени със закон.

(2) (Нова - ДВ, бр. 110 от 2007 г.) Общинският съвет определя с наредба размера на данъците по ал. 1 при условията, по реда и в границите, определени с този закон.

(3) (Нова - ДВ, бр. 110 от 2007 г.) Когато до края на предходната година общинският съвет не е определил размера на местните данъци за текущата година, местните данъци се събират на базата на действащия размер към 31 декември на предходната година.

(4) (Нова - ДВ, бр. 110 от 2007 г.) Не се допускат изменения в приетите от общинския съвет размер и начин на определяне на местните данъци в течение на годината.

Чл. 2. (Изм. - ДВ, бр. 106 от 2004 г., в сила от 1.01.2006 г.) Местните данъци се заплащат в брой в касите на общинската администрация или безкасово по съответната сметка.

Чл. 3. (1) (Предишен текст на чл. 3 - ДВ, бр. 105 от 2014 г., в сила от 1.01.2015 г.) Данъчните декларации по този закон се подават от данъчно задължените лица или от техните законни представители по образец, одобрен от министъра на финансите, който се обнародва в "Държавен вестник".

(2) (Нова - ДВ, бр. 105 от 2014 г., в сила от 1.01.2015 г.) Данъчните декларации по ал. 1 могат да се подават и по електронен път по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

Чл. 4. (1) (Изм. - ДВ, бр. 106 от 2004 г., в сила от 1.01.2006 г., бр. 100 от 2005 г., бр. 105 от 2005 г., доп., бр. 105 от 2006 г., изм., бр. 1 от 2019 г., в сила от 1.01.2019 г.) Установяването, обезпечаването и събирането на местните данъци се извършват от служители на общинската администрация по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс. Обжалването на свързаните с тях актове се извършва по местонахождението на общината, в чийто район е възникнало задължението, по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2005 г., бр. 98 от 2010 г., в сила от 1.01.2011 г.)

Невнесените в срок данъци по този закон се събират заедно с лихвите по Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания. Принудителното събиране се извършва от публични изпълнители по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс или от съдебни изпълнители по реда на Гражданския процесуален кодекс.

(3) (Нова - ДВ, бр. 100 от 2005 г., изм., бр. 105 от 2005 г., доп., бр. 95 от 2009 г., в сила от 1.01.2010 г., бр. 98 от 2010 г., в сила от 1.01.2011 г.) В производствата по ал. 1 служителите на общинската администрация имат правата и задълженията на органи по приходите, а в производствата по обезпечаване на данъчни задължения - на публични изпълнители. Когато в нормативен акт е предвидено изискване за представяне на удостоверение по чл. 87, ал. 6 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, за задължения за данъци и такси по този закон се представя удостоверение само за задълженията за данъци и такси към общината по постоянен адрес, съответно седалище, на задълженото лице.

(4) (Нова - ДВ, бр. 100 от 2005 г.) Служителите по ал. 3 се определят със заповед на кмета на общината.

(5) (Нова - ДВ, бр. 100 от 2005 г., изм., бр. 105 от 2005 г.) Кметът на общината упражнява правомощията на решаващ орган по чл. 152, ал. 2 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, а ръководителят на звеното за местни приходи в съответната община - на териториален директор на Националната агенция за приходите.

(6) (Нова - ДВ, бр. 100 от 2005 г., изм., бр. 105 от 2005 г.) Изпълнителният директор на Националната агенция за приходите издава методически указания по прилагането на този закон.

(7) (Нова - ДВ, бр. 105 от 2005 г., изм., бр. 98 от 2010 г., в сила от 1.01.2011 г.) Компетентен орган за отсрочване и разсрочване на местни данъци в размер до 100 000 лв. и при условие, че отсрочването или разсрочването се иска до една година от датата на издаване на разрешението, е кметът на общината, а в останалите случаи е общинският съвет.

Чл. 5. (Изм. - ДВ, бр. 100 от 2005 г., отм., бр. 110 от 2007 г.).

Чл. 5а. (Нов - ДВ, бр. 105 от 2014 г., в сила от 1.01.2015 г.) (1) Общините предоставят ежедневна информация по електронен път на Министерството на финансите за:

1. идентификационните данни за задължените лица по този закон;
2. обектите на облагане с местни данъци и такси, данъчните им оценки и отчетните им стойности;
3. правата на собственост и ползване върху обектите на облагане;
4. данъчните облекчения и освобождавания по този закон;
5. размера на задълженията по видове данъци и такси, плащанията и непогасените задължения;

6. (отм. - ДВ, бр. 96 от 2019 г., в сила от 1.01.2020 г.);

7. (нова - ДВ, бр. 88 от 2017 г., в сила от 1 януари на втората година, следваща публикуването на резултатите от преброяването на населението и жилищния фонд в Република България през 2021 г. - изм., бр. 98 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г., бр. 14 от 2021 г., в сила от 17.02.2021 г.) данни от значение за определяне на таксата за битови отпадъци, като обхватът на данните се определя със заповедта по ал. 2;

8. (предишна т. 7 - ДВ, бр. 88 от 2017 г., в сила от 1 януари на втората година, следваща публикуването на резултатите от преброяването на населението и жилищния фонд в Република България през 2021 г. - изм., бр. 98 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г., бр. 14 от 2021 г., в сила от 17.02.2021 г.) други данни от значение за определянето, обезпечаването и събирането на местните данъци и такси.

(2) Информацията по ал. 1 се предоставя по ред, начин и във формат,

определени със заповед на министъра на финансите.

(3) Заповедта по ал. 2 се публикува на интернет страниците на Министерството на финансите и Националното сдружение на общините в Република България.

Раздел II

Местни такси

Чл. 6. (1) Общините събират следните местни такси:

- а) за битови отпадъци;
- б) за ползване на пазари, тържища, панаири, тротоари, площади и улични платна;
- в) (доп. - ДВ, бр. 70 от 2004 г., изм., бр. 105 от 2008 г., в сила от 1.01.2009 г., бр. 24 от 2019 г., в сила от 1.07.2020 г. - изм., бр. 101 от 2019 г.; изм., бр. 17 от 2022 г., в сила от 1.04.2022 г.) за ползване на детски кухни, лагери, общежития и социални услуги, финансирани от общинския бюджет;
- г) (отм. - ДВ, бр. 70 от 2008 г., нова, бр. 79 от 2015 г., в сила от 1.08.2016 г., изм., бр. 99 от 2017 г., в сила от 1.01.2018 г., отм., бр. 17 от 2022 г., в сила от 1.04.2022 г.);
- д) за технически услуги;
- е) за административни услуги;
- ж) за откупуване на гробни места;
- з) (отм. - ДВ, бр. 98 от 2010 г., в сила от 1.01.2011 г., нова, бр. 79 от 2015 г., в сила от 1.08.2016 г.) за дейности по обща подкрепа по смисъла на Закона за предучилищното и училищното образование, които не се финансират от държавния бюджет и се осъществяват от центрове за подкрепа за личностно развитие;
- и) (нова - ДВ, бр. 87 от 2005 г.) за притежаване на куче;
- к) (предишна буква "и" - ДВ, бр. 87 от 2005 г.) други местни такси, определени със закон.

(2) (Доп. - ДВ, бр. 37 от 2015 г.) За всички услуги и права, включително по ал. 3, предоставяни от общината, с изключение на тези по ал. 1, общинският съвет определя цена.

(3) (Нова - ДВ, бр. 37 от 2015 г.) Ползването на общинските тротоари, площади и улични платна или на части от тях като зони за платено и безплатно паркиране по Закона за движението по пътищата се определя с наредба на общинския съвет.

Чл. 7. (1) Местните такси се определят въз основа на необходимите материално-технически и административни разходи по предоставяне на услугата.

(2) Местните такси са прости и пропорционални и се заплащат безкасово, в брой или с общински таксови марки в сроковете и по реда на този закон.

Чл. 8. (1) Общинският съвет определя размера на таксите при спазване на следните принципи:

1. възстановяване на пълните разходи на общината по предоставяне на услугата;
2. създаване на условия за разширяване на предлаганите услуги и повишаване на тяхното качество;
3. постигане на по-голяма справедливост при определяне и заплащане на местните такси.

(2) За услуга, при която дейностите могат да се разграничат една от друга, се определя отделна такса за всяка от дейностите.

(3) Размерът на таксата може и да не възстановява пълните разходи на общината по предоставянето на определена услуга, когато общинският съвет реши, че това се налага за защита на обществения интерес.

(4) (Доп. - ДВ, бр. 101 от 2013 г., в сила от 1.01.2014 г.) В случаите, когато размерът на таксите не възстановява пълния размер на разходите по предоставянето на услугата, разликата между разходите и размера на таксата е за сметка на общинските приходи. В случаите на освобождаване от такси по решение на общинския съвет разходите по предоставяне на услугата са за сметка на общинските приходи.

(5) Общинският съвет определя с наредбата по чл. 9 реда, по който лицата, неползващи услугата през съответната година или през определен период от нея, се освобождават от заплащане на съответната такса.

(6) (Изм. - ДВ, бр. 110 от 2007 г.) Общинският съвет може да освобождава отделни категории лица изцяло или частично от заплащане на отделни видове такси по ред, определен с наредбата по чл. 9.

Чл. 9. Общинският съвет приема наредба за определянето и администрирането на местните такси и цени на услуги.

Чл. 9а. (1) Местните такси се събират от общинската администрация.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 106 от 2004 г., отм., бр. 100 от 2005 г.).

(3) (Доп. - ДВ, бр. 96 от 2017 г., в сила от 1.01.2018 г.) Приходите от местните такси постъпват в бюджета на общината, освен ако с решението по ал. 6 е определено друго.

(4) (Нова - ДВ, бр. 105 от 2006 г.) Кметът издава разрешение за разсрочване или отсрочване на задължения за местни такси в размер до 30 000 лв. и при условие, че разсрочване или отсрочване се иска до една година от датата на издаване на разрешението.

(5) (Нова - ДВ, бр. 105 от 2006 г., изм., бр. 98 от 2010 г., в сила от 1.01.2011 г.) Разрешение за отсрочване или разсрочване на задължения за местни такси над 30 000 лв. или за срок, по-голям от една година, се издава от кмета след решение на общинския съвет.

(6) (Нова - ДВ, бр. 96 от 2017 г., в сила от 1.01.2018 г.) Общинският съвет с решение може да определи кои местни такси, установени със закон, не се събират по реда на ал. 1, а се събират от концесионер, на когото е възложено предоставянето на услугите, за които се заплащат тези такси. С решението общинският съвет определя правото на концесионера да задържи целия или част от размера на събраните такси.

Чл. 9б. (Изм. - ДВ, бр. 84 от 2003 г., бр. 105 от 2005 г., бр. 105 от 2006 г., бр. 98 от 2010 г., в сила от 1.01.2011 г., доп., бр. 19 от 2011 г., в сила от 8.03.2011 г.) Установяването, обезпечаването и събирането на местните такси по този закон се извършват по реда на чл. 4, ал. 1 - 5. Обжалването на свързаните с тях актове се извършва по същия ред.

Чл. 9в. Когато на общински орган е възложено да извършва действие или да издава документ, за което е предвидена държавна такса, събраната такса постъпва в приход на общинския бюджет.

Глава втора МЕСТНИ ДАНЪЦИ

Раздел I Данък върху недвижимите имоти

Чл. 10. (1) (Изм. - ДВ, бр. 106 от 2004 г., доп., бр. 39 от 2011 г., бр. 98 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г., изм., бр. 96 от 2019 г., в сила от 1.01.2020 г.) С данък върху недвижимите имоти се облагат разположените на територията на страната сгради и самостоятелни обекти в сгради, както и поземлените имоти, разположени в строителните граници на населените места и селищните образувания, и

поземлените имоти извън тях, които според подробен устройствен план имат предназначението по чл. 8, т. 1 от Закона за устройство на територията и след промяна на предназначението на земята, когато това се изисква по реда на специален закон.

(2) (Нова - ДВ, бр. 106 от 2004 г.) Не се облагат с данък поземлените имоти, заети от улици, пътища от републиканската и общинската пътни мрежи и железопътната мрежа, до ограничителните строителни линии. Не се облагат с данък и поземлените имоти, заети от водни обекти, държавна и общинска собственост.

(3) (Доп. - ДВ, бр. 109 от 2001 г., предишна ал. 2, бр. 106 от 2004 г.) Не се облагат с данък земеделските земи и горите, с изключение на застроените земи - за действително застроената площ и прилежащия ѝ терен.

(4) (Нова - ДВ, бр. 100 от 2005 г., изм., бр. 105 от 2006 г., бр. 105 от 2008 г., в сила от 1.01.2009 г., бр. 95 от 2009 г., в сила от 1.01.2010 г., отм., бр. 98 от 2010 г., в сила от 1.01.2011 г., нова, бр. 61 от 2013 г., в сила от 1.01.2014 г.) Не се облагат с данък недвижимите имоти с данъчна оценка до 1680 лв. включително.

Чл. 11. (1) Данъчно задължени лица са собствениците на облагаеми с данък недвижими имоти.

(2) (Доп. - ДВ, бр. 153 от 1998 г., изм., бр. 106 от 2004 г., доп., бр. 98 от 2010 г., в сила от 1.01.2011 г.) Собственикът на сграда, построена върху държавен или общински поземлен имот, е данъчно задължен и за този имот или съответната част от него.

(3) (Доп. - ДВ, бр. 109 от 2001 г., изм., бр. 36 от 2006 г.) При учредено вещно право на ползване данъчно задължен е ползвателят.

(4) (Нова - ДВ, бр. 36 от 2006 г., изм., бр. 97 от 2016 г., в сила от 1.01.2017 г.) При концесия данъчно задължен е концесионерът. При концесия за добив данъчно задължено лице е собственикът, с изключение на случаите, при които в полза на концесионера е учредено вещно право на ползване върху поземления имот или съответната част от него.

(5) (Нова - ДВ, бр. 98 от 2010 г., в сила от 1.01.2011 г.) За имот - държавна или общинска собственост, данъчно задължено е лицето, на което имотът е предоставен за управление.

Чл. 12. (1) (Доп. - ДВ, бр. 98 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.) Когато върху облагаем недвижим имот правото на собственост или ограниченото вещно право на ползване е притежание на няколко лица, те дължат данък съответно на частите си.

(2) (Доп. - ДВ, бр. 98 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.) Всеки от съсобствениците на имота, съответно от съпритежателите на ограниченото вещно право на ползване, може да плати данъка за целия имот за сметка на останалите.

Чл. 13. Данъкът се заплаща независимо дали недвижимите имоти се използват или не.

Чл. 14. (Изм. - ДВ, бр. 103 от 1999 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 98 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.) За новопостроените сгради и постройки, които не подлежат на въвеждане в експлоатация по реда на Закона за устройство на територията, собственикът уведомява за това писмено в 2-месечен срок общината по местонахождението на имота, като подава данъчна декларация за облагане с годишен данък върху недвижимите имоти.

(2) (Нова - ДВ, бр. 98 от 2018 г., в сила от 1.01.2020 г., доп., бр. 96 от 2019 г., в сила от 1.01.2020 г.) Не се подават данъчни декларации за облагане с годишен данък за новопостроените сгради, подлежащи на въвеждане в експлоатация по реда на Закона за устройство на територията. Необходимите данни за определяне на данъка на новопостроените сгради и/или на самостоятелни обекти в тях се предоставят на служителите по чл. 4, ал. 1 от

възложителя на строежа в двумесечен срок след завършването на сградата в груб строеж по образец, определен от министъра на финансите.

(3) (Нова – ДВ, бр. 98 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.) Не се подават данъчни декларации за облагане с годишен данък за имотите и ограничените вещни права, придобити по възмезден или безвъзмезден начин по раздел трети от тази глава.

(4) (Нова - ДВ, бр. 98 от 2010 г., в сила от 1.07.2011 г., предишна ал. 2, изм., бр. 98 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.) За новопостроен или придобит по друг начин имот или ограничено вещно право на ползване в срока по ал. 1 предприятията подават информация за отчетната стойност и други обстоятелства, имащи значение за определянето на данъка.

(5) (Предишна ал. 2 - ДВ, бр. 98 от 2010 г., в сила от 1.07.2011 г., предишна ал. 3, изм., бр. 98 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.) При преустройство и при промяна на предназначението на съществуваща сграда или на самостоятелен обект в сградата, както и при промяна на друго обстоятелство, което има значение за определяне на данъка, данъчно задължените лица уведомяват общината по реда и в срока по ал. 1.

(6) (Нова - ДВ, бр. 102 от 2000 г., предишна ал. 3, бр. 98 от 2010 г., в сила от 1.07.2011 г., предишна ал. 4, доп., бр. 98 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.) При придобиване на имот по наследство декларацията по ал. 1 се подава в срока по чл. 32. В случай че не е подадена данъчна декларация по ал. 1 от наследниците или заветниците, след изтичането на срока по чл. 32 служителят по чл. 4, ал. 1 образува партия за наследения недвижим имот въз основа на данните, налични в общината и в регистъра на населението.

(7) (Нова - ДВ, бр. 119 от 2002 г., предишна ал. 4, бр. 98 от 2010 г., в сила от 1.07.2011 г., предишна ал. 5, бр. 98 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г., доп., бр. 96 от 2019 г., в сила от 1.01.2020 г.) Подадената декларация от един съсобственик, съответно ползвател, ползва останалите съсобственици или ползватели. Подадените данни по ал. 2 от един възложител ползват останалите възложители.

(8) (Нова – ДВ, бр. 98 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.) Не се изисква подаване на данъчна декларация, когато промяната в обстоятелствата, имащи значение за определяне на данъка, са удостоверени от общината в случаите на търпимост на строежите, в изпълнение на Националната програма за енергийна ефективност на многофамилни жилищни сгради или в качеството ѝ на възложител по Закона за устройство на територията. Служител от общинската администрация отразява служебно настъпилите промени в техническите характеристики на имота.

Чл. 15. (1) (Изм. – ДВ, бр. 98 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.) За новопостроените сгради или части от сгради се дължи данък от началото на месеца, следващ месеца, през който са завършени.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 98 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.) При прехвърляне на собствеността на имота или при учредяване на ограничено вещно право на ползване приобретателят дължи данъка от началото на месеца, следващ месеца, през който е настъпила промяната в собствеността или ползването, освен ако данъкът е платен от прехвърлителя.

(3) (Нова – ДВ, бр. 98 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г., изм., бр. 104 от 2020 г., в сила от 1.01.2021 г.) Завършването на сграда или на част от нея се установява с удостоверение за въвеждане в експлоатация или разрешение за ползване, издадени по реда на Закона за устройство на територията.

(4) (Нова – ДВ, бр. 98 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г., изм., бр. 104 от 2020 г., в сила от 1.01.2021 г.) Органите, издаващи документите по ал. 3, предоставят служебно по един екземпляр от тях на звеното за местни приходи в общината в едномесечен срок от издаването им.

(5) (Нова – ДВ, бр. 98 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.) Данъкът по ал. 1

се дължи и в случаите, когато в двегодишен срок от завършването на сградата в груб строеж, съответно – в едногодишен срок от съставяне на констативен акт по чл. 176, ал. 1 от Закона за устройство на територията, сградата не е въведена в експлоатация или не е издадено разрешение за ползване.

(6) (Нова – ДВ, бр. 98 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г., изм., бр. 104 от 2020 г., в сила от 1.01.2021 г.) Лицето, упражняващо строителен надзор, или техническият ръководител – за строежите от пета категория, предоставя екземпляр от съставения констативен акт по чл. 176, ал. 1 от Закона за устройство на територията на звеното за местни приходи в общината в едноседмичен срок от съставянето му.

(7) (Нова – ДВ, бр. 98 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г., изм., бр. 16 от 2021 г.) Завършването на сградата в груб строеж се установява по реда на чл. 181, ал. 3 от Закона за устройство на територията. Обстоятелствата по ал. 5 се установяват с констативен акт, съставен от служители на общината. Актът се съобщава на данъчно задълженото лице, което може да оспори констатациите в акта в 7-дневен срок от уведомяването.

Чл. 16. (1) (Изм. – ДВ, бр. 103 от 1999 г., доп., бр. 102 от 2000 г.) При частично или пълно унищожаване на сградите, както и при преминаване на недвижимите имоти от необлагаеми в облагаеми и обратно данъчно задължените лица уведомяват за това общината по местонахождението на имота по реда и в срока по чл. 14, ал. 1.

(2) В случаите по ал. 1 задължението за плащане на данъка се прекратява, съответно възниква, от началото на месеца, следващ месеца, в който е настъпила промяната.

Чл. 17. (Доп. – ДВ, бр. 153 от 1998 г., изм., бр. 103 от 1999 г., изм. и доп., бр. 102 от 2000 г., бр. 109 от 2001 г., изм., бр. 119 от 2002 г., бр. 100 от 2005 г., бр. 95 от 2009 г., в сила от 1.01.2010 г., отм., бр. 98 от 2010 г., в сила от 1.07.2011 г.)

Чл. 18. (1) (Предишен текст на чл. 18 – ДВ, бр. 153 от 1998 г., изм., бр. 34 от 2000 г., доп., бр. 98 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.) Служителят на общинската администрация проверява подадените декларации и предоставената служебно информация по чл. 15, ал. 4, 6 и 7 и чл. 51, ал. 1. Той може да иска допълнителни данни за облагаемия имот, да сверява данните от декларацията със счетоводните книги, планове, скици и документи, въз основа на които имотът се притежава или се ползва, а при нужда – и чрез измерване на имота от техническите органи.

(2) (Нова – ДВ, бр. 153 от 1998 г., изм., бр. 34 от 2000 г., бр. 96 от 2019 г., в сила от 1.01.2020 г.) При поискване от служителите на общинската администрация на данни и доказателствен материал за имотно състояние (копия от карти и планове, компютърни модели, регистри и други) съответните административни органи са длъжни да ги предоставят безвъзмездно в 7-дневен срок.

(3) (Нова – ДВ, бр. 34 от 2000 г.) Данни по ал. 2 от кадастъра се предоставят при условията и по реда, предвидени в Закона за кадастъра и имотния регистър.

(4) (Нова – ДВ, бр. 98 от 2010 г., в сила от 1.01.2011 г.) Националната агенция за приходите по електронен път предоставя на общинската администрация в 14-дневен срок от получаването на искане информация относно обектите с регистрирани фискални устройства.

Чл. 19. (1) (Доп. – ДВ, бр. 105 от 2014 г., в сила от 1.01.2015 г.) Данъкът се определя върху данъчната оценка на недвижимите имоти по чл. 10, ал. 1 към 1 януари на годината, за която се дължи, и се съобщава на лицата до 1 март на същата година.

(2) (Отм. – ДВ, бр. 153 от 1998 г.)

(3) (Нова – ДВ, бр. 119 от 2002 г., доп., бр. 112 от 2003 г., изм., бр. 100 от

2005 г.) При промяна на данъчната оценка на имота през годината данъкът се определя върху новата оценка от месеца, следващ месеца на промяната. В случаите на промяна от общинските съвети на границите на зоните в населените места и категориите на вилните зони или на населените места данъкът се определя върху новата данъчна оценка от 1 януари на следващата година.

(4) (Нова - ДВ, бр. 95 от 2009 г., в сила от 1.01.2010 г.) Алинея 3, изречение първо не се прилага за нежилищните имоти, които са собственост на предприятията или върху които им е учредено ограничено вещно право на ползване.

Чл. 20. (Изм. - ДВ, бр. 109 от 2001 г.) Данъчната оценка на недвижимите имоти на гражданите се определя от служител на общинската администрация по норми съгласно приложение № 2 в зависимост от вида на имота, местонахождението, площта, конструкцията и овехтяването и се съобщава на данъчно задължените лица.

Чл. 21. (1) (Доп. - ДВ, бр. 153 от 1998 г., изм., бр. 102 от 2000 г., бр. 109 от 2001 г., бр. 95 от 2009 г., в сила от 1.01.2011 г.) Данъчната оценка на недвижимите имоти на предприятията е по-високата между отчетната им стойност и данъчната оценка съгласно приложение № 2, а за жилищните имоти - данъчната им оценка съгласно приложение № 2.

(2) (Нова - ДВ, бр. 102 от 2000 г., изм., бр. 109 от 2001 г.) Данъчната оценка на недвижимите имоти, върху които е учредено право на ползване на предприятие, е отчетната им стойност по баланса на собственика или данъчната оценка съгласно приложение № 2, а за жилищните имоти - данъчната оценка съгласно приложение № 2.

(3) (Нова - ДВ, бр. 109 от 2001 г.) Данъчната оценка на имотите по чл. 11, ал. 2, върху които са построени сгради на предприятия, се определя съгласно нормите по приложение № 2.

(4) (Предидшна ал. 2 - ДВ, бр. 102 от 2000 г., предидшна ал. 3, бр. 109 от 2001 г., изм., бр. 96 от 2019 г., в сила от 1.01.2020 г.) При липса на счетоводни данни данъчната оценка се определя от служител на общинската администрация за сметка на данъчно задълженото лице. Данъчната оценка се определя от служител на общинската администрация и при наличие на счетоводни данни, определени в нарушение на приложимото счетоводно законодателство. Определянето на данъчната оценка се извършва по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

Чл. 22. (Изм. - ДВ, бр. 110 от 2007 г., бр. 105 от 2008 г., в сила от 1.01.2009 г., бр. 95 от 2009 г., в сила от 1.01.2010 г., бр. 98 от 2010 г., в сила от 1.01.2011 г., бр. 98 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.; обявен за противоконституционен с Решение № 4 на КС на РБ - бр. 32 от 2019 г.; изм., бр. 14 от 2021 г., в сила от 20.04.2019 г.) Общинският съвет определя с наредбата по чл. 1, ал. 2 размера на данъка в граници от 0,1 до 4,5 на хиляда върху данъчната оценка на недвижимия имот.

Чл. 23. (Изм. - ДВ, бр. 103 от 1999 г., бр. 109 от 2001 г., бр. 98 от 2010 г., в сила от 1.07.2011 г., бр. 98 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.) Данъкът се определя от служител на общинската администрация по местонахождението на недвижимия имот и се съобщава на данъчно задълженото лице или на негов законен представител.

Чл. 24. (1) Освобождават се от данък:

1. (доп. - ДВ, бр. 153 от 1998 г.) общините, за имотите - публична общинска собственост;

2. (доп. - ДВ, бр. 153 от 1998 г.) държавата, за имотите - публична държавна собственост, освен ако имотът е предоставен за ползване на друго лице

и това лице не е освободено от данък;

3. (отм. - ДВ, бр. 153 от 1998 г.);

4. читалищата;

5. сградите - собственост на чужди държави, в които се помещават дипломатически и консулски представителства, при условията на взаимност;

6. (отм. - ДВ, бр. 153 от 1998 г.);

7. (изм. - ДВ, бр. 105 от 2008 г., в сила от 1.01.2009 г.) сградите на Българския червен кръст и на организациите на Червения кръст, регистрирани в друга държава - членка на Европейския съюз, или в друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство;

8. (изм. - ДВ, бр. 153 от 1998 г., бр. 119 от 2002 г.) сградите на висшите училища и академие, използвани за учебен процес и научна дейност;

9. (изм. - ДВ, бр. 101 от 2013 г., в сила от 1.01.2014 г., доп., бр. 108 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.) храмовете и манастирите, предназначени за богослужебна дейност, заедно с поземлените имоти, върху които са построени - собственост на законно регистрираните вероизповедания в страната, както и молитвените домове заедно с поземлените имоти, върху които са построени - собственост на законно регистрираните вероизповедания в страната. Молитвените домове, храмовете и манастирите трябва да са вписани в регистъра по чл. 12, ал. 3 от Закона за вероизповеданията;

10. парковете, спортните игрища, площадките и други подобни имоти за обществени нужди;

11. (отм. - ДВ, бр. 153 от 1998 г.);

11а. (нова - ДВ, бр. 109 от 2001 г., изм., бр. 19 от 2009 г., в сила от 10.04.2009 г.) сградите - културни ценности, когато не се използват със стопанска цел;

12. музеите, галериите, библиотеките;

13. (изм. - ДВ, бр. 119 от 2002 г.) имотите, използвани непосредствено за експлоатационни нужди на обществения транспорт;

14. (отм. - ДВ, бр. 95 от 2009 г., в сила от 1.01.2010 г.);

15. временните сгради, обслужващи строежа на нова сграда или съоръжение до завършването и предаването им в експлоатация;

16. (доп. - ДВ, бр. 153 от 1998 г., отм., бр. 110 от 2007 г.);

17. (нова - ДВ, бр. 153 от 1998 г.) недвижимите имоти, собствеността върху които е възстановена по закон и които не са в състояние да бъдат използвани, за период от 5 години. Данъкът върху горепосочените недвижими имоти, които се използват от държавата, общините, обществените организации или от търговски дружества, в които те участват, включително приватизираните, се дължи от ползвателите;

18. (нова - ДВ, бр. 18 от 2004 г., изм., бр. 55 от 2007 г., бр. 35 от 2011 г., в сила от 3.05.2011 г., бр. 24 от 2013 г., в сила от 12.03.2013 г., бр. 35 от 2015 г., в сила от 15.05.2015 г.) сградите, въведени в експлоатация преди 1 януари 2005 г. и получили сертификати с клас на енергопотребление "В", и сградите, въведени в експлоатация преди 1 януари 1990 г. и получили сертификати с клас на енергопотребление "С", издадени по реда на Закона за енергийната ефективност и наредбата по чл. 48 от Закона за енергийната ефективност, както следва:

а) за срок 7 години - считано от годината, следваща годината на издаване на сертификата;

б) за срок 10 години - считано от годината, следваща годината на издаване на сертификата, ако прилагат и мерки за оползотворяване на възобновяеми източници за производство на енергия за задоволяване нуждите на сградата;

19. (нова - ДВ, бр. 18 от 2004 г., изм., бр. 55 от 2007 г., бр. 35 от 2011 г., в сила от 3.05.2011 г., бр. 24 от 2013 г., в сила от 12.03.2013 г., бр. 35 от 2015 г., в сила от 15.05.2015 г.) сградите, въведени в експлоатация след 1 януари 1990 г. и

преди 1 януари 2005 г. и получили сертификати с клас на енергопотребление "С", и сградите, въведени в експлоатация преди 1 януари 1990 г. и получили сертификати с клас на енергопотребление "D", издадени по реда на Закона за енергийната ефективност и наредбата по чл. 48 от Закона за енергийната ефективност, както следва:

а) за срок три години - считано от годината, следваща годината на издаване на сертификата;

б) за срок 5 години - считано от годината, следваща годината на издаване на сертификата, ако прилагат и мерки за оползотворяване на възобновяеми източници за производство на енергия за задоволяване нуждите на сградата.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 153 от 1998 г.) Освобождаването по ал. 1, т. 1, 2, 4, 7, 8 и 9 е при условие, че имотите не се ползват със стопанска цел, несвързана с пряката им дейност.

(3) (Нова - ДВ, бр. 153 от 1998 г., отм., бр. 109 от 2001 г.).

(4) (Предишна ал. 3, изм. - ДВ, бр. 153 от 1998 г., бр. 109 от 2001 г.) АLINEИ 1 и 2 се прилагат съответно и за части от имоти.

(5) (Нова - ДВ, бр. 112 от 2003 г.) За имотите по ал. 1, т. 17, правото на собственост върху които е възстановено преди 1 януари 1999 г., петгодишният срок започва да тече от тази дата, а за имотите, собствеността върху които е възстановена след тази дата, този срок започва да тече от месеца, следващ месеца на възстановяването.

(6) (Нова - ДВ, бр. 101 от 2013 г., в сила от 1.01.2014 г.) Освобождаването от данък по ал. 1, т. 18 и 19 се прилага за общ срок за съответната сграда, не по-дълъг от 10 години.

(7) (Нова - ДВ, бр. 95 от 2015 г., в сила от 1.01.2016 г.) Освобождаването от данък по ал. 1, т. 18 и 19 не се прилага в случаите, в които сградата е получила сертификат с клас на енергопотребление в резултат на предприети мерки за енергийна ефективност, финансирани с публични средства.

Чл. 25. (1) За имот, който е основно жилище, данъкът се дължи с 50 на сто намаление.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 119 от 2002 г.) За имот, който е основно жилище на лице с намалена работоспособност от 50 до 100 на сто, данъкът се дължи със 75 на сто намаление.

(3) (Нова - ДВ, бр. 98 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.) В случай че е установено деклариране на повече от едно основно жилище, облекченията по ал. 1 и 2 не се прилагат и данъкът, определен по чл. 22, се дължи в пълен размер за всяко от жилищата и за периода, в който едновременно са декларирани като основни жилища.

Чл. 26. (Изм. - ДВ, бр. 153 от 1998 г., бр. 103 от 1999 г., отм., бр. 102 от 2000 г.).

Чл. 27. Лицата предявяват правото си на освобождаване от данък или за ползване на данъчно облекчение чрез данъчна декларация, която подават в срока по чл. 14, ал. 1.

Чл. 28. (1) (Доп. - ДВ, бр. 153 от 1998 г., изм., бр. 102 от 2000 г., бр. 98 от 2010 г., в сила от 1.01.2011 г., бр. 105 от 2014 г., в сила от 1.01.2015 г.) Данъкът върху недвижимите имоти се плаща на две равни вноски в следните срокове: до 30 юни и до 31 октомври на годината, за която е дължим.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 98 от 2010 г., в сила от 1.01.2011 г., бр. 105 от 2014 г., в сила от 1.01.2015 г.) На предплатилите до 30 април за цялата година се прави отстъпка 5 на сто.

(3) (Нова - ДВ, бр. 100 от 2005 г.) При прехвърляне на недвижим имот или при учредяване на вещни права върху недвижим имот дължимият до прехвърлянето/учредяването данък, включително за месеца на прехвърлянето/учредяването, се заплаща от прехвърлителя/учредителя преди

прехвърлянето/учредяването.

(4) (Нова – ДВ, бр. 95 от 2015 г., в сила от 1.01.2016 г.) За недвижимите имоти, придобити през текущата година, данъкът се заплаща в сроковете по ал. 1, а в случаите, в които придобиването е след изтичане на сроковете по ал. 1, данъкът се заплаща в двумесечен срок от датата на придобиването на имота.

(5) (Изм. - ДВ, бр. 102 от 2000 г., доп., бр. 109 от 2001 г., предишна ал. 3, бр. 100 от 2005 г., предишна ал. 4, бр. 95 от 2015 г., в сила от 1.01.2016 г.) Данъкът върху недвижимите имоти постъпва в приход на бюджета на общината, на територията на която се намира имотът. Данъкът, дължим от концесионера за имот, разположен на територията на повече от една община, постъпва в приход на общината, на чиято територия е по-голямата част от имота.

Раздел II

Данък върху наследствата

Чл. 29. (1) С данък върху наследствата се облагат наследените по закон или по завещание имуществата в страната или в чужбина на български граждани, както и имуществата в страната на чуждите граждани.

(2) Имуществата на лица без гражданство се облагат като имуществата на български граждани, ако постоянното им местопребиваване е на територията на страната.

Чл. 30. (1) Наследственото имущество включва притежаваните от наследодателя движими и недвижими вещи и права върху такива вещи, както и другите му имуществени права, вземания и задължения към момента на откриване на наследството, освен ако със закон е предвидено друго.

(2) Като наследствено се облага и имуществото, което се получава в случай на смърт на наследодателя непосредствено от трето лице въз основа на сключен от наследодателя договор.

(3) Алинея 2 не се прилага, ако договърът е сключен в изпълнение на задължение по закон.

Чл. 31. (1) (Предишен текст на чл. 31 - ДВ, бр. 106 от 2004 г.) Данъкът върху наследството се заплаща от наследниците по закон или по завещание, както и от заветниците.

(2) (Нова - ДВ, бр. 106 от 2004 г.) Данък върху наследството не се заплаща от преживелия съпруг и от наследниците по права линия без ограничения.

Чл. 32. (1) (Изм. - ДВ, бр. 103 от 1999 г.) При откриване на наследство данъчно задължените лица по чл. 31 или техните законни представители са длъжни в срок от 6 месеца да подадат декларация в общината по последното местожителство на наследодателя, а ако последният е имал местожителство в чужбина - по местонахождението на по-голямата част от имуществото му в страната.

(2) За наследник или заветник, който не е съпруг, низходящ, родител, брат или сестра, 6-месечният срок от подаване на декларацията тече от узнаването, че наследството е открито.

(3) За имуществата на лица, обявени от съда за отсъстващи, декларацията се подава от лицата, които се явяват наследници на обявения за отсъстващ към момента на последното известие от него. В тези случаи 6-месечният срок за подаване на декларацията започва да тече от въвеждането във владение.

(4) Когато наследникът е лице, което е било заченато към момента на откриване на наследството и е живородено, срокът по ал. 1 за неговите законни представители започва да тече от деня на раждането му.

(5) Подадената в срок декларация от един наследник ползва и другите наследници.

(6) Данъчно задължените лица посочват в декларацията полученото

наследствено имущество по вид, местонахождение и оценка.

(7) Наследствени имущества, за които данъчно задължените лица са узнали след изтичане на сроковете по предходните алинеи, се декларират в едномесечен срок от узнаването. В тези случаи дължимият данък се преизчислява.

Чл. 33. (1) Наследственото имущество, с изключение на освободеното от данък, се определя и оценява в левове към момента на откриване на наследството, както следва:

1. (доп. - ДВ, бр. 54 от 2012 г., в сила от 17.07.2012 г.) недвижимите имоти на територията на страната - по данъчна оценка съгласно приложение № 2;

2. чуждестранната валута и благородните метали - по централния курс на Българската народна банка;

3. ценните книжа - по пазарна стойност, а когато пазарната стойност не може да бъде определена без значителни разходи или затруднения, те се оценяват по номинал;

4. (изм. - ДВ, бр. 109 от 2001 г., бр. 45 от 2002 г.) превозните средства - по застрахователна стойност;

4а. (нова - ДВ, бр. 109 от 2001 г., отм., бр. 45 от 2002 г.);

5. останалите движими вещи и права - по пазарна стойност;

6. предприятия или дялови участия в търговски дружества или кооперации - по пазарна стойност, а когато определянето ѝ изисква значителни разходи или затруднения - по счетоводни данни;

7. (нова - ДВ, бр. 54 от 2012 г., в сила от 17.07.2012 г.) недвижимите имоти на територията на друга държава - членка на Европейския съюз, или на друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или на трета държава - по данъчна стойност, посочена в документ, издаден за целите на данъчно облагане от компетентен орган на съответната държава, придружен с точен превод на български език, извършен от заклет преводач.

(2) По реда на ал. 1 се оценяват и задълженията на наследодателя.

(3) Правата и задълженията на наследодателя, които не са установени по основание или размер, се декларират, но се оценяват и вземат предвид при определяне на облагаемата наследствена маса след установяването им по основание и размер. В тези случаи дължимият данък се преизчислява.

(4) При поискване от служител на общинската администрация или от заинтересуваното лице застрахователите издават в 7-дневен срок удостоверение за застрахователната стойност на вещта.

Чл. 34. От актива на облагаемата наследствена маса, определен по реда на чл. 33, се приспадат:

1. установените по основание и размер задължения на наследодателя към момента на откриване на наследството, ако срещу тези задължения не се придобива имущество, което е освободено от данък върху наследствата; не се приспадат задълженията към кредитори, вземанията на които към наследодателя са погасени по давност и не са изпълнени в 6-месечния срок по чл. 32;

2. правата и вземанията, които наследниците са прехвърлили в полза на държавата или общините по установения от закона ред в 6-месечния срок по чл. 32;

3. (изм. - ДВ, бр. 153 от 1998 г.) разноските за погребение в размер 1000 лв.;

4. предвидените в закона облекчения.

Чл. 35. (1) Облагаемата наследствена маса се разделя на наследствени дялове, като за всеки наследник се определя дял по реда на Закона за наследството.

(2) Наследствените дялове се увеличават, съответно намаляват, със стойността на заветите, оценени по реда на чл. 33.

Чл. 36. (Изм. - ДВ, бр. 106 от 2004 г., бр. 110 от 2007 г.) Общинският съвет

определя с наредбата по чл. 1, ал. 2 размера на данъка поотделно за всеки наследник или заветник, както следва:

1. (изм. - ДВ, бр. 105 от 2008 г., в сила от 1.01.2009 г.) за братя и сестри и техните деца - от 0,4 до 0,8 на сто за наследствен дял над 250 000 лв.;

2. (изм. - ДВ, бр. 105 от 2008 г., в сила от 1.01.2009 г.) за лица извън посочените в т. 1 - от 3,3 до 6,6 на сто за наследствен дял над 250 000 лв.

Чл. 37. (1) (Изм. - ДВ, бр. 103 от 1999 г., бр. 105 от 2005 г., предишен текст на чл. 37, бр. 98 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.) Данъкът се определя и се съобщава на всеки наследник или заветник поотделно по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

(2) (Нова - ДВ, бр. 98 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г., отм., бр. 96 от 2019 г., в сила от 1.01.2020 г.)

Чл. 38. (1) Освобождават се от данък:

1. имуществото на загиналите за Република България или при изпълнение на служебния си дълг, или при производствени аварии и природни бедствия;

2. (доп. - ДВ, бр. 109 от 2001 г., бр. 119 от 2002 г., изм., бр. 105 от 2008 г., в сила от 1.01.2009 г.) имуществото, завещано на държавата и общините;

2а. (нова - ДВ, бр. 105 от 2008 г., в сила от 1.01.2009 г.) имуществото, завещано на Българския червен кръст, законно регистрираните вероизповедания в страната, читалищата и другите юридически лица, които не са търговци, с изключение на организациите с нестопанска цел, определени за извършване на дейност в частна полза;

3. обикновената покъщнина;

4. дребният земеделски инвентар;

5. библиотеките и музикалните инструменти;

6. предметите на изкуството, автор на които е наследодателят, някой от наследниците или техен роднина по права линия без ограничение, а по съребрена - до четвърта степен;

7. неполучените пенсии на наследодателя;

8. имуществата в чужбина на български граждани, за които е платен данък върху наследството в съответната държава.

(2) Когато две лица са починали едновременно или непосредствено едно след друго и едното е наследник на другото, не се дължи данък за наследствения дял, придобит от починалия наследник.

(3) Освобождаването по ал. 1, т. 3, 4 и 5 е при условие, че имуществото се наследява от роднини по права линия, съпруг, братя и сестри.

(4) (Нова - ДВ, бр. 105 от 2008 г., в сила от 1.01.2009 г.) Алинея 1, т. 2а се прилага и когато имуществото се наследява от идентични или сходни лица, установени в друга държава - членка на Европейския съюз, или в държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство. Освобождаването в този случай е при условие, че лицето представи официален документ, удостоверяващ статута или качеството му, издаден или заверен от компетентния орган на съответната държава, както и неговия легализиран превод на български език.

Чл. 39. В случай, че наследодателят е придобил по наследство недвижимо имущество, в наследствената маса се включват 40 на сто от данъчната оценка на това имущество, ако то е придобито до 1 година преди смъртта му; 50 на сто, ако е придобито до 2 години преди смъртта му, и 60 на сто, ако е придобито до 3 години преди смъртта му.

Чл. 40. (1) (Изм. - ДВ, бр. 103 от 1999 г.) Данъкът се плаща в 2-месечен срок от връчване на съобщението.

(2) Когато се наследява предприятие на едноличен търговец, участие в събирателно дружество, дялове и акции, представляващи повече от 50 на сто от

капитала на търговските дружества, дължимият данък може да бъде заплатен в срок до 1 година от откриване на наследството заедно със законната лихва, която започва да се начислява след изтичане на 2-месечния срок по ал. 1.

Чл. 41. (1) (Изм. - ДВ, бр. 103 от 1999 г., доп., бр. 102 от 2000 г.) Сумите по сметки на починали лица се изплащат на техните наследници след представяне на удостоверение от общината, че са посочени в декларацията за облагане с данък върху наследствата и данъкът е платен. Когато данъкът не е платен, той се удържа и се превежда по сметката на съответната община в едномесечен срок от представянето на документ за размера на дължимия данък, а на наследниците се изплащат суми до размера на остатъка по сметката на наследодателя.

(2) Алинея 1 се прилага съответно и при изплащане на обезщетения по договор за застраховка "Живот", сключен от наследодателя в полза на трети лица.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 103 от 1999 г.) Прехвърлянето на поименни акции и други ценни книжа, принадлежали на лица, които са починали или са обявени за отсъстващи, се извършва въз основа на удостоверение, издадено от общината по местот откриване на наследството, че тези ценни книжа са посочени в декларацията и дължимият данък върху наследството е платен.

Чл. 42. (Изм. - ДВ, бр. 103 от 1999 г., отм., бр. 100 от 2005 г.).

Чл. 43. (Изм. - ДВ, бр. 103 от 1999 г.) Банките, застрахователните и другите търговски дружества, както и всички други лица, които са влогодържатели или длъжници по ценни книжа, пари или друго имущество, което влиза в едно наследство, за което знаят че е открито, са длъжни преди плащането, предаването или прехвърлянето на това имущество да изпратят опис на имуществото на общината по местот откриване на наследството.

Раздел III

Данък при придобиване на имущества по дарение и по възмезден начин

Чл. 44. (1) Обект на облагане с данък са имуществата, придобити по дарение, както и недвижимите имоти, ограничените вещни права върху тях и моторните превозни средства, придобити по възмезден начин.

(2) Подлежат на облагане с данък в размер на данък дарение и безвъзмездно придобитите по друг начин имущества, както и погасените чрез опрощаване задължения.

(3) (Нова - ДВ, бр. 95 от 2009 г., в сила от 1.01.2010 г.) Данък при безвъзмездно придобиване на имущества се дължи и при придобиване на недвижими имоти и ограничени вещни права върху тях по давност.

(4) (Нова - ДВ, бр. 112 от 2003 г., изм., бр. 106 от 2004 г., бр. 105 от 2008 г., в сила от 1.01.2009 г., предишна ал. 3, бр. 95 от 2009 г., в сила от 1.01.2010 г., изм., бр. 102 от 2019 г., в сила от 1.01.2020 г., бр. 104 от 2020 г., в сила от 1.01.2021 г.) Алинея 1 не се прилага за моторни превозни средства:

1. придобити преди първоначалната им регистрация за движение в страната;

2. за които приобретателят е в чужбина и за които няма последваща регистрация за движение в страната;

3. с прекратена регистрация на основание тотална щета и за които няма последваща регистрация за движение от нов приобретател в страната.

(5) (Предишна ал. 3, доп. - ДВ, бр. 112 от 2003 г., предишна ал. 4, бр. 95 от 2009 г., в сила от 1.01.2010 г.) Алинея 2 не се прилага, ако прехвърлянето е в изпълнение на задължение по закон или въз основа на акт на Министерския съвет за безвъзмездно предоставяне на имущества на инвеститори по приоритетни инвестиционни проекти.

(6) (Нова - ДВ, бр. 106 от 2004 г., предишна ал. 5, бр. 95 от 2009 г., в сила от 1.01.2010 г.) Не се облагат с данък имуществата, придобити по дарение между роднини по права линия и между съпрузи.

Чл. 45. (1) Данъкът се заплаща от приобретателя на имуществото по чл. 44, а при замяна - от лицето, което придобива имуществото с по-висока стойност, освен ако е уговорено друго. В случай, когато е уговорено, че данъкът се дължи от двете страни, те отговарят солидарно. Когато страните са се уговорили, че данъкът се дължи от прехвърлителя, другата страна е поръчител.

(2) Когато приобретателят на имуществото е в чужбина, данъчно задължен е прехвърлителят.

Чл. 46. (1) (Доп. - ДВ, бр. 95 от 2009 г., в сила от 1.01.2010 г.) Основа за определяне на данъка е оценката на имуществото в левове към момента на прехвърлянето, а при придобиване по давност - към момента на издаване на акта, удостоверяващ правото на собственост, който подлежи на вписване.

(2) Имуществото се оценява, както следва:

1. (изм. - ДВ, бр. 153 от 1998 г.) недвижимите имоти и ограничените вещни права върху тях - по уговорената цена или по определена от държавен или общински орган цена, а в случай че тя е по-ниска от данъчната им оценка - по последната, съгласно приложение № 2;

2. (изм. - ДВ, бр. 109 от 2001 г., бр. 110 от 2007 г.) другите имущества - по реда на чл. 33, ал. 1, т. 2, 3, 4 и 5.

(3) (Нова - ДВ, бр. 102 от 2000 г., изм., бр. 98 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.) Данъчната оценка по приложение № 2 за имотите по ал. 2, т. 1 се определя на основата на данните и характеристиките, съдържащи се в декларацията на задълженото лице, както и въз основа на данните за облагаемия имот, предоставени по реда на чл. 18.

Чл. 47. (1) (Изм. - ДВ, бр. 110 от 2007 г.) При дарение на имущество, както и в случаите по чл. 44, ал. 2 данъкът се начислява върху оценката на прехвърляното имущество в размер, определен от общинския съвет с наредбата по чл. 1, ал. 2, както следва:

1. (изм. - ДВ, бр. 106 от 2004 г., предишна буква "б", изм., бр. 110 от 2007 г., бр. 105 от 2008 г., в сила от 1.01.2009 г.) от 0,4 до 0,8 на сто - при дарение между братя и сестри и техните деца;

2. (изм. - ДВ, бр. 106 от 2004 г., предишна буква "в", изм., бр. 110 от 2007 г., бр. 105 от 2008 г., в сила от 1.01.2009 г., бр. 95 от 2009 г., в сила от 1.01.2010 г.) от 3,3 до 6,6 на сто - при дарение между лица извън посочените в т. 1.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 110 от 2007 г., бр. 105 от 2008 г., в сила от 1.01.2009 г., бр. 95 от 2009 г., в сила от 1.01.2010 г.) При възмездно придобиване на имущество данъкът се определя от общинския съвет в размер от 0,1 до 3 на сто върху оценката на прехвърляното имущество, а при замяна - върху оценката на имуществото с по-висока стойност.

(3) При делба на имущество, когато притежаваният преди делбата дял се уголемява, данъкът се начислява върху превишението.

Чл. 48. (1) Освобождават се от данък:

1. придобитите имущества от:

а) държавата и общините;

б) (доп. - ДВ, бр. 153 от 1998 г., изм., бр. 105 от 2008 г., в сила от 1.01.2009 г., бр. 24 от 2019 г., в сила от 1.07.2020 г. - изм., бр. 101 от 2019 г., а в частта относно заличаването на думите "и домовете за медико-социални грижи за деца", в сила от 31.12.2022 г. - изм., бр. 110 от 2020 г., в сила от 31.12.2020 г., бр. 8 от 2022 г., в сила от 1.01.2022 г.) образователните, културните и научните организации на бюджетна издръжка, както и социалните и интегрирани здравно-социални услуги за резидентна грижа;

- в) Българският Червен кръст;
- г) (изм. - ДВ, бр. 106 от 2004 г.) национално представените организации на хора с увреждания и за хора с увреждания;
- д) фондовете за подпомагане на пострадали от природни бедствия и за опазване и възстановяване на исторически и културни паметници;
- е) (нова - ДВ, бр. 105 от 2008 г., в сила от 1.01.2009 г.) лечебните заведения по чл. 5, ал. 1 от Закона за лечебните заведения;
- ж) (нова - ДВ, бр. 101 от 2013 г., в сила от 1.01.2014 г.) законно регистрираните вероизповедания в страната за имотите по чл. 24, ал. 1, т. 9;
2. (изм. - ДВ, бр. 106 от 2004 г., бр. 105 от 2008 г., в сила от 1.01.2009 г.) даренията за лечение на граждани на държава - членка на Европейския съюз, или на друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, както и на технически помощни средства за хора с увреждания;
3. (изм. - ДВ, бр. 119 от 2002 г.) даренията с хуманитарна цел на лица с намалена работоспособност от 50 до 100 на сто и социално слаби граждани;
4. (изм. - ДВ, бр. 109 от 2001 г., доп., бр. 105 от 2006 г., изм., бр. 74 от 2016 г., в сила от 1.01.2018 г., бр. 96 от 2019 г., в сила от 1.01.2020 г.) даренията за юридическите лица с нестопанска цел, които получават субсидии от централния бюджет, и юридическите лица с нестопанска цел за осъществяване на общественополезна дейност за получените и предоставените дарения;
5. обичайните подаръци;
6. имуществото, което е прехвърлено по безвъзмезден начин в изпълнение на задължение, произтичащо от закон;
7. даренията в полза на народните читалища;
8. (изм. - ДВ, бр. 28 от 2002 г.) придобитите имущества по реда на Закона за приватизация и следприватизационен контрол;
9. непаричните вноски в капитала на търговско дружество, кооперация или юридическо лице с нестопанска цел;
10. (нова - ДВ, бр. 112 от 2003 г.) чуждите държави за придобиване на недвижими имоти - при условията на взаимност;
11. (нова - ДВ, бр. 103 от 2005 г.) безвъзмездно предоставената помощ при условията и по реда на Закона за меценатството.
- (2) (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2014 г., в сила от 1.01.2015 г.) Освобождава се от данък полученото имущество по ал. 1, както и последващото прехвърляне на трети лица, при условие че прехвърлянето е свързано с изпълнението на преките цели, за които е създадена съответната организация по ал. 1 или които са посочени като основание за освобождаване от данък. При неизпълнение на условията за освобождаване несъбраният данък става дължим.
- (3) (Нова - ДВ, бр. 105 от 2008 г., в сила от 1.01.2009 г.) Алинея 1, т. 1, букви "б", "в", "г" и "е", т. 4 и 7 се прилагат и когато имуществото се придобива от идентични или сходни лица, установени в друга държава - членка на Европейския съюз, или в държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство. Освобождаването в тези случаи е при условие, че лицето представи официален документ, удостоверяващ статута или качеството му, в което придобива имуществото, издаден или заверен от компетентния орган на съответната държава, както и неговия легализиран превод на български език.
- (4) (Нова - ДВ, бр. 105 от 2008 г., в сила от 1.01.2009 г.) Освобождаването по ал. 1, т. 2 е при условие, че лицето представи договор за дарение, от който е видно, че дарението е направено за лечение или за технически помощни средства за хора с увреждания, както и медицински документи, удостоверяващи съответното заболяване.

Чл. 49. (Изм. - ДВ, бр. 103 от 1999 г., доп., бр. 102 от 2000 г., изм. и доп., бр. 109 от 2001 г., бр. 119 от 2002 г., изм., бр. 112 от 2003 г.) (1) Данъкът се заплаща в общината по местонахождението на недвижимия имот, а в останалите случаи - по

постоянния адрес, съответно по седалището на данъчно задълженото лице. Лицата, които нямат постоянен адрес, заплащат данъка по настоящия си адрес.

(2) (Доп. - ДВ, бр. 95 от 2009 г., в сила от 1.01.2010 г.) Данъкът се заплаща при прехвърлянето на недвижимия имот, ограничените вещни права върху недвижим имот и моторните превозни средства, а в случаите по чл. 44, ал. 3 - към момента на издаване на акта, удостоверяващ правото на собственост, който подлежи на вписване.

(3) (Отм. - ДВ, бр. 98 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г., нова, бр. 96 от 2019 г., в сила от 1.01.2020 г.) При безвъзмездно придобиване на имущество, с изключение на случаите по ал. 2, лицата, получили имущество, подават декларация за облагането му с данък и заплащат данъка в двумесечен срок от получаването му.

(4) (Нова - ДВ, бр. 105 от 2014 г., в сила от 1.01.2015 г., изм., бр. 74 от 2016 г., в сила от 1.01.2018 г., отм., бр. 98 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г., нова, бр. 96 от 2019 г., в сила от 1.01.2020 г.) Декларация по ал. 3 не се подава в случаите по чл. 44, ал. 5 и 6 и чл. 48, ал. 1, т. 5, 6, 8 и 9, както и за получени и предоставени дарения от юридически лица с нестопанска цел за осъществяване на общественополезна дейност.

Чл. 50. (1) (Предишен текст на чл. 50 - изм., ДВ, бр. 98 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.) Съдиите, нотариусите, областните управители, кметовете на общините и други длъжностни лица извършват сделката или действието, с което се придобиват, учредяват, изменят или прекратяват вещни права, след като установят, че са платени данъците по тази глава за имуществото, което е предмет на сделката или действието.

(2) (Нова - ДВ, бр. 98 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.) В случаите на ал. 1 установяването от нотариуса на платения данък върху превозното средство - предмет на сделката, се извършва със:

1. проверка чрез автоматизиран обмен на данни със системата за обмен на информация, поддържана от Министерството на финансите в изпълнение на чл. 5а при посредничеството на информационната система на Министерството на вътрешните работи, или със

2. предоставяне на издаден или заверен от общината документ, при условие че съответната община не е осигурила непрекъснат автоматизиран обмен по т. 1.

Чл. 51. (1) (Изм. - ДВ, бр. 103 от 1999 г., бр. 36 от 2004 г., доп., бр. 101 от 2013 г., в сила от 1.01.2014 г., изм., бр. 105 от 2014 г., в сила от 1.01.2015 г.) Службите по вписванията в 7-дневен срок уведомяват съответната община за прехвърления, учредения, изменения или прекратения вещни права върху недвижими имоти.

(2) (Нова - ДВ, бр. 98 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.) Нотариусите в 7-дневен срок от извършване на сделката уведомяват съответната община за прехвърления вещни права върху недвижимите имоти и превозните средства, като предоставят информация за размера на заплатения данък по чл. 49, ал. 2 и основата, върху която е определен.

(3) (Нова - ДВ, бр. 105 от 2014 г., в сила от 1.01.2015 г., изм., бр. 14 от 2015 г., предишна ал. 2, бр. 98 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.) Органите на Министерството на вътрешните работи предоставят по електронен път на Министерството на финансите данни от регистъра на пътните превозни средства. Редът, обхватът и периодичността на предоставянето на данните се уреждат със съвместен акт на министъра на вътрешните работи и министъра на финансите.

(4) (Предишна ал. 2, изм. - ДВ, бр. 105 от 2014 г., в сила от 1.01.2015 г., предишна ал. 3, бр. 98 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.) Срокът по ал. 1 започва да тече от деня, следващ вписването.

(5) (Нова - ДВ, бр. 98 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.) В едномесечен

срок от получаване на уведомлението по ал. 1 служителят в общинската администрация определя годишния данък за прехвърлените, учредените, изменените или прекратените вещни права върху недвижимите имоти въз основа на данъчната оценка, послужила за определяне на данъка по този раздел, и уведомява данъчно задължените лица.

Раздел IV

Данък върху превозните средства

Чл. 52. С данък върху превозните средства се облагат:

1. (изм. - ДВ, бр. 112 от 2003 г.) превозните средства, регистрирани за движение по пътната мрежа в Република България;
2. корабите, вписани в регистрите на българските пристанища;
3. (изм. - ДВ, бр. 109 от 2001 г.) въздухоплавателните средства, вписани в държавния регистър на Република България за гражданските въздухоплавателни средства.

Чл. 53. Данъкът се заплаща от собствениците на превозните средства.

Чл. 54. (Изм. - ДВ, бр. 103 от 1999 г.) (1) (Нова - ДВ, бр. 105 от 2014 г., в сила от 1.01.2015 г.) Размерът на данъка се определя от служител на общинската администрация въз основа на данни от регистъра на пътните превозни средства, поддържан от Министерството на вътрешните работи, и се съобщава на данъчно задълженото лице.

(2) (Нова - ДВ, бр. 105 от 2014 г., в сила от 1.01.2015 г.) Данните по ал. 1 се предоставят от Министерството на финансите на общините:

1. ежедневно - чрез изградена и функционираща автоматизирана връзка между Министерството на финансите и софтуерния продукт за администриране на местните данъци и такси на съответната община за обмен на данните от регистъра на пътните превозни средства, поддържан от Министерството на вътрешните работи, или

2. ежемесечно - на електронен носител.

(3) (Нова - ДВ, бр. 105 от 2014 г., в сила от 1.01.2015 г.) Алинея 1 не се прилага, когато:

1. пътното превозно средство е придобито по наследство;
2. пътното превозно средство е собственост на повече от едно лице;
3. собственикът/собствениците на пътното превозно средство няма/нямат постоянен адрес, съответно седалище на територията на страната;
4. са налице основания за предявяване право на освобождаване от данък;
5. (отм. - ДВ, бр. 98 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г., нова, бр. 96 от 2019 г., в сила от 1.01.2020 г.) са налице основания за ползване на данъчни облекчения по чл. 59, ал. 4.

(4) (Предишен текст на чл. 54, изм. - ДВ, бр. 109 от 2001 г., изм. и доп., бр. 112 от 2003 г., бр. 106 от 2004 г., предишна ал. 1, изм., бр. 105 от 2014 г., в сила от 1.01.2015 г., бр. 96 от 2019 г., в сила от 1.01.2020 г.) Собствениците на превозни средства, с изключение на случаите по ал. 1, декларират пред общината по постоянния им адрес, съответно седалище, притежаваните от тях превозни средства в двумесечен срок от придобиването им. За превозните средства, които не са регистрирани за движение в страната, двумесечният срок започва да тече от датата на регистрацията им за движение. При придобиване на превозно средство по наследство декларацията се подава в срока по чл. 32, като в случай че същата не е подадена в посочения срок, служител на общинската администрация образува служебно партида за превозното средство въз основа на данните, налични в общината и в регистъра на населението.

(5) (Нова - ДВ, бр. 109 от 2001 г., предишна ал. 2, бр. 105 от 2014 г., в

сила от 1.01.2015 г.) Когато собствениците на превозни средства нямат постоянен адрес, съответно седалище на територията на страната, декларации се подават пред общината по регистрацията на превозното средство.

(6) (Нова - ДВ, бр. 119 от 2002 г., изм., бр. 105 от 2006 г., бр. 95 от 2009 г., в сила от 1.01.2010 г., предишна ал. 3, изм., бр. 105 от 2014 г., в сила от 1.01.2015 г.) Собствениците на превозни средства предявяват правото си на освобождаване от данък или за ползване на данъчно облекчение с данъчната декларация по ал. 4 или с подаване на нова данъчна декларация.

(7) (Нова - ДВ, бр. 119 от 2002 г., изм., бр. 105 от 2006 г., бр. 95 от 2009 г., в сила от 1.01.2010 г., предишна ал. 4, бр. 105 от 2014 г., в сила от 1.01.2015 г., изм., бр. 96 от 2019 г., в сила от 1.01.2020 г.) Служителят на общинската администрация може да изисква документи, удостоверяващи факти и обстоятелства, имащи значение за данъчното облагане.

(8) (Нова - ДВ, бр. 119 от 2002 г., предишна ал. 5, бр. 105 от 2014 г., в сила от 1.01.2015 г.) Подадената декларация от един от съсобствениците ползва останалите съсобственици.

(9) (Нова - ДВ, бр. 109 от 2001 г., предишна ал. 3, бр. 119 от 2002 г., предишна ал. 6, бр. 105 от 2014 г., в сила от 1.01.2015 г.) Когато липсват данни за годината на производство на пътното превозно средство, за такава се приема годината на първата му регистрация.

(10) (Нова - ДВ, бр. 106 от 2004 г., доп., бр. 105 от 2006 г., предишна ал. 7, изм., бр. 105 от 2014 г., в сила от 1.01.2015 г.) Когато няма налична информация в общината за платения данък по чл. 44, собственикът представя документ за платения данък при придобиването на декларираното превозно средство, а в случаите по чл. 168 от Закона за данък върху добавената стойност – документ, удостоверяващ внасянето на данъка върху добавената стойност.

(11) (Нова - ДВ, бр. 100 от 2005 г., изм., бр. 110 от 2007 г., предишна ал. 8, изм., бр. 105 от 2014 г., в сила от 1.01.2015 г.) Когато в свидетелството за регистрация на превозните средства по чл. 55, ал. 7 липсват данни за допустимата максимална маса на състава от превозни средства, в декларацията по ал. 4 се посочва допустимата максимална маса на състава от превозни средства, определена от производителя.

(12) (Нова - ДВ, бр. 105 от 2014 г., в сила от 1.01.2015 г.) При установяване на допълнителни обстоятелства, които са от значение за определяне размера на данъка, дължимият данък се определя от служител на общинската администрация и се съобщава на лицето.

Чл. 55. (Изм. и доп. - ДВ, бр. 153 от 1998 г., изм., бр. 109 от 2001 г., бр. 45 от 2002 г., бр. 112 от 2003 г., доп., бр. 106 от 2004 г., изм., бр. 100 от 2005 г., бр. 105 от 2006 г., бр. 110 от 2007 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 98 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.) За леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т годишният данък се състои от два компонента – имуществен и екологичен, и се определя по следната формула:

$$\text{ГДПС} = \text{ИмК} \times \text{ЕК},$$

където:

ГДПС е годишният размер на данъка върху превозните средства за леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т;

ИмК е имуществен компонент, който се определя по реда на т. 1;

ЕК е екологичен компонент, който се определя по реда на т. 2

1. имущественият компонент се определя от стойността на данъка в зависимост от мощността на двигателя, коригирана с коефициент в зависимост от годината на производство на автомобила, по следната формула:

$$\text{ИмК} = \text{СкW} \times \text{Кгп},$$

където:

СкW е частта от стойността на данъка в зависимост от мощността на

двигателя, която се определя от мощността на двигателя и размера на данъка, определен от общинския съвет с наредбата по чл. 1, ал. 2 в следните граници:

- а) до 55 kW включително – от 0,34 до 1,20 лв. за 1 kW;
- б) над 55 kW до 74 kW включително – от 0,54 до 1,62 лв. за 1 kW;
- в) над 74 kW до 110 kW включително – от 1,10 до 3,30 лв. за 1 kW;
- г) над 110 kW до 150 kW включително – от 1,23 до 3,69 лв. за 1 kW;
- д) над 150 kW до 245 kW включително – от 1,60 до 4,80 лв. за 1 kW;
- е) над 245 kW – от 2,10 до 6,30 лв. за 1 kW;

Кгп е коригиращ коефициент за годината на производство на автомобила в следните размери:

Брой на годините от годината на производство, включително годината на производство	Коефициент
Над 20 години	1,1
Над 15 до 20 години включително	1
Над 10 до 15 години включително	1,3
Над 5 до 10 години включително	1,5
До 5 години включително	2,3

2. екологичният компонент се определя от общинския съвет в зависимост от екологичната категория на автомобила с наредбата по чл. 1, ал. 2 в следните граници:

Екологична категория	Коефициент
без екологична категория, с екологични категории "Евро 1" и "Евро 2"	1,10 – 1,40
"Евро 3"	1,00 – 1,10
"Евро 4"	0,80 – 1,00
"Евро 5"	0,60 – 0,80
"Евро 6" и "EEV"	0,40 – 0,60

(2) (Изм. – ДВ, бр. 98 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.) Общинският съвет определя с наредбата по чл. 1, ал. 2 данъка за ремаркета на леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т в размер, както следва:

1. товарно ремарке - от 5 до 15 лв.;
2. къмпинг ремарке - от 10 до 30 лв.

(3) Общинският съвет определя с наредбата по чл. 1, ал. 2 данъка за мотопеди в размер от 10 до 30 лв., а за мотоциклети - в размер, както следва:

1. до 125 куб. см включително - от 12 до 36 лв.;
2. над 125 до 250 куб. см включително - от 25 до 75 лв.;
3. над 250 до 350 куб. см включително - от 35 до 105 лв.;
4. над 350 до 490 куб. см включително - от 50 до 150 лв.;
5. над 490 до 750 куб. см включително - от 75 до 225 лв.;
6. над 750 куб. см - от 100 до 300 лв.

(4) (Изм. – ДВ, бр. 97 от 2017 г., в сила от 1.01.2018 г.) Общинският съвет определя с наредбата по чл. 1, ал. 2 данъка за триколесно превозно средство, определено в чл. 4 от Регламент (ЕС) № 168/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 15 януари 2013 г. относно одобряването и надзора на пазара на дву-, три- и четириколесни превозни средства (ОВ, L 60/52 от 2 март 2013 г.), наричан по-нататък "Регламент (ЕС) № 168/2013", на базата на общото тегло в размер, както следва:

1. до 400 кг включително - от 4 до 12 лв.;
2. над 400 кг - от 6 до 18 лв.

(5) Общинският съвет определя с наредбата по чл. 1, ал. 2 данъка за автобуси в зависимост от броя на местата за сядане в размер, както следва:

1. до 22 места, включително мястото на водача - от 50 до 150 лв.;
2. над 22 места, включително мястото на водача - от 100 до 300 лв.

(6) (Изм. – ДВ, бр. 98 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.) Общинският съвет

определя с наредбата по чл. 1, ал. 2 данъка за товарен автомобил с технически допустима максимална маса над 3,5 т, но не повече от 12 т, в размер от 10 до 30 лв. за всеки започнати 750 кг товароносимост.

(7) Общинският съвет определя с наредбата по чл. 1, ал. 2 данъка за седлови влекач и влекач за ремарке в зависимост от допустимата максимална маса на състава от превозни средства, от броя на осите и вида на окачването на влекача, посочени в свидетелството за регистрация на влекача, както следва:

Брой оси на седловия влекач/вleckача за ремарке	Допустима максимална маса на състава от превозни средства, посочена в свидетелството за регистрация на влекача		Данък (в лв.)	
	равна или повече от	по-малка от	задвижваща ос/оси с пневматично или с окачване, прието за еквивалентно на пневматичното	други системи за окачване на задвижващата ос/оси
А) с две оси	–	18	от 8 до 24	от 28 до 84
	18	20	от 28 до 84	от 64 до 192
	20	22	от 64 до 192	от 147 до 441
	22	25	от 190 до 570	от 342 до 1026
	25	26	от 342 до 1026	от 600 до 1800
	26	28	от 342 до 1026	от 600 до 1800
	28	29	от 331 до 993	от 399 до 1197
	29	31	от 399 до 1197	от 655 до 1965
	31	33	от 655 до 1965	от 909 до 2727
	33	38	от 909 до 2727	от 1381 до 4143
	38	–	от 1007 до 3021	от 1369 до 4107
Б) с три и повече оси	36	38	от 640 до 1920	от 888 до 2664
	38	40	от 888 до 2664	от 1228 до 3684
	40	–	от 1228 до 3684	от 1817 до 5451

(8) (Изм. - ДВ, бр. 98 от 2010 г., в сила от 1.01.2011 г., бр. 97 от 2017 г., в сила от 1.01.2018 г.) Общинският съвет определя с наредбата по чл. 1, ал. 2 данъка за специализирани строителни машини (бетоновози, бетон-помпи и други), автокранове и други специални автомобили, без тролейбусите, в размер от 50 до 250 лв.

(9) (Изм. - ДВ, бр. 97 от 2017 г., в сила от 1.01.2018 г.) Общинският съвет определя с наредбата по чл. 1, ал. 2 данъка за автокранове с товароподемност над 40 тона в размер от 100 до 300 лв.

(10) Общинският съвет определя с наредбата по чл. 1, ал. 2 данъка за трактори в размер, както следва:

1. от 11 kW до 18 kW включително - от 5 до 15 лв.;
2. над 18 kW до 37 kW включително - от 7 до 21 лв.;
3. над 37 kW - от 10 до 30 лв.

(11) Общинският съвет определя с наредбата по чл. 1, ал. 2 данъка за други самоходни машини в размер от 25 до 75 лв.

(12) (Изм. - ДВ, бр. 98 от 2010 г., в сила от 1.01.2011 г., бр. 97 от 2017 г., в сила от 1.01.2018 г.) Общинският съвет определя с наредбата по чл. 1, ал. 2 данъка за моторни шейни и четириколесни превозни средства, определени в чл. 4 от Регламент (ЕС) № 168/2013, в размер от 30 до 150 лв.

(13) Общинският съвет определя с наредбата по чл. 1, ал. 2 данъка за товарни автомобили с допустима максимална маса над 12 тона в зависимост от

допустимата максимална маса, от броя на осите и вида на окачването, както следва:

Брой оси на моторното превозно средство	Допустима максимална маса		Данък (в лв.)	
	равна или повече от	по-малка от	задвижваща ос/оси с пневматично или с окачване, прието за еквивалентно на пневматичното	други системи за окачване на задвижващата ос/оси
А) с две оси	12	13	от 30 до 90	от 61 до 183
	13	14	от 61 до 183	от 168 до 504
	14	15	от 168 до 504	от 237 до 711
	15	-	от 237 до 711	от 536 до 1608
Б) с три оси	15	17	от 61 до 183	от 106 до 318
	17	19	от 106 до 318	от 217 до 651
	19	21	от 217 до 651	от 282 до 846
	21	23	от 282 до 846	от 434 до 1302
	23	-	от 434 до 1302	от 675 до 2025
В) с четири оси	23	25	от 282 до 846	от 286 до 858
	25	27	от 286 до 858	от 446 до 1338
	27	29	от 446 до 1338	от 708 до 2124
	29	-	от 708 до 2124	от 1050 до 3150

(14) (Нова – ДВ, бр. 98 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.) Когато в регистъра по чл. 54, ал. 1 няма данни за екологичната категория на моторното превозно средство, се приема, че превозното средство е без екологична категория.

Чл. 56. (Изм. и доп. - ДВ, бр. 153 от 1998 г., бр. 109 от 2001 г., изм., бр. 100 от 2005 г., бр. 110 от 2007 г.) Общинският съвет определя с наредбата по чл. 1, ал. 2 данъка за:

1. корабите, вписани в регистрите на малките кораби в българските пристанища и в регистрите на общините за корабите, плаващи по вътрешните води без контакт с Черно море и с река Дунав, без яхтите и скутерите - в размер от 1 до 3 лв. за всеки започнат бруто тон;

2. корабите, без яхтите, скутерите, влекачите и тласкачите, вписани в регистъра на големите кораби в българските пристанища - в размер от 1 до 3 лв. за всеки започнат бруто тон до 40 бруто тона, включително и в размер от 0,10 до 0,30 лв. за всеки започнат бруто тон над 40 бруто тона;

3. джетовите - в размер от 100 до 300 лв. за брой;

4. ветроходните и моторните яхти - в размер от 20 до 60 лв. за всеки започнат бруто тон;

5. скутерите - в размер от 2,70 до 8,10 лв. за киловат;

6. влекачите и тласкачите - в размер от 0,14 до 0,42 лв. за киловат;

7. речните несамоходни плавателни съдове - в размер от 0,50 до 1,50 лв. за тон максимална товароподемност.

Чл. 57. (Изм. - ДВ, бр. 109 от 2001 г., бр. 110 от 2007 г.) Общинският съвет определя с наредбата по чл. 1, ал. 2 данъка за гражданските въздухоплавателни средства в размер, както следва:

1. за самолети в експлоатация с валиден сертификат за летателна годност и за вертолети - от 20 до 40 лв. за всеки започнат тон максимално излетно тегло;

2. за параплан - от 12 до 24 лв.;

3. за делтаплан - от 12 до 24 лв.;

4. за мотоделтаплан - от 20 до 40 лв.;

5. за свободен балон - от 30 до 60 лв.;

6. за планер - от 30 до 60 лв.

Чл. 58. (1) Освобождават се от данък превозните средства на:

1. (изм. - ДВ, бр. 153 от 1998 г., бр. 95 от 2015 г., в сила от 1.01.2016 г.) държавните и общинските органи и организации на бюджетна издръжка, които са със специален режим на движение, линейки и пожарни на други лица, както и на Държавна агенция "Технически операции" за изпълнение на дейностите, определени със закон;

2. дипломатическите представителства и консулства при условията на взаимност;

3. Българският Червен кръст, когато се използват за целите на организацията;

4. (изм. - ДВ, бр. 153 от 1998 г., бр. 112 от 2003 г., бр. 100 от 2005 г., бр. 105 от 2008 г., в сила от 1.01.2009 г.) лекият автомобил - собственост на лице с намалена работоспособност от 50 до 100 на сто, с обем на двигателя до 2000 куб. см и с мощност до 117,64 kW.

(2) (Отм. - ДВ, бр. 109 от 2001 г., нова, бр. 102 от 2012 г., в сила от 1.01.2013 г., доп., бр. 105 от 2014 г., в сила от 1.01.2015 г., изм., бр. 97 от 2017 г., в сила от 1.01.2018 г.) Освобождават се от данък електрическите автомобили, мотоциклети и мотопеди, както и електрическите превозни средства категории L5e, L6e и L7e, определени в чл. 4 от Регламент (ЕС) № 168/2013.

(3) При прехвърляне на собствеността на превозното средство новият собственик не заплаща данъка, ако предишният собственик го е платил за времето до края на календарната година.

(4) (Нова - ДВ, бр. 45 от 2002 г., изм., бр. 105 от 2006 г., бр. 95 от 2009 г., в сила от 1.01.2010 г., доп., бр. 98 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г., изм., бр. 71 от 2020 г., в сила от 11.08.2020 г.) За превозните средства, на които е прекратена регистрацията, данък не се дължи от месеца, следващ месеца на прекратяване на регистрацията за движение. В случаите на обявено за издирване превозно средство регистрацията се прекратява след подадено писмено заявление от собственика в съответното звено "Пътна полиция" по месторегистрация на превозното средство. За излезлите от употреба моторни превозни средства, за които в нормативен акт е предвидено задължение за предаване за разкомплектуване, данък не се дължи след прекратяване на регистрацията им за движение.

(5) (Нова - ДВ, бр. 97 от 2017 г., в сила от 1.01.2018 г.) Алинея 4 не се прилага и данъкът се дължи за превозни средства, чиято регистрация е служебно прекратена по реда на чл. 143, ал. 10 от Закона за движението по пътищата, и за превозните средства със служебно прекратена регистрация поради това, че са с табели с регистрационен номер, които не отговарят на изискванията на българските държавни стандарти - БДС 15980 и БДС ISO 7591.

Чл. 59. (1) (Изм. - ДВ, бр. 100 от 2005 г., бр. 101 от 2013 г., в сила от 1.01.2014 г., отм., бр. 98 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.)

(2) (Нова - ДВ, бр. 101 от 2013 г., в сила от 1.01.2014 г., изм., бр. 98 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.) За мотопеди и мотоциклети с мощност на двигателя до 74 kW включително, и съответстващи на екологична категория "Евро 4" данъкът се заплаща с 20 на сто намаление, а за съответстващите на екологични категории, по-високи от "Евро 4" - с 60 на сто намаление от определения по чл. 55, ал. 3 данък.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 109 от 2001 г., бр. 45 от 2002 г., бр. 100 от 2005 г., бр. 105 от 2006 г., бр. 110 от 2007 г., предишна ал. 2, изм., бр. 101 от 2013 г., в сила от 1.01.2014 г., бр. 98 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.) За автобусите, товарните автомобили, с технически допустима максимална маса над 3,5 т, влекачите за ремарке и седловите влекачи с двигатели, съответстващи на екологична категория "Евро 4", данъкът се заплаща с 20 на сто намаление, а за съответстващите на "Евро 5", "Евро 6" и "EEV" - с 50 на сто намаление от определения по чл. 55, ал. 5.

6, 7 и 13 данък.

(4) (Изм. и доп. - ДВ, бр. 109 от 2001 г., изм., бр. 45 от 2002 г., предишна ал. 3, бр. 101 от 2013 г., в сила от 1.01.2014 г.) За автобуси, извършващи обществен превоз на пътници по редовни автобусни линии в градовете и в слабопоселените планински и гранични райони, които се субсидират от общините, данъкът се заплаща в размер 10 на сто от размера, определен по реда на чл. 55, ал. 5, при условие че не се използват за други цели.

(5) (Нова - ДВ, бр. 101 от 2013 г., в сила от 1.01.2014 г., изм., бр. 98 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.) Когато в регистъра по чл. 54, ал. 1 няма данни за екологичната категория на моторното превозно средство, се приема, че превозното средство е без екологична категория.

Чл. 60. (1) (Изм. - ДВ, бр. 98 от 2010 г., в сила от 1.01.2011 г., бр. 105 от 2014 г., в сила от 1.01.2015 г.) Данъкът върху превозните средства се плаща на две равни вноски в следните срокове: до 30 юни и до 31 октомври на годината, за която е дължим. На предплатилите до 30 април за цялата година се прави отстъпка 5 на сто.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 112 от 2003 г., бр. 106 от 2004 г.) За превозните средства, придобити или регистрирани за движение през текущата година, данъкът се плаща в двумесечен срок от датата на придобиването им, съответно на регистрацията им за движение, в размер 1/12 част от годишния данък за всеки месец до края на годината, включително месеца на придобиването, съответно на регистрацията им за движение.

(3) (Отм. - ДВ, бр. 109 от 2001 г.)

(4) (Отм. - ДВ, бр. 109 от 2001 г.)

(5) (Изм. - ДВ, бр. 102 от 2000 г., бр. 112 от 2003 г., отм., бр. 95 от 2009 г., в сила от 1.01.2010 г.)

(6) (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2006 г., доп., бр. 98 от 2010 г., в сила от 1.01.2011 г., изм., бр. 92 от 2017 г., в сила от 1.01.2018 г.) Заплащането на данъка е условие за редовност при периодичния технически преглед на превозното средство. Заплащането на данъка се удостоверява със:

1. проверка чрез автоматизиран обмен на информация между информационната система за електронно регистриране на извършените периодични прегледи на пътни превозни средства, поддържана от Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията, и:

а) системата за обмен на информация, поддържана от Министерството на финансите в изпълнение на чл. 5а, или

б) съответната система за администриране на местни данъци и такси на общината, или

2. представяне на издаден или заверен от общината документ.

(7) (Нова - ДВ, бр. 45 от 2002 г., отм., бр. 105 от 2006 г.)

(8) (Нова - ДВ, бр. 45 от 2002 г., изм., бр. 105 от 2006 г.) За придобитите превозни средства в неизправност данъкът се заплаща по реда и в сроковете по ал. 2.

(9) (Нова - ДВ, бр. 112 от 2003 г.) Извън предвидените случаи, при промяна на обстоятелство, имащо значение за определяне на данъка, данъчното задължение се изменя от началото на месеца, следващ месеца, през който е настъпила промяната.

Чл. 61. (Изм. - ДВ, бр. 109 от 2001 г., бр. 112 от 2003 г., бр. 105 от 2014 г., в сила от 1.01.2015 г., бр. 98 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.) Данъкът се внася в приход на бюджета на общината по постоянния адрес, съответно седалището на собственика, а в случаите по чл. 54, ал. 5 – в приход на общината по регистрацията на превозното средство.

Раздел V

(Нов - ДВ, бр. 109 от 2001 г., отм., бр. 106 от 2004 г.)
Пътен данък

Чл. 61а. (Нов - ДВ, бр. 109 от 2001 г., изм., бр. 6 от 2004 г., отм., бр. 106 от 2004 г.).

Чл. 61б. (Нов - ДВ, бр. 109 от 2001 г., отм., бр. 106 от 2004 г.).

Чл. 61в. (Нов - ДВ, бр. 109 от 2001 г., отм., бр. 106 от 2004 г.).

Чл. 61г. (Нов - ДВ, бр. 109 от 2001 г., изм., бр. 6 от 2004 г., отм., бр. 106 от 2004 г.).

Чл. 61д. (Нов - ДВ, бр. 109 от 2001 г., изм., бр. 112 от 2003 г., отм., бр. 106 от 2004 г.).

Чл. 61е. (Нов - ДВ, бр. 109 от 2001 г., доп., бр. 112 от 2003 г., отм., бр. 106 от 2004 г.).

Чл. 61ж. (Нов - ДВ, бр. 109 от 2001 г., доп., бр. 112 от 2003 г., отм., бр. 106 от 2004 г.).

Раздел VI
(Нов - ДВ, бр. 110 от 2007 г., в сила от 1.01.2008 г.)
Патентен данък

Чл. 61з. (Нов - ДВ, бр. 110 от 2007 г., в сила от 1.01.2008 г.) (1) Физическо лице, включително едноличен търговец, което извършва дейности, посочени в приложение № 4 (патентни дейности), се облага с годишен патентен данък за доходите от тези дейности, при условие че:

1. оборотът на лицето за предходната година не превишава 50 000 лв., и

2. (доп. – ДВ, бр. 96 от 2019 г., в сила от 1.01.2020 г.) лицето не е регистрирано по Закона за данък върху добавената стойност, с изключение на регистрация при доставки на услуги по чл. 97а и за вътреобщностно придобиване по чл. 99 и чл. 100, ал. 2 от същия закон.

(2) За извършваната патентна дейност лицата по ал. 1 не се облагат по реда на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(3) Лицата по ал. 1 прилагат разпоредбите за данъците, удържани при източника, и за облагане на разходите по чл. 204, т. 2 от Закона за корпоративното подоходно облагане.

Чл. 61и. (Нов - ДВ, бр. 110 от 2007 г., в сила от 1.01.2008 г.) (1) Когато в рамките на 12 последователни месеца едно физическо лице е прекратило патентна дейност и/или е образувало ново предприятие, което извършва патентна дейност, и сумарният оборот на двете предприятия е повече от 50 000 лв. за 12 последователни месеца, за новообразуваното предприятие не се прилага чл. 61з. В този случай за текущата данъчна година новообразуваното предприятие се облага по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(2) Когато в рамките на текущата данъчна година оборотът на лицето превиши 50 000 лв. или лицето се регистрира по Закона за данък върху добавената стойност, то се облага по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(3) В случаите по ал. 1 и 2 патентният данък за текущата година е дължим до края на тримесечието, предхождащо тримесечието, през което са възникнали обстоятелствата по ал. 1 и 2.

(4) В случаите по ал. 1 и 2 дължимият, съответно внесеният данък се приспада от годишното данъчно задължение по реда на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(5) По искане на лицето общината издава удостоверение за дължимия размер на патентния данък, за което не се заплаща такса.

(6) Когато в рамките на текущата данъчна година лицето се дерегетирира по Закона за данък върху добавената стойност, то се облага по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица за цялата данъчна година.

Чл. 61к. (Нов - ДВ, бр. 110 от 2007 г., в сила от 1.01.2008 г.) (1) Общинският съвет определя размера на патентния данък в граници съгласно приложение № 4 в зависимост от местонахождението на обекта на територията на съответната община.

(2) Общинският съвет може да определи различен размер на патентния данък за една и съща дейност в различни населени места на територията на общината, както и в различни зони на територията на едно населено място. Зониране на населените места в общината за целите на патентния данък се извършва с наредбата по чл. 1, ал. 2.

(3) Общинският съвет определя размера на данъка при съобразяване на следните критерии: местоположение на населеното място/зоната, вид на населеното място с оглед на това дали е с местно или с национално значение, брой на населението и големина на населеното място/зоната, стопанско значение на населеното място/зоната, сезонен или постоянен характер на дейността, икономическо състояние на населеното място.

(4) Когато патентната дейност не се извършва в обект или не се извършва от постоянно място, за целите на определяне на размера на патентния данък за местонахождение на обекта се смята постоянният адрес на лицето.

Чл. 61л. (Нов - ДВ, бр. 110 от 2007 г., в сила от 1.01.2008 г.) (1) Патентният данък се дължи за всяка от упражняваните дейности поотделно съгласно приложение № 4.

(2) Лицата, които осъществяват патентна дейност в повече от един обект, дължат данък за всеки обект поотделно.

(3) Когато патентната дейност започва или се прекратява през течение на годината, с изключение на дейностите, посочени в т. 1 и 2 на приложение № 4, данъкът се определя пропорционално на броя на тримесечията на извършване на дейността, включително тримесечието на започване или прекратяване на дейността.

(4) Когато в рамките на една патентна дейност, с изключение на дейностите, посочени в т. 1 и 2 на приложение № 4, през течение на годината се промени обстоятелство, свързано с определянето на данъка, размерът на данъка до края на годината, включително за тримесечието на промяната, се определя на базата на размера на данъка, определен съобразно промените в обстоятелствата.

(5) Когато в рамките на една патентна дейност от посочените в т. 1 и 2 на приложение № 4 през течение на годината се промени обстоятелство, което води до определяне на патентния данък в по-висок размер, за данъчната година се дължи по-високият размер на данъка, определен съобразно промените в обстоятелствата.

(6) (Нова - ДВ, бр. 105 от 2008 г., в сила от 1.01.2009 г.) Лицата, които осъществяват в един обект едновременно патентните дейности по т. 3 и 31 от приложение № 4, дължат данък само за дейността по т. 3 от приложение № 4.

(7) (Нова - ДВ, бр. 95 от 2009 г., в сила от 1.01.2010 г.) При прехвърляне на предприятието на едноличен търговец и продължаване на дейността приобретателят дължи данък от тримесечието, следващо тримесечието на прехвърлянето, а прехвърлителят - включително за тримесечието на прехвърлянето, и за дейностите, посочени в т. 1 и 2 на приложение № 4.

(8) (Предишна ал. 6 - ДВ, бр. 105 от 2008 г., в сила от 1.01.2009 г., предишна ал. 7, бр. 95 от 2009 г., в сила от 1.01.2010 г.) Доходите от дейности,

които не са посочени в приложение № 4, се облагат по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

Чл. 61м. (Нов - ДВ, бр. 110 от 2007 г., в сила от 1.01.2008 г.) (1) Данъчно задължените лица, които подлежат на облагане с патентен данък, могат да ползват данъчни облекчения в следната поредност:

1. физическите лица, включително едноличните търговци, с 50 и с над 50 на сто намалена работоспособност, определена с влязло в сила решение на компетентен орган, ползват намаление на патентния данък в размер 50 на сто, ако извършват дейността лично и не наемат работници за тази дейност през цялата данъчна година;

2. (изм. - ДВ, бр. 98 от 2010 г., в сила от 1.01.2011 г.) физическите лица, включително едноличните търговци, които извършват с личен труд през цялата данъчна година два или три вида патентна дейност от посочените в т. 1 - 36 от приложение № 4, заплащат патентния данък само за тази дейност, за която определеният данък е с най-висок размер; за извършване на повече от три дейности облекчението не се прилага;

3. физическите лица, включително едноличните търговци, които са пенсионери и извършват патентна дейност, посочена в т. 5, 6, 8 - 15, 18 - 20, 25, 27 - 29 и 31 на приложение № 4, заплащат 50 на сто от определения патентен данък за съответната дейност, ако извършват дейността лично и не наемат работници през цялата данъчна година;

4. (изм. - ДВ, бр. 28 от 2011 г.) лицата, които използват работно място за обучение на чираци по смисъла на Закона за занаятите и извършват патентна дейност от посочените в т. 10 на приложение № 4, заплащат 50 на сто от определения патентен данък за съответното работно място; намалението се ползва, при условие че към декларацията по чл. 61н е приложено копие от удостоверението за вписване в регистъра на чираците, издадено от съответната регионална занаятчийска камара.

(2) Независимо от чл. 61л, ал. 4 данъчното облекчение по ал. 1, т. 1 се ползва за цялата данъчна година, през която настъпва неработоспособността или изтича срокът на валидност на решението.

Чл. 61н. (Нов - ДВ, бр. 110 от 2007 г., в сила от 1.01.2008 г.) (1) Лицата, които подлежат на облагане с патентен данък, подават данъчна декларация по образец, в която декларираат до 31 януари на текущата година обстоятелствата, свързани с определянето на данъка. В случаите на започване на дейността след тази дата данъчната декларация се подава непосредствено преди започването на дейността.

(2) Лицата, които до 31 януари на текущата година са подали данъчната декларация по ал. 1 и в същия срок са заплатили пълния размер на патентния данък, определен съгласно декларираните обстоятелства, ползват отстъпка 5 на сто.

(3) (Доп. - ДВ, бр. 95 от 2009 г., в сила от 1.01.2010 г.) Лицата подават декларация по ал. 1 за всички промени в обстоятелствата, свързани с определянето на данъка, в 7-дневен срок от настъпването на съответното обстоятелство. При прехвърляне на предприятието на едноличен търговец декларация се подава и от прехвърлителя, и от приобретателя в 7-дневен срок от датата на прехвърлянето.

(4) Лицата подават данъчна декларация по ал. 1 и за възникването на обстоятелствата по чл. 61и, ал. 1 и 2 през съответния период. Данъчната декларация се подава в срок до края на месеца, следващ месеца, през който са възникнали обстоятелствата по чл. 61и, ал. 1 и 2.

Чл. 61о. (Нов - ДВ, бр. 110 от 2007 г., в сила от 1.01.2008 г.) (1) Данъчните декларации по чл. 61н се подават в общината, на територията на която се намира обектът, в който се извършва патентна дейност, а когато патентната дейност не се

извършва в обект или не се извършва от постоянно място - в общината, където е постоянният адрес на физическото лице, включително на едноличния търговец.

(2) Когато данъчната декларация на чуждестранно физическо лице се подава чрез пълномощник с постоянен адрес в страната, подаването ѝ се извършва в общината, където е постоянният адрес на пълномощника.

(3) Извън случаите по ал. 1 и 2 данъчната декларация се подава в Столичната община.

(4) (Нова - ДВ, бр. 95 от 2009 г., в сила от 1.01.2010 г.) Приема се, че дейността не се извършва от постоянно място, когато промяната през годината на местонахождението на обекта, от който се извършва дейността, води до промяна в размера на данъка.

Чл. 61п. (Нов - ДВ, бр. 110 от 2007 г., в сила от 1.01.2008 г.) (1) Патентният данък се внася на четири равни вноски, както следва:

1. за първото тримесечие - до 31 януари;
2. за второто тримесечие - до 30 април;
3. за третото тримесечие - до 31 юли;
4. за четвъртото тримесечие - до 31 октомври.

(2) Когато възникне задължение за внасяне на патентния данък през годината, дължимата част от данъка за текущото тримесечие се внася в 7-дневен срок от датата на подаване на декларацията по чл. 61н, а когато декларация не е подадена - в 7-дневен срок от изтичане на срока за подаването ѝ.

(3) Патентният данък се внася в приход на общината, на територията на която се намира обектът, в който се извършва патентната дейност, а когато патентната дейност не се извършва в обект или не се извършва от постоянно място - в приход на общината, където е постоянният адрес на физическото лице, включително на едноличния търговец. В случаите по чл. 61о, ал. 2 и 3 данъкът се внася в приход на общината по постоянния адрес на пълномощника, съответно в Столичната община.

Раздел VII

(Нов - ДВ, бр. 98 от 2010 г., в сила от 1.01.2011 г.)

Туристически данък

Чл. 61р. (Нов - ДВ, бр. 98 от 2010 г., в сила от 1.01.2011 г.) (1) С туристически данък се облагат нощувките.

(2) Данъчно задължени лица са лицата, предлагащи нощувки.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 30 от 2013 г., в сила от 26.03.2013 г.) Лицата по ал. 2 внасят данъка в приход на бюджета на общината по местонахождение на местата за настаняване по смисъла на Закона за туризма.

(4) Данъкът задължително се посочва отделно в документа, издаден от данъчно задълженото лице към лицето, ползващо нощувка.

(5) (Изм. - ДВ, бр. 71 от 2020 г.) Лицата по ал. 2 подават декларация по образец до 31 януари на всяка година за облагане с туристически данък за предходната календарна година.

Чл. 61с. (Нов - ДВ, бр. 98 от 2010 г., в сила от 1.01.2011 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 30 от 2013 г., в сила от 26.03.2013 г., доп., бр. 18 от 2020 г., в сила от 28.02.2020 г.) Общинският съвет определя с наредбата по чл. 1, ал. 2 размера на данъка в граници от 0,20 лв. до 3,00 лв. за всяка нощувка съобразно населените места в общината и категорията или регистрацията на местата за настаняване по Закона за туризма.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 96 от 2019 г., в сила от 1.01.2020 г.) Размерът на дължимия данък за календарния месец се определя от служител на общинската администрация въз основа на данни от Единната система за туристическа

информация, поддържана от Министерството на туризма, като броят на предоставените нощувки за месеца се умножи по размера на данъка по ал. 1.

(3) (Нова – ДВ, бр. 96 от 2019 г., в сила от 1.01.2020 г.) Министерството на туризма непосредствено след изтичане на календарния месец, както и след изтичане на текущата година, предоставя автоматизирано по електронен път на Министерството на финансите необходимите данни от Единната система за туристическа информация чрез системата за обмен на информация, поддържана в изпълнение на чл. 5а.

(4) (Обявена за противоконституционна с Решение № 5 на КС на РБ - ДВ бр. 30 от 2012 г.)

Когато сборът на данъка по ал. 2 за календарната година е по-малък от 30 на сто от данъка, определен при пълен капацитет за средството за подслон или мястото за настаняване, разликата се внася от данъчно задълженото лице в приход на бюджета на общината по местонахождение на средството за подслон или мястото за настаняване до 1 март на следващата календарна година, независимо дали обектът се използва.

(5) (Обявена за противоконституционна с Решение № 5 на КС на РБ - ДВ бр. 30 от 2012 г.)

Разликата по ал. 4 се определя по следната формула:

$$P = (PД \times ПК \times Д \times 30 / 100) - ДД,$$

където:

P е разликата за внасяне;

PД - размерът на данъка по ал. 1;

ПК - пълният капацитет на броя на леглата в средството за подслон или мястото за настаняване за календарната година;

Д - брой дни в годината;

ДД - сборът на дължимия данък по ал. 2 за календарната година.

(6) (Нова – ДВ, бр. 96 от 2019 г., в сила от 1.01.2020 г.) Данните по ал. 3 се предоставят от Министерството на финансите на общините в срок до три дни след получаването им от Министерството на туризма:

1. чрез изградена и функционираща автоматизирана връзка между системата за обмен на информация, поддържана от Министерството на финансите в изпълнение на чл. 5а, и софтуерния продукт за администриране на местните данъци и такси на съответната община, или

2. чрез предоставен оторизиран достъп на съответната община до получената информация от Единната система за туристическа информация.

(7) (Предишна ал. 3 – ДВ, бр. 96 от 2019 г., в сила от 1.01.2020 г.) Дължимият данък по ал. 2 се внася от данъчно задължените лица до 15-о число на месеца, следващ месеца, през който са предоставени нощувките.

Чл. 61т. (Нов - ДВ, бр. 98 от 2010 г., в сила от 1.01.2011 г., изм., бр. 30 от 2013 г., в сила от 26.03.2013 г.) Приходите от туристическия данък се разходват за мероприятия по чл. 11, ал. 2 от Закона за туризма.

Раздел VIII

(Нов – ДВ, бр. 32 от 2016 г., в сила от 1.01.2017 г.)

Данък върху таксиметров превоз на пътници

Чл. 61у. (Нов – ДВ, бр. 32 от 2016 г., в сила от 1.01.2017 г.) (1) Данъчно задължените лица, посочени в този раздел, се облагат с данък върху таксиметров превоз на пътници за извършваната от тях или от тяхно име дейност по таксиметров превоз на пътници.

(2) За всички останали дейности данъчно задължените лица се облагат по реда на Закона за корпоративното подоходно облагане, съответно Закона за данъците върху доходите на физическите лица, с изключение на случаите по глава втора, раздел VI от този закон.

(3) Данъчно задължени лица по този раздел са превозвачите, притежаващи удостоверение за регистрация, издадено от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация", и разрешение за извършване на таксиметров превоз на пътници, издадено от кмета на съответната община по Закона за автомобилните превози.

Чл. 61ф. (Нов – ДВ, бр. 32 от 2016 г., в сила от 1.01.2017 г.) (1) Общинският съвет определя с наредбата по чл. 1, ал. 2 годишния размер на данъка върху таксиметров превоз на пътници за съответната година в граници от 300 лв. до 1000 лв. в срок до 31 октомври на предходната година.

(2) Данъкът върху таксиметров превоз на пътници по ал. 1 се дължи от данъчно задължените лица за всеки отделен автомобил, за който е издадено разрешение за извършване на таксиметров превоз на пътници.

(3) Когато общинският съвет не е определил размера на данъка върху таксиметров превоз на пътници за съответната година в срока по ал. 1, данъкът се събира на базата на действащия размер за предходната година.

Чл. 61х. (Нов – ДВ, бр. 32 от 2016 г., в сила от 1.01.2017 г.) (1) Преди получаване на издаденото разрешение по чл. 24а, ал. 1 от Закона за автомобилните превози данъчно задължените лица подават данъчна декларация по образец за дължимия данък в общината, за територията на която е издадено разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници.

(2) В декларацията по ал. 1 лицата посочват обстоятелствата, свързани с определянето на данъка.

(3) Данъчно задължените лица подават данъчна декларация за всички промени в обстоятелствата, които имат значение за определянето на данъка, в 7-дневен срок от настъпването на съответното обстоятелство.

(4) При прехвърляне на предприятието на едноличен търговец данъчна декларация се подава и от прехвърлителя, и от приобретателя в 7-дневен срок от датата на вписване на прехвърлянето в търговския регистър в съответната община.

Чл. 61ц. (Нов – ДВ, бр. 32 от 2016 г., в сила от 1.01.2017 г.) Дължимият данък върху таксиметров превоз на пътници постъпва в приход на съответната община, за територията на която е издадено разрешение за извършване на таксиметров превоз на пътници.

Чл. 61ч. (Нов – ДВ, бр. 32 от 2016 г., в сила от 1.01.2017 г.) (1) (Попр. – ДВ, бр. 80 от 2016 г., изм., бр. 97 от 2017 г., в сила от 1.01.2018 г.) Когато разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници е издадено през течение на годината, дължимият данък за текущата година се определя по следната формула:

$$\text{ДДТГ} = \frac{\text{ГДТПП} \times \text{БМ}}{12}$$

ДДТГ е дължимият данък върху таксиметров превоз на пътници за текущата година;

ГДТПП е размерът на годишния данък върху таксиметров превоз на пътници по чл. 61ф;

БМ е броят на календарните месеци от текущата година, съответстващи на

срока, за който е издадено разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници.

(2) (Попр. – ДВ, бр. 80 от 2016 г., изм., бр. 97 от 2017 г., в сила от 1.01.2018 г.) Когато действието на разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници бъде прекратено през течение на годината, от платения данък се възстановява недължимо внесена част, определена по следната формула:

$$\text{НВДТПП} = \frac{\text{ПДТПП} \times \text{ОМ}}{\text{БМ}}$$

НВДТПП е недължимо внесена част от данъка върху таксиметров превоз на пътници за текущата година;

ПДТПП – платеният данък върху таксиметров превоз на пътници за срока, за който е издадено разрешението;

БМ – броят на календарните месеци, за които е издадено разрешението и е платен данъкът върху таксиметров превоз на пътници;

ОМ – оставащият брой на календарните месеци от срока на разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници, следващи месеца на прекратяване на разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници.

Чл. 61ш. (Нов – ДВ, бр. 32 от 2016 г., в сила от 1.01.2017 г.) Данъкът по чл. 61ф се внася преди получаване на издаденото разрешение по чл. 24а, ал. 1 от Закона за автомобилните превози.

Чл. 61щ. (Нов – ДВ, бр. 32 от 2016 г., в сила от 1.01.2017 г.) Възстановяване на надвнесен данък по чл. 61ч, ал. 2 се извършва по писмено искане на данъчно задължено лице по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

Глава трета МЕСТНИ ТАКСИ

Раздел I Такса за битови отпадъци

Чл. 62. (Доп. - ДВ, бр. 153 от 1998 г., изм., бр. 88 от 2017 г., в сила от 1 януари на втората година, следваща публикуването на резултатите от преброяването на населението и жилищния фонд в Република България през 2021 г. - изм., бр. 98 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г., бр. 14 от 2021 г., в сила от 17.02.2021 г.) Таксата за битови отпадъци се заплаща за извършваните от общината услуги по:

1. събиране и транспортиране на битови отпадъци до съоръжения и инсталации за тяхното третиране;

2. третиране на битовите отпадъци в съоръжения и инсталации;

3. поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване в населените места и селищните образувания в общината.

Чл. 63. (Изм. и доп. - ДВ, бр. 153 от 1998 г., изм., бр. 105 от 2014 г., в сила от 1.01.2015 г., бр. 88 от 2017 г., в сила от 1 януари на втората година, следваща публикуването на резултатите от преброяването на населението и жилищния фонд в Република България през 2021 г. - изм., бр. 98 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г., бр. 14 от 2021 г., в сила от 17.02.2021 г.) (1) Такса за битови отпадъци се заплаща за извършвани от общината услуги по чл. 62 на територията на общината.

(2) Видът на предлаганите услуги по чл. 62 на територията на общината, както и честотата на събиране и транспортиране на битовите отпадъци се определят със заповед на кмета на общината и се обявяват публично до 31 октомври на предходната година.

Чл. 64. (1) (Изм. - ДВ, бр. 119 от 2002 г., в сила от 1.01.2004 г., бр. 95 от 2009 г., в сила от 1.01.2010 г., бр. 88 от 2017 г., в сила от 1 януари на втората година,

следваща публикуването на резултатите от преброяването на населението и жилищния фонд в Република България през 2021 г. - изм., бр. 98 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г., бр. 14 от 2021 г., в сила от 17.02.2021 г.)[□] Таксата по чл. 62 се заплаща от лицата по чл. 11 за имотите на територията на общината.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 109 от 2001 г., отм., бр. 119 от 2002 г., в сила от 1.01.2004 г.)[□]

(3) (Нова - ДВ, бр. 109 от 2001 г., отм., бр. 119 от 2002 г., в сила от 1.01.2004 г.)[□]

Чл. 65. (Изм. - ДВ, бр. 153 от 1998 г., бр. 103 от 1999 г., отм., бр. 119 от 2002 г., в сила от 1.01.2004 г.)[□]

Чл. 66. (Доп. - ДВ, бр. 153 от 1998 г., изм. и доп., бр. 109 от 2001 г., бр. 119 от 2002 г., в сила от 1.01.2004 г., доп., бр. 106 от 2004 г., изм., бр. 100 от 2005 г., бр. 98 от 2010 г., в сила от 1.01.2011 г., изм. и доп., бр. 53 от 2012 г., в сила от 13.07.2012 г., изм., бр. 88 от 2017 г., в сила от 1 януари на втората година, следваща публикуването на резултатите от преброяването на населението и жилищния фонд в Република България през 2021 г. - изм., бр. 98 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г., бр. 14 от 2021 г., в сила от 17.02.2021 г.)[□] (1) Дейностите по предоставяне на услугите по чл. 62 включват:

1. събиране на битовите отпадъци и транспортирането им до инсталации и съоръжения за третирането им, както и осигуряване на съдове за събиране на битовите отпадъци, с изключение на разделното събиране, предварителното съхраняване и транспортирането на битовите отпадъци, попадащи в управлението на масово разпространени отпадъци по Закона за управление на отпадъците – за услугата по чл. 62, т. 1;

2. третиране на битови отпадъци, необхванати в управлението на масово разпространените отпадъци, както и проучване, проектиране, изграждане, поддържане, експлоатация, закриване и мониторинг на депата за битови отпадъци и/или други инсталации или съоръжения за оползотворяване и/или обезвреждане на битови отпадъци – за услугата по чл. 62, т. 2;

3. поддържане на чистотата на уличните платна, площадите, алеите, парковете и другите територии от населените места и селищните образувания в общината, предназначени за обществено ползване – за услугата по чл. 62, т. 3.

(2) Всички относими за календарната година разходи на общината за извършване на дейности по предоставяне на услугите по чл. 62 се включват в план-сметка за годината за всяка от услугите по чл. 62 и по източници на финансиране.

(3) План-сметката за годината:

1. (в сила от 3.11.2017 г. - ДВ, бр. 88 от 2017 г.) се изготвя по образец и ред, определени с наредба на Министерския съвет;

2. се одобрява с решение на общинския съвет преди изтичането на срока по чл. 84, ал. 4 от Закона за публичните финанси, като проектът на решение за одобряване на план-сметката заедно с проектите на доклад на вносителя и на план-сметката се публикуват за обществено обсъждане на интернет страницата на общината в срока по чл. 69, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс; в случай че законът за държавния бюджет за съответната година не бъде приет до 25 декември на предходната година от Народното събрание, план-сметката се приема в срок до 15-и януари;

3. подлежи на проверка от Сметната палата.

(4) Разходите от план-сметката по ал. 2 се финансират със средства от таксата за битови отпадъци и от други източници при спазване на изискванията, приложими за съответния източник на финансиране. Други източници на финансиране са средства от Оперативна програма "Околна среда", от Предприятието за управление на дейностите по опазване на околната среда и от други публични източници, както и приходите на общината от оползотворяване на

битови отпадъци и другите общински средства и приходи, различни от приходите от таксата за битови отпадъци.

(5) Разходите за контрол по чл. 112, ал. 1, т. 1 от Закона за управление на отпадъците по отношение на битовите отпадъци и разходите за почистване на нерегламентирано изхвърляне на битови отпадъци и тяхното третиране се включват в план-сметката по ал. 3 и могат да се финансират със средствата от таксата за битови отпадъци.

(6) С разходите за извършване на дейностите по предоставяне на услугите по чл. 62, които са за сметка на други източници на финансиране, се намалява общата стойност на разходите по предоставяне на услугите по чл. 62 за определяне на таксата за битови отпадъци.

(7) Обезпеченията по чл. 60 и отчисленията по чл. 64 от Закона за управление на отпадъците, когато се правят за битови отпадъци от общини, се включват в план-сметката като разход за дейности по ал. 1, т. 2 за годината, в която подлежат на превеждане от общината по съответната сметка. Натрупаните средства от обезпеченията по чл. 60 и отчисленията по чл. 64 от Закона за управление на отпадъците, когато се правят за битови отпадъци от общини, са друг източник на финансиране на разходите от план-сметката в годината на извършване на съответния разход.

(8) Средствата за придобиване на актив, чиято стойност надвишава стойностния праг на същественост, приет от общината, и който се очаква да бъде използван през повече от една календарна година, се разделят на срока на използване на актива и в план-сметката се включва съответстващата за календарната година част от тези средства. Не се включват в план-сметката за сметка на таксата за битови отпадъци средства за придобиване на актив, които се финансират с публични средства по проект, програма или процедура с изключение на съфинансирането от общината.

(9) Неусвоените от предходната календарна година средства от таксата за битови отпадъци са друг източник за финансиране на разходите по ал. 2 при изготвяне на план-сметката по ал. 3. Приходите от глоби и имуществени санкции по Закона за управление на отпадъците, наложени във връзка с нерегламентирано изхвърляне или третиране на битови отпадъци, са друг източник за финансиране на разходите от план-сметката по ал. 3.

(10) В случай че общината използва други общински приходи за покриване на действително направени разходи, надхвърлящи предвидените в план-сметката за предходната година разходи за сметка на таксата за битови отпадъци, се допуска включване на тези разходи в план-сметката по ал. 3 за сметка на таксата за битови отпадъци. Включването на разходи в план-сметката по ал. 3 за сметка на таксата за битови отпадъци по изречение първо в случаите на придобиване на активи по ал. 8 е в размер на разликата между предвидените в план-сметката за предходната година разходи и преизчислената по реда на ал. 8, съответстваща за предходната година част от действително направените разходи. Изречение първо не се прилага в случаите по чл. 8, ал. 4.

(11) Когато в приет от Сметната палата одитен доклад или по друг начин е установено, че в план-сметка за предходна година са включени разходи, които не са разходи за дейности по предоставяне на услуга по чл. 62, план-сметката, която предстои да приеме общинският съвет, се коригира в намаление със стойността на тези разходи. Размерът на коригираните разходи е за сметка на други приходи на общината.

(12) Когато в приет от Сметната палата одитен доклад или по друг начин е установено, че средства от такса за битови отпадъци са изразходвани през предходна година за дейности, различни от тези по предоставяне на съответната услуга по чл. 62, план-сметката, която предстои да приеме общинският съвет, се коригира в намаление със стойността на използваните не по предназначение средства и тези разходи са за сметка на други приходи на общината.

(13) Разходите за сметка на таксата за битови отпадъци за текущата година се определят общо и за всяка услуга по чл. 62, като разходите за извършване на дейности по предоставяне на услугите по чл. 62, отразени в план-сметката по ал. 3, се намаляват с разходите, които са за сметка на други източници на финансиране, и се коригират със сумите по ал. 11 и 12.

Чл. 67. (Изм. - ДВ, бр. 153 от 1998 г., изм. и доп., бр. 109 от 2001 г., изм., бр. 119 от 2002 г., в сила от 1.01.2004 г., доп., бр. 101 от 2013 г., в сила от 1.01.2018 г., изм., бр. 105 от 2014 г., в сила от 1.01.2015 г., бр. 95 от 2015 г., в сила от 1.01.2016 г., бр. 97 от 2016 г., в сила от 1.01.2017 г., бр. 88 от 2017 г., в сила от 1 януари на втората година, следваща публикуването на резултатите от преброяването на населението и жилищния фонд в Република България през 2021 г. - изм., бр. 98 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г., бр. 14 от 2021 г., в сила от 17.02.2021 г.)¹ (1) Размерът на таксата за битови отпадъци за всяко задължено лице се определя за календарна година при спазване на принципа за понасяне на разходите от причинителя или притежателя на отпадъците.

(2) Размерът на таксата за битови отпадъци за всяко задължено лице е сумата от размера на таксата за всяка услуга по чл. 62, която се определя, като разходите за сметка на таксата за битови отпадъци за текущата година от план-сметката, формирани по реда на чл. 66, ал. 13 за всяка услуга по чл. 62, се разпределят, като се приложи съответният начин за изчисление в зависимост от приетите от общинския съвет основи за услугите по чл. 62.

(3) Размерът на таксата за единица основа се определя в левове за всяка календарна година и се приема с решението на общинския съвет по чл. 66, ал. 3, т. 2 за одобряване на план-сметката.

(4) Количеството битови отпадъци е водеща основа за определяне на размера на таксата за битови отпадъци.

(5) Общинският съвет може да приеме основа или основи, различни от посочената в ал. 4, при условие че съществуват обективни обстоятелства, възпрепятстващи прилагането ѝ.

(6) Общинският съвет приема основите за изчисляване размера на таксата за всяка от услугите по чл. 62 с наредбата по чл. 9. Решението за приемане или изменение на наредбата по чл. 9 съдържа и мотивите, придружени с анализ, за избор на определената основа, а в случаите по ал. 5 – и мотиви за неприлагане на основата по ал. 4, както и вида и източника на информация за изчисляване размера на таксата за битови отпадъци.

(7) Преди внасяне за разглеждане на заседание на общинския съвет проектът на наредба по чл. 9 се публикува за обществено обсъждане по реда на чл. 26 от Закона за нормативните актове. Заедно с проекта на наредба по чл. 9 на интернет страницата на съответната община се публикува и решението по ал. 6.

(8) Основите за определяне на размера на таксата за битови отпадъци, които общинският съвет може да приеме, са:

1. за услугата по събиране и транспортиране на битови отпадъци до съоръжения и инсталации за тяхното третиране:

а) индивидуално определено количество битови отпадъци за имота, включително чрез торби с определена вместимост и товароносимост;

б) количество битови отпадъци за имота, определено съобразно броя и вместимостта на необходимите съдове за събиране на битовите отпадъци и честотата за тяхното транспортиране;

в) брой ползватели на услугата в имота;

2. за услугата по третиране на битовите отпадъци в съоръжения и инсталации:

а) индивидуално определено количество битови отпадъци за имота, включително чрез торби с определена вместимост и товароносимост;

б) количество битови отпадъци за имота, определено съобразно броя и

вместимостта на необходимите съдове за събиране на битовите отпадъци и честотата за тяхното транспортиране;

в) брой ползватели на услугата в имота;

3. за услугата по поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване в населените места и селищните образувания в общината:

а) брой ползватели на услугата в имота;

б) разгъната застроена и/или незастроена площ на недвижимия имот.

(9) Общинският съвет може да приеме различни основи за отделните населени места, за отделните зони в тях, за селищните образувания, за различните категории задължени лица и за отделните услуги по чл. 62, като бъдат посочени изрично мотивите за различните основи.

(10) При приемане на основа индивидуално определено количество битови отпадъци за имота чрез торби с определена вместимост и товароносимост същите се закупуват от задължените лица по ред, определен в наредбата по чл. 9. С наредбата по чл. 9 общинският съвет може да определи минимален брой торби, които да бъдат закупени от задължено лице за календарна година, съобразен с извършения анализ за минималното количество битов отпадък, генерирано от един ползвател на услугата в дадено населено място, селищно образувание или зона. Когато закупените за годината торби надхвърлят действително изразходваните през годината, останалите торби се използват през следващата година, като се приспадат от определения за нея минимален брой и се заплаща само разликата.

(11) При приемане на основа:

1. "брой ползватели на услугата в имота" или "разгъната застроена и/или незастроена площ на недвижимия имот" общинският съвет при определяне на размера на таксата за битови отпадъци може да приема допълнително диференциране съобразно населените места в общината и отделните зони в тях, вида на имота, неговото предназначение и вида на извършваната в имота икономическа дейност;

2. "индивидуално определено количество битови отпадъци за имота, включително чрез торби с определена вместимост и товароносимост" или "количество битови отпадъци за имота, определено съобразно броя и вместимостта на необходимите съдове за събиране на битовите отпадъци и честотата за тяхното транспортиране" общинският съвет при определяне на размера на таксата за битови отпадъци може да приема допълнително диференциране съобразно вида на битовия отпадък.

(12) Начинът за изчисляване на размера на таксата за битови отпадъци при прилагане на основите по ал. 8 се определя с наредбата по чл. 66, ал. 3, т. 1.

(13) (Изм. – ДВ, бр. 98 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.) Обстоятелствата, които имат значение за изчисляване на размера на таксата за битови отпадъци по ал. 12, както и всяка тяхна промяна, могат да бъдат установявани служебно и/или чрез подаване на декларация от лицата по чл. 64 и чл. 67, ал. 15 по образец, ред и срок, определени в наредбата по чл. 9.

(14) (Отм. – ДВ, бр. 98 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.).

(15) Управителят или председателят на управителния съвет на етажната собственост ежегодно до 31 октомври подава справка по образец, определен в наредбата по чл. 9, за броя на ползвателите по имоти в етажната собственост.

(16) Кметът на общината организира събирането и поддържането на информация за броя на ползвателите на услугите по чл. 62 в имотите на територията на общината, както и на друга информация, определена в наредбата по чл. 9, в срок до 31 октомври, в случаите по ал. 8, т. 1, буква "в", т. 2, буква "в" и т. 3, буква "а".

(17) Кметът на общината осигурява необходимата информация и създава условия за прилагане на основите по ал. 8, т. 1, букви "а" и "б" и т. 2, букви "а" и "б", с изключение на случаите по ал. 5, в срок до 31 декември на предходната година.

(18) Общият размер на начислените задължения за текущата година на лицата по чл. 64 следва да е не по-голям от разходите за сметка на таксата за битови отпадъци от план-сметката, формирани по реда на чл. 66, ал. 13.

Чл. 68. (Изм. - ДВ, бр. 119 от 2002 г., в сила от 1.01.2004 г., бр. 88 от 2017 г., в сила от 1 януари на втората година, следваща публикуването на резултатите от преброяването на населението и жилищния фонд в Република България през 2021 г. - изм., бр. 98 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г., бр. 14 от 2021 г., в сила от 17.02.2021 г.) (1) Не се допускат изменения на начина на определяне и на размера на таксата за битови отпадъци в течение на годината.

(2) Когато в срока по чл. 66, ал. 3, т. 2 общинският съвет не е одобрил план-сметката, размерът на таксата за годината се определя, като разходите за сметка на такса битови отпадъци за предходната година се коригират по реда на чл. 66, ал. 13 и се разпределят в съответствие с последно одобрените видове основи по чл. 67, ал. 8. Разходите за обезпеченията по чл. 60 и отчисленията по чл. 64 от Закона за управление на отпадъците се включват в съответстващия им за текущата година размер.

Чл. 69. (Изм. - ДВ, бр. 119 от 2002 г., в сила от 1.01.2004 г.) (1) Таксата се заплаща по ред, определен от общинския съвет.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 88 от 2017 г., в сила от 1 януари на втората година, следваща публикуването на резултатите от преброяването на населението и жилищния фонд в Република България през 2021 г. - изм., бр. 98 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г., бр. 14 от 2021 г., в сила от 17.02.2021 г.) Общината уведомява лицата по чл. 64 за дължимите от тях такси за съответния период общо и по видове услуги по чл. 62, както и за сроковете за плащане.

Чл. 70. (Отм. - ДВ, бр. 119 от 2002 г., в сила от 1.01.2004 г.)

Чл. 71. (Изм. - ДВ, бр. 153 от 1998 г., бр. 103 от 1999 г., бр. 119 от 2002 г., в сила от 1.01.2004 г., доп., бр. 101 от 2013 г., в сила от 1.01.2014 г., изм., бр. 88 от 2017 г., в сила от 1 януари на втората година, следваща публикуването на резултатите от преброяването на населението и жилищния фонд в Република България през 2021 г. - изм., бр. 98 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г., бр. 14 от 2021 г., в сила от 17.02.2021 г.) Не се събира такса за:

1. услугата по чл. 62, т. 1 и дейността по третиране на битовите отпадъци – част от услугата по чл. 66, ал. 1, т. 2, за имоти, които попадат в райони, в които тези услуги не се предоставят от общината;

2. услугата по чл. 62, т. 1 и дейността по третиране на битовите отпадъци – част от услугата по чл. 66, ал. 1, т. 2, когато имотът е незастроен или не се ползва през цялата година и е подадена декларация по образец и ред, определени с наредбата по чл. 9, от задълженото лице до 31 октомври на предходната година в общината по местонахождението на имота;

3. услугата по чл. 62, т. 1, когато задължените лица са сключили договор за обслужване с лица, получили регистрационен документ по Закона за управление на отпадъците за събиране и транспортиране на битовите отпадъци до съответните съоръжения и инсталации, и са декларирали по ред, определен с наредбата по чл. 9, това обстоятелство до 31 октомври на предходната година в общината по местонахождението на имота.

Чл. 71а. (Нов - ДВ, бр. 101 от 2013 г., в сила от 1.01.2014 г.) (1) (Предишен текст на чл. 71а, изм. - ДВ, бр. 95 от 2015 г., в сила от 1.01.2016 г.) Не се събира такса за битови отпадъци за услугите, предоставени на молитвени домове, храмове и манастири, в които се извършва богослужебна дейност от законно регистрираните вероизповедания в страната, заедно с поземлените имоти, върху които са построени.

(2) (Нова - ДВ, бр. 95 от 2015 г., в сила от 1.01.2016 г.) Освобождаването

по ал. 1 е при условие, че имотите не се ползват със стопанска цел, несвързана с пряката им богослужебна дейност.

Чл. 71б. (Нов – ДВ, бр. 88 от 2017 г., в сила от 1 януари на втората година, следваща публикуването на резултатите от преброяването на населението и жилищния фонд в Република България през 2021 г. - изм., бр. 98 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г., бр. 14 от 2021 г., в сила от 17.02.2021 г.) (1) Ежегодно в срок до 15 февруари на интернет страницата на общината във формат, определен с наредбата по чл. 6б, ал. 3, т. 1, се публикуват информация и данни за:

1. одобрената план-сметка по видове услуги по чл. 62;
2. приетите основи за изчисляване на таксата за битови отпадъци и размера на таксата за единица основа за текущата година;

3. отчетените разходи за предходната година по видове услуги по чл. 62 и по бюджетни показатели съгласно утвърдената от министъра на финансите единна бюджетна класификация за съответната година, както и друга информация и данни за отчетените разходи за предходната година в съответствие с приетата от общинския съвет основа;

4. отчетените количества събрани и третирани битови отпадъци за предходната година.

(2) Ежегодно в срок до 31 март Националното сдружение на общините в Република България публикува обобщената информация по ал. 1 по общини, по области и на национално ниво.

Чл. 71в. (Нов – ДВ, бр. 88 от 2017 г., в сила от 1 януари на втората година, следваща публикуването на резултатите от преброяването на населението и жилищния фонд в Република България през 2021 г. - изм., бр. 98 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г., бр. 14 от 2021 г., в сила от 17.02.2021 г.) Декларациите по този раздел могат да се подават и по електронен път по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

Раздел II

Такси за ползване на пазари, тържища, тротоари, площади, улични платна, панаири и терени с друго предназначение

Чл. 72. Таксата се заплаща за ползване на тротоари, площади, улични платна, места, върху които са организирани пазари (открити и покрити), тържища, панаири, както и терени с друго предназначение, които са общинска собственост.

Чл. 73. (1) Таксата се заплаща от физическите и юридическите лица в зависимост от зоната, в която се намират терените, посочени в чл. 72.

(2) Зоните по ал. 1 се определят от общинския съвет.

Чл. 74. (Изм. - ДВ, бр. 109 от 2001 г., отм., бр. 119 от 2002 г.).

Чл. 75. (Изм. и доп. - ДВ, бр. 153 от 1998 г., изм., бр. 109 от 2001 г., отм., бр. 119 от 2002 г.).

Чл. 76. (Изм. - ДВ, бр. 109 от 2001 г., отм., бр. 119 от 2002 г.).

Чл. 77. (Изм. - ДВ, бр. 109 от 2001 г., отм., бр. 119 от 2002 г.).

Чл. 78. (Изм. - ДВ, бр. 109 от 2001 г., отм., бр. 119 от 2002 г.).

Чл. 79. (1) Таксите се плащат при издаване на разрешението за посочения в него период.

(2) При ползване на мястото повече от месец таксите се плащат месечно.

(3) (Отм. - ДВ, бр. 119 от 2002 г.).

Чл. 80. Общинският орган, издал разрешението за ползване на място, може да го отнема, когато мястото не се използва по предназначение, когато не се използва

от лицето, на което е предоставено, или когато обществени нужди налагат това.

Раздел III

Такси за лагери и социални услуги, финансирани от общинския бюджет

(Загл. изм. - ДВ, бр. 119 от 2002 г., бр. 105 от 2008 г., в сила от 1.01.2009 г., бр. 24 от 2019 г., в сила от 1.07.2020 г. - изм., бр. 101 от 2019 г.; изм., бр. 17 от 2022 г., в сила от 1.04.2022 г.)

Чл. 81. (Изм. - ДВ, бр. 153 от 1998 г., бр. 119 от 2002 г., отм., бр. 17 от 2022 г., в сила от 1.04.2022 г.).

Чл. 82. (Изм. - ДВ, бр. 109 от 2001 г., отм., бр. 119 от 2002 г.).

Чл. 83. (Доп. - ДВ, бр. 109 от 2001 г., отм., бр. 119 от 2002 г.).

Чл. 84. (1) (Изм. - ДВ, бр. 153 от 1998 г., бр. 119 от 2002 г.) За ползване на лагери от ученици се заплаща такса на ден в размер, определен от общинския съвет съгласно чл. 7, 8 и 9.

(2) (Отм. - ДВ, бр. 119 от 2002 г.).

(3) (Отм. - ДВ, бр. 119 от 2002 г.).

Чл. 85. (1) (Изм. - ДВ, бр. 153 от 1998 г., бр. 119 от 2002 г.) Учениците, които ползват общежития, заплащат месечна такса в размер, определен от общинския съвет съгласно чл. 7, 8 и 9.

(2) (Отм. - ДВ, бр. 119 от 2002 г.).

Чл. 86. (1) (Изм. - ДВ, бр. 119 от 2002 г., бр. 24 от 2019 г., в сила от 1.07.2020 г. - изм., бр. 101 от 2019 г.) Лицата, ползващи социални услуги, финансирани от общинския бюджет, заплащат месечна такса в размер на съответстващата реална издръжка на едно лице.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 119 от 2002 г.) Реалната издръжка на едно лице включва месечните разходи за храна, постелен инвентар и облекло, перилни и хигиенни материали, транспортни разходи за разнасяне на храната, както и съответната част от общите разходи за електрическа и топлинна енергия, вода, канализация и битови отпадъци, с изключение на даренията и завещанията от местни и чуждестранни физически и юридически лица.

Чл. 87. (1) Дължимата такса се удържа от личните доходи на лицето.

(2) (Отм. - ДВ, бр. 119 от 2002 г.).

(3) (Отм. - ДВ, бр. 119 от 2002 г.).

(4) (Отм. - ДВ, бр. 119 от 2002 г.).

(5) (Отм. - ДВ, бр. 119 от 2002 г.).

Чл. 88. (Отм. - ДВ, бр. 119 от 2002 г.).

Чл. 89. (Отм. - ДВ, бр. 119 от 2002 г.).

Чл. 90. Лицата, настанени в частни пансионати или социални патронажи, заплащат суми по договаряне.

Чл. 91. (Изм. - ДВ, бр. 153 от 1998 г., бр. 109 от 2001 г., бр. 119 от 2002 г.) За настаняване в заведение или помещения за отрезвяване се събира такса на ден.

Чл. 92. (Доп. - ДВ, бр. 153 от 1998 г.) Таксите по този раздел се начисляват и събират от длъжностните лица в съответните заведения и се внасят в общинския бюджет до 10-о число, а тези по чл. 86 - до 25-о число на месеца, следващ месеца, за който се дължат.

Раздел IV

(Изм. и доп. - ДВ, бр. 71 от 1998 г., изм., бр. 153 от 1998 г., доп., бр.

Туристическа такса

Чл. 93. (Изм. - ДВ, бр. 119 от 2002 г., доп., бр. 112 от 2003 г., изм., бр. 94 от 2005 г., бр. 19 от 2009 г., в сила от 10.04.2009 г., отм., бр. 98 от 2010 г., в сила от 1.01.2011 г.).

Чл. 93а. (Доп. - ДВ, бр. 112 от 2003 г., отм., бр. 98 от 2010 г., в сила от 1.01.2011 г.).

Чл. 94. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2005 г., отм., бр. 98 от 2010 г., в сила от 1.01.2011 г.).

Чл. 95. (Отм. - ДВ, бр. 119 от 2002 г.).

Чл. 96. (Отм. - ДВ, бр. 119 от 2002 г.).

Чл. 97. (Изм. - ДВ, бр. 119 от 2002 г., бр. 94 от 2005 г., отм., бр. 98 от 2010 г., в сила от 1.01.2011 г.).

Раздел V

(Отм. - ДВ, бр. 70 от 2008 г.)

Такси за добив на кариерни материали

Чл. 98. (Отм. - ДВ, бр. 70 от 2008 г.).

Чл. 99. (Отм. - ДВ, бр. 70 от 2008 г.).

Чл. 100. (Отм. - ДВ, бр. 70 от 2008 г.).

Чл. 101. (Изм. - ДВ, бр. 109 от 2001 г., бр. 119 от 2002 г., отм., бр. 70 от 2008 г.).

Чл. 102. (Отм. - ДВ, бр. 70 от 2008 г.).

Чл. 103. (Доп. - ДВ, бр. 102 от 2000 г., отм., бр. 70 от 2008 г.).

Раздел VI

Такси за технически услуги

Чл. 104. Таксите се заплащат за техническите услуги, които се извършват от общината, и обхващат дейностите във връзка с териториалното и селищното устройство, архитектурата, строителството, благоустройството, кадастъра в селищните и извънселищните територии.

Чл. 105. Таксите за технически услуги се заплащат от физическите и юридическите лица, ползватели на услугата, при предявяване на искането.

Чл. 106. Освобождават се от такси за технически услуги държавните и общинските органи, организациите на бюджетна издръжка и Българският Червен кръст.

Чл. 107. (Изм. - ДВ, бр. 119 от 2002 г.) Размерът на таксите за технически услуги се определя съгласно чл. 7, 8 и 9:

1. (изм. - ДВ, бр. 109 от 2001 г., бр. 119 от 2002 г.) за издаване на скица за недвижим имот;

2. (изм. - ДВ, бр. 109 от 2001 г., бр. 119 от 2002 г.) за издаване на скица за недвижим имот с указан начин на застрояване;

3. (изм. - ДВ, бр. 109 от 2001 г., бр. 119 от 2002 г.) за презаверяване на скици, от издаването на които са изтекли 6 месеца;

4. за определяне на строителна линия и ниво на строеж:

а) (изм. - ДВ, бр. 109 от 2001 г., отм., бр. 119 от 2002 г.);

6) (изм. - ДВ, бр. 109 от 2001 г., отм., бр. 119 от 2002 г.);

5. (изм. - ДВ, бр. 109 от 2001 г., бр. 119 от 2002 г.) за издаване на удостоверения за факти и обстоятелства по териториалното и селищното устройство;

6. (изм. - ДВ, бр. 109 от 2001 г., бр. 119 от 2002 г.) за заверяване на преписи от документи и на копия от планове и документацията към тях;

7. (нова - ДВ, бр. 119 от 2002 г.) за издаване на разрешение за поставяне на временни съоръжения за търговия - маси, павилиони, кабин и други;

8. (нова - ДВ, бр. 119 от 2002 г.) за издаване на разрешение за строеж, основен ремонт и преустройство на съществуващи сгради и помещения в тях.

Чл. 108. Не се заплаща такса за технически услуги при:

1. допълване (поправки) на одобрен кадастрален план;

2. писмо до съда за издаване на изпълнителен лист за вземания по влязла в сила оценка;

3. освидетелстване на строежи като негодни за ползване, застрашени от самосрутване или вредни в санитарно-хигиенно отношение, когато специализираната комисия установи, че тези условия са налице;

4. отчуждаване на недвижими имоти за строителство и обезщетяване на правоимащите;

5. изменение и отмяна на влязла в сила заповед за отчуждаване и обезщетяване и нова оценка на отчужден недвижим имот;

6. определяне на обезщетения за придаваеми недвижими имоти към парцел по дворищнорегулационен план и за техникоустройствени мероприятия;

7. даване на устни справки за кадастралното, регулационното и градоустройственото положение на недвижими имоти;

8. даване на предварителна информация по въпроси на техническото обслужване.

Чл. 109. (1) Срокът за извършване на технически услуги, който не е установен с нормативен акт, се определя с решение на съответния общински съвет, но не може да надвишава 1 месец.

(2) При неспазване на срока по ал. 1 размерът на таксата за тях се намалява с 1 на сто на ден, считано от деня на забавянето, но не повече от 30 на сто от пълния ѝ размер.

Раздел VII

Такси за административни услуги

Чл. 110. (1) За извършени услуги по гражданското състояние се заплащат следните такси:

1. (изм. - ДВ, бр. 109 от 2001 г., бр. 119 от 2002 г.) за издаване на удостоверение за наследници;

2. (изм. - ДВ, бр. 109 от 2001 г., бр. 119 от 2002 г.) за издаване на удостоверение за идентичност на имена;

3. (изм. - ДВ, бр. 109 от 2001 г., бр. 119 от 2002 г.) за издаване на удостоверение, че не е съставен акт за раждане или акт за смърт;

4. (изм. - ДВ, бр. 109 от 2001 г., бр. 119 от 2002 г.) за издаване на дубликати на удостоверение за раждане или за граждански брак, както и за повторно издаване на препис-извлечение от акт за смърт;

5. (изм. - ДВ, бр. 109 от 2001 г., отм., бр. 119 от 2002 г.);

6. (изм. - ДВ, бр. 109 от 2001 г., бр. 119 от 2002 г.) за издаване на удостоверение за семейно положение;

7. (изм. - ДВ, бр. 109 от 2001 г., бр. 119 от 2002 г.) за издаване на удостоверение за родствени връзки;

8. (изм. - ДВ, бр. 109 от 2001 г., бр. 119 от 2002 г.) за адресна регистрация и/или издаване на удостоверения за постоянен или настоящ адрес;

9. (изм. - ДВ, бр. 109 от 2001 г., бр. 119 от 2002 г.) за заверка на покана-декларация за посещение на чужденец в Република България;

10. (изм. - ДВ, бр. 109 от 2001 г., бр. 119 от 2002 г.) за заверка на покана-декларация за частно посещение в Република България на лице, живеещо в чужбина, на което родителите или един от тях са от българска народност;

11. (изм. - ДВ, бр. 109 от 2001 г., бр. 119 от 2002 г.) за легализация на документи по гражданското състояние за чужбина;

12. (изм. - ДВ, бр. 109 от 2001 г., бр. 119 от 2002 г.) за всички други видове удостоверения по искане на граждани;

13. (изм. - ДВ, бр. 109 от 2001 г., бр. 119 от 2002 г.) за преписи от документи.

(2) Не подлежат на таксуване следните услуги:

1. съставяне на акт за раждане и издаване на оригинално удостоверение за раждане;

2. съставяне на акт за граждански брак и издаване на оригинално удостоверение за сключен граждански брак;

3. съставяне на акт за смърт и издаване на препис-извлечение от него;

4. отбелязвания, допълвания и поправки в актовете за гражданско състояние;

5. учредяване на настойничество и назначаване на попечител;

6. поддържане на регистъра на населението;

7. отразяване на промяна на име в регистрите по гражданското състояние на населението;

8. издаване на удостоверение за наследствена пенсия.

Чл. 111. (Изм. - ДВ, бр. 109 от 2001 г., бр. 119 от 2002 г.) По производства за настаняване под наем, продажби, замени или учредяване на вещни права върху общински имоти се заплаща такса.

Чл. 112. (Изм. - ДВ, бр. 119 от 2002 г.) За издаване на свидетелство за собственост при продажба на едър добитък се заплаща такса.

Чл. 113. (Изм. - ДВ, бр. 109 от 2001 г., изм. и доп., бр. 119 от 2002 г., изм., бр. 106 от 2004 г., бр. 105 от 2008 г., в сила от 1.01.2009 г., отм., бр. 95 от 2009 г., в сила от 1.12.2009 г.).

Чл. 114. (Доп. - ДВ, бр. 109 от 2001 г., изм., бр. 106 от 2004 г., бр. 105 от 2008 г., в сила от 1.01.2009 г., отм., бр. 95 от 2009 г., в сила от 1.12.2009 г.).

Чл. 115. (1) (Отм. - ДВ, бр. 119 от 2002 г., нов, бр. 105 от 2006 г., в сила от 1.01.2007 г., предишен текст на чл. 115, бр. 92 от 2017 г., в сила от 1.01.2018 г.) За издаване на удостоверения, когато това е предвидено в закон, и за заверка на документи се заплаща такса.

(2) (Нова - ДВ, бр. 92 от 2017 г., в сила от 1.01.2018 г.) За целите на комплексното административно обслужване за изискване и получаване на информация по чл. 87, ал. 11 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс не се заплаща такса.

Чл. 115а. (Нов - ДВ, бр. 97 от 2016 г., в сила от 1.01.2017 г.) (1) Размерът на таксата за всяка административна услуга трябва да съответства на разходите на общината за предоставяне на съответната услуга, включително необходимите материално-технически разходи и всички административни разходи за изпълнение на задълженията на длъжностните лица с оглед на тяхната квалификация и разходвано работно време.

(2) Административните разходи по ал. 1 не могат да надвишават 20 на сто от размера на таксата.

Раздел VIII
(Изм. - ДВ, бр. 109 от 2001 г., отм., бр. 119 от 2002 г., нов, бр. 87 от 2005 г.)

Такса за притежаване на куче

Чл. 116. (Отм. - ДВ, бр. 119 от 2002 г., нов, бр. 87 от 2005 г.) (1) За притежаване на куче собственикът заплаща годишна такса в общината, на чиято територия е постоянният му адрес/седалище.

(2) Освобождават се от такса собствениците на кучета по чл. 175, ал. 2 от Закона за ветеринарномедицинската дейност.

Чл. 117. (Отм. - ДВ, бр. 119 от 2002 г., нов, бр. 87 от 2005 г.) В тримесечен срок от датата на придобиването на куче собственикът подава декларация в общината по постоянния му адрес/седалище.

Чл. 118. (Отм. - ДВ, бр. 119 от 2002 г., нов, бр. 87 от 2005 г.) (1) Таксата се заплаща ежегодно до 31 март на съответната година или в едномесечен срок от датата на придобиване на кучето, когато то е придобито след 31 март. За кучета, придобити през текущата година, таксата се дължи в размер една дванадесета от годишния ѝ размер за всеки месец до края на годината, включително за месеца на придобиването.

(2) Приходите от събраните такси по ал. 1 се използват за мероприятия, свързани с намаляване броя на безстопанствените кучета.

Чл. 119. (Отм. - ДВ, бр. 119 от 2002 г.)

Раздел IX
Такси за гробни места

Чл. 120. (1) (Доп. - ДВ, бр. 119 от 2002 г.) За ползване на гробни места над 8 години се заплащат еднократно такси, както следва:

1. (изм. - ДВ, бр. 119 от 2002 г.) до 15 години;
2. (изм. - ДВ, бр. 119 от 2002 г.) за вечни времена;
3. за ползване на семейни гробни места:
 - а) (отм. - ДВ, бр. 119 от 2002 г.);
 - б) (отм. - ДВ, бр. 119 от 2002 г.);

4. за придадени по регулация маломерни гробни места - съответната част от таксата, определена за гробното място.

(2) За урнов гроб се заплащат таксите по ал. 1, т. 1 и 2, намалени с 50 на сто.

Чл. 121. Таксите се събират от съответните служби на общината, стопанисваща гробищните паркове.

Раздел X
Такса за охрана и опазване на земеделски имоти

Чл. 122. (Отм. - ДВ, бр. 109 от 2001 г.)

Глава четвърта
АДМИНИСТРАТИВНО НАКАЗАТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Чл. 123. (1) (Изм. - ДВ, бр. 102 от 2000 г., бр. 98 от 2010 г., в сила от 1.01.2011 г., доп., бр. 101 от 2013 г., в сила от 1.01.2014 г.) Който не подаде декларация по чл. 14, не я подаде в срок, както и не посочи или невярно посочи данни или обстоятелства, водещи до определяне на данъка в по-малък размер или до

освобождаване от данък, се наказва с глоба в размер от 10 до 400 лв., а юридическите лица и едноличните търговци - с имуществена санкция в размер от 500 до 3000 лв., ако не е предвидено по-тежко наказание.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 102 от 2000 г., отм., бр. 98 от 2010 г., в сила от 1.07.2011 г.).

(3) (Нова - ДВ, бр. 109 от 2001 г., изм., бр. 119 от 2002 г., доп., бр. 98 от 2010 г., в сила от 1.01.2011 г.) Който декларира неверни данни и обстоятелства, водещи до намаляване или освобождаване от такса, се наказва с глоба от 50 до 200 лв., а юридическите лица и едноличните търговци - с имуществена санкция в размер от 100 до 500 лв.

(4) (Нова - ДВ, бр. 88 от 2017 г., в сила от 1 януари на втората година, следваща публикуването на резултатите от преброяването на населението и жилищния фонд в Република България през 2021 г. - изм., бр. 98 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г., бр. 14 от 2021 г., в сила от 17.02.2021 г.) За неизпълнение на задължението по чл. 67, ал. 13, както и при деклариране на неверни данни и обстоятелства, водещи до намаляване или освобождаване от такса битови отпадъци, на лицата по чл. 64 се налага глоба в размер от 10 до 400 лв., съответно имуществена санкция в размер от 100 до 3000 лв.

(5) (Нова - ДВ, бр. 88 от 2017 г., в сила от 1 януари на втората година, следваща публикуването на резултатите от преброяването на населението и жилищния фонд в Република България през 2021 г. - изм., бр. 98 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г., бр. 14 от 2021 г., в сила от 17.02.2021 г.) За неизпълнение на задължението по чл. 67, ал. 15 на управителя или председателя на управителния съвет се налага глоба в размер от 50 до 1000 лв.

Чл. 124. (1) (Изм. - ДВ, бр. 153 от 1998 г.) Наследник, заветник или техен законен представител, който не подаде декларация по чл. 32, не я подаде в срок, не декларира или невярно декларира получено по наследство имущество, се наказват с глоба от 10 до 500 лв.

(2) (Отм. - ДВ, бр. 153 от 1998 г.).

(3) За нарушение по чл. 41 на виновните лица се налага глоба в размер от 20 до 200 лв.

Чл. 125. При укриване на част от цената при получаване на имущества по дарение или по възмезден начин на страните се налага глоба в двойния размер на дължимия данък върху укритата част.

Чл. 126. (Отм. - ДВ, бр. 119 от 2002 г.).

Чл. 126а. (Нов - ДВ, бр. 110 от 2007 г.) (1) Лице, което не подаде декларация по чл. 61н или не я подаде в срок, се наказва с глоба в размер до 500 лв., ако не подлежи на по-тежко наказание.

(2) Лице, което не посочи или невярно посочи данни или обстоятелства в декларацията по чл. 61н, водещи до определяне на патентен данък в по-малък размер или до освобождаване от патентен данък, се наказва с глоба до 1000 лв., ако не подлежи на по-тежко наказание.

Чл. 127. (1) (Предишен текст на чл. 127 - ДВ, бр. 109 от 2001 г., изм., бр. 119 от 2002 г.) При неспазване на разпоредби по този закон извън случаите по чл. 123, 124 и 125 на виновните лица се налага глоба в размер от 20 до 200 лв., а на юридическите лица и едноличните търговци - имуществена санкция в размер от 100 до 500 лв.

(2) (Нова - ДВ, бр. 109 от 2001 г.) Не се смята за административно нарушение неплащането в срок на данъците и таксите по този закон.

Чл. 128. (Изм. - ДВ, бр. 103 от 1999 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 109 от 2001 г., бр. 119 от 2002 г., бр. 112 от 2003 г., бр. 100 от 2005 г.) Актовете за установяване на нарушенията се съставят от служителите на общинската администрация, а

наказателните постановления се издават от кмета на общината или от упълномощени от него длъжностни лица.

(2) (Нова - ДВ, бр. 119 от 2002 г., доп., бр. 112 от 2003 г., отм., бр. 100 от 2005 г.).

(3) (Изм. - ДВ, бр. 109 от 2001 г., предишна ал. 2, бр. 119 от 2002 г.) Установяването на нарушенията, издаването, обжалването и изпълнението на наказателните постановления се извършват по реда на Закона за административните нарушения и наказания.

(4) (Нова - ДВ, бр. 112 от 2003 г., изм., бр. 100 от 2005 г.) Приходите от глоби и имуществени санкции по наказателни постановления, издадени от кмета на общината, постъпват в приход на бюджета на общината.

(5) (Нова - ДВ, бр. 98 от 2010 г., в сила от 1.01.2011 г.) За маловажни случаи на административни нарушения по този закон, установени при извършването им, могат да бъдат налагани на местонарушението глоби в размер от 10 до 50 лв. За наложената глоба се издава фиш, който съдържа данни за самоличността на контролния орган и на нарушителя, мястото и времето на нарушението, нарушените разпоредби и размера на глобата. Фишът се подписва от контролния орган и от нарушителя, че е съгласен да плати глобата. На нарушителя се дава препис, за да може да заплати доброволно глобата. Ако нарушителят оспори нарушението или откаже да плати глобата, за нарушението се съставя акт за установяване на административното нарушение.

(6) (Нова - ДВ, бр. 19 от 2011 г., в сила от 8.03.2011 г.) Издаден фиш, глобата по който не е платена доброволно в 7-дневен срок от датата на издаването му, се смята за влязло в сила наказателно постановление и се предава за събиране.

Чл. 129. (Нов - ДВ, бр. 43 от 2016 г.) (1) За неизпълнение на задълженията по чл. 5а, ал. 1 и 2 виновното длъжностно лице се наказва с глоба от 500 до 2500 лв.

(2) При повторно нарушение по ал. 1 глобата е в размер от 1000 до 5000 лв. Повторно е нарушението, извършено в едногодишен срок от влизането в сила на наказателното постановление, с което лицето е било наказано за същото по вид нарушение.

(3) Актовете за установяване на нарушенията по ал. 1 и 2 се съставят от оправомощени от министъра на финансите длъжностни лица, а наказателните постановления се издават от министъра на финансите.

(4) Установяването на нарушенията, издаването, обжалването и изпълнението на наказателните постановления се извършват по реда на Закона за административните нарушения и наказания.

Чл. 130. (Нов - ДВ, бр. 88 от 2017 г., в сила от 1 януари на втората година, следваща публикуването на резултатите от преброяването на населението и жилищния фонд в Република България през 2021 г. - изм., бр. 98 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г., бр. 14 от 2021 г., в сила от 17.02.2021 г.) (1) За неизпълнение на задължението по чл. 67, ал. 16 на кмета на общината се налага глоба от 500 до 2500 лв. за всяка година, за която липсва информация за броя на ползвателите на услугите по чл. 62 в имотите на територията на общината.

(2) За неизпълнение на задължението по чл. 67, ал. 17 на кмета на общината се налага глоба от 500 до 2500 лв.

(3) За неизпълнение на задължението по чл. 71б, ал. 1 на кмета на общината се налага глоба от 500 до 2500 лв.

(4) Актовете за установяване на нарушенията се съставят от длъжностни лица на Агенцията за държавна финансова инспекция, а наказателните постановления се издават от министъра на финансите или от оправомощени от него длъжностни лица.

(5) Установяването на нарушенията, издаването, обжалването и изпълнението на наказателните постановления се извършват по реда на Закона за

ДОПЪЛНИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ
(Загл. изм. - ДВ, бр. 101 от 2013 г., в сила от 1.01.2014 г.)

§ 1. По смисъла на този закон:

1. (Изм. - ДВ, бр. 109 от 2001 г.) "Предприятия" са лицата по смисъла на Закона за счетоводството.

2. "Основно жилище" е имотът, който служи за задоволяване на жилищните нужди на гражданина и членовете на неговото семейство през преобладаващата част от годината.

3. "Семейство" са съпрузите, както и ненавършилите пълнолетие техни деца, които не са в брак.

4. (Отм. - ДВ, бр. 95 от 2009 г., в сила от 1.01.2010 г.)

5. "Пазарна стойност" е цената без начислените данъци и такси, която би била платена при същите условия за подобен недвижим имот или друга вещь между лица, които не са свързани. В пазарната стойност не се включва сумата на отстъпката или намалението.

6. (Изм. - ДВ, бр. 153 от 1998 г., бр. 105 от 2005 г.) "Свързани лица" са лицата по смисъла на § 1, т. 3 от допълнителните разпоредби на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

7. (Изм. - ДВ, бр. 153 от 1998 г., доп., бр. 109 от 2001 г.) "Битови отпадъци" са тези, които се получават в резултат на жизнената дейност на хората по домовете, дворните места, в административните, социалните и други обществени сгради. Към тях се приравняват и отпадъците от търговските обекти, занаятчийските дейности, предприятията, обектите за отдих и забавление, когато нямат характер на опасни отпадъци и в същото време тяхното количество или състав няма да попречи на третирането им съвместно с битовите.

8. (Доп. - ДВ, бр. 88 от 2017 г., в сила от 1 януари на втората година, следваща публикуването на резултатите от преброяването на населението и жилищния фонд в Република България през 2021 г. - изм., бр. 98 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г., бр. 14 от 2021 г., в сила от 17.02.2021 г.) "Едрогабаритни" са битовите отпадъци, които поради своите размери или тегло не могат да се поставят в съдовете за събиране на битови отпадъци или създават затруднения при товаренето им.

9. (Доп. - ДВ, бр. 88 от 2017 г., в сила от 1 януари на втората година, следваща публикуването на резултатите от преброяването на населението и жилищния фонд в Република България през 2021 г. - изм., бр. 98 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г., бр. 14 от 2021 г., в сила от 17.02.2021 г.) "Съдове за събиране на битови отпадъци" са контейнери, кофи, кошчета на обществени места, в които се изхвърлят битови отпадъци, както и полиетиленови чувалчета за разделно събиране.

10. "Редовни автобусни линии" са превозите, които се извършват по определен маршрут и разписание.

11. "Личен доход" са всички доходи на лицата с изключение на:

а) (изм. - ДВ, бр. 119 от 2002 г., бр. 112 от 2003 г., доп., бр. 41 от 2009 г., в сила от 1.07.2009 г.) добавката за чужда помощ на лицата с намалена работоспособност или вид и степен на увреждане над 90 на сто с определена чужда помощ;

б) (изм. - ДВ, бр. 105 от 2008 г., в сила от 1.01.2009 г., бр. 24 от 2019 г., в сила от 1.07.2020 г. - изм., бр. 101 от 2019 г.) сумите, които лицата, ползващи социални и интегрирани здравно-социални услуги за резидентна грижа, получават като възнаграждение в трудовотерапевтичен процес;

в) помощите, определени с акт на Министерския съвет;

г) (изм. - ДВ, бр. 105 от 2008 г., в сила от 1.01.2009 г., бр. 24 от 2019 г., в сила от 1.07.2020 г. - изм., бр. 101 от 2019 г.) даренията с хуманитарна цел, направени на лицата, ползващи социални услуги за резидентна грижа;

д) (нова - ДВ, бр. 119 от 2002 г.) еднократно изплащаните допълнителни суми към пенсиите по решение на Министерския съвет.

12. (Нова - ДВ, бр. 109 от 2001 г., изм., бр. 106 от 2004 г.) "Прилежащ терен" по смисъла на чл. 10, ал. 3 е застроеният двор (определеното допустимо застрояване), като не се включва застроената площ. В случаите, в които такъв не е определен по изисквания от закона ред, застроената площ и прилежащият терен са равни на 10 на сто от площта на имота.

13. (Нова - ДВ, бр. 109 от 2001 г., отм., бр. 45 от 2002 г.).

14. (Нова - ДВ, бр. 109 от 2001 г., отм., бр. 106 от 2004 г.).

15. (Нова - ДВ, бр. 119 от 2002 г.) "Пълните разходи" включват всички разходи на общината по предоставяне на услугата, включително съответните разходи: за работни заплати и осигуровки на персонала; материални, режимни, консултантски; за управление и контрол; по събиране на таксите и други, имащи отношение към формирането на размера на таксата, определени конкретно от общинския съвет.

16. (Нова - ДВ, бр. 119 от 2002 г., изм., бр. 88 от 2017 г., в сила от 1 януари на втората година, следваща публикуването на резултатите от преброяването на населението и жилищния фонд в Република България през 2021 г. - изм., бр. 98 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г., бр. 14 от 2021 г., в сила от 17.02.2021 г.) "Основа" е показател, на базата на който се разпределят разходите за сметка на таксата за битови отпадъци от одобрената план-сметка към задължените лица. За целите на определяне на таксата за битови отпадъци мерната единица за основата количество битови отпадъци е килограм или литър.

17. (Нова - ДВ, бр. 119 от 2002 г.) "Отчетна стойност" е стойността при счетоводното завеждане на актива или обезценената/преоценената стойност на актива, когато е извършена оценка след първоначалното му счетоводно завеждане.

18. (Нова - ДВ, бр. 112 от 2003 г., отм., бр. 95 от 2009 г., в сила от 1.01.2010 г.).

19. (Нова - ДВ, бр. 112 от 2003 г., изм., бр. 103 от 2005 г.) "Застрахователна стойност" на превозно средство е пазарната цена, срещу която вместо застрахованото имущество може да се купи друго от същия вид и качество към момента на издаване на удостоверение за застрахователната стойност на вещта.

20. (Нова - ДВ, бр. 112 от 2003 г.) "Оценката по счетоводни данни" по чл. 33, ал. 1, т. 6 е разликата между балансовата стойност на активите и балансовата стойност на пасивите на предприятието.

21. (Нова - ДВ, бр. 106 от 2004 г.) "Поземлени имоти" са тези по смисъла на § 5, т. 2 от допълнителните разпоредби на Закона за устройство на територията.

22. (Нова - ДВ, бр. 106 от 2004 г., отм., бр. 105 от 2008 г., в сила от 1.01.2009 г.).

23. (Нова - ДВ, бр. 110 от 2007 г.) "Оборот" за целите на облагането с патентен данък е сумата от всички реализирани през годината продажби (на продукцията, стоки, услуги и други продажби) от стопанска дейност, намалена с данъка върху добавената стойност и/или с акцизите в случаите, когато лицата са били регистрирани по Закона за данък върху добавената стойност и/или имат задължение за начисляване на акциз по Закона за акцизите и данъчните складове.

24. (Нова - ДВ, бр. 110 от 2007 г.) "Обект" за целите на облагането с патентен данък е всяко място, помещение и/или съоръжение, включително на открито, където се извършва дейност по приложение № 4, в т. ч.:

а) (изм. - ДВ, бр. 30 от 2013 г., в сила от 26.03.2013 г.) местата за

настаняване;

б) заведенията за хранене и развлечения;

в) магазините, сергиите, масите на пазари, тротоари и улични платна;

г) ателиетата, работилниците и други помещения, независимо от това дали те служат и за други цели, или са част от недвижим имот.

25. (Нова - ДВ, бр. 110 от 2007 г.) "Работно място" е приспособена част от обекта, оборудвана за извършване на определен вид дейност или услуга от едно лице.

26. (Нова - ДВ, бр. 110 от 2007 г.) "Развлекателни игрални автомати" са игрални автомати без печалба, предназначени за развлечение и отдых, при които срещу цената на една игра се получава определено време за ползване или за игра на автомата.

27. (Нова - ДВ, бр. 110 от 2007 г., изм., бр. 30 от 2013 г., в сила от 26.03.2013 г.) "Места за настаняване" са съответните туристически обекти по чл. 3, ал. 2, т. 1 от Закона за туризма.

28. (Нова - ДВ, бр. 110 от 2007 г.) "Нетна търговска площ" е площта в съответния търговски обект, в т. ч. щандовете, която е достъпна за купувачите.

29. (Нова - ДВ, бр. 110 от 2007 г., изм., бр. 30 от 2013 г., в сила от 26.03.2013 г.) "Заведения за хранене и развлечения" са съответните туристически обекти по чл. 3, ал. 2, т. 2 от Закона за туризма.

30. (Нова - ДВ, бр. 110 от 2007 г.) "Бюфет, павилион, каравана" са питейни заведения, предлагащи ограничен асортимент предимно готови стоки, студени и топли закуски, тестени и захарни изделия, пиво, топли и безалкохолни напитки и ограничен асортимент алкохолни напитки.

31. (Нова - ДВ, бр. 110 от 2007 г.) "Съоръжение" във връзка с прилагането на т. 35 от приложение № 4 е всеки отделен уред (машина), който се използва пряко в дейността (перална машина, гладачна преса, сушилна машина и други).

32. (Нова - ДВ, бр. 105 от 2008 г., в сила от 1.01.2009 г., отм., бр. 24 от 2019 г., в сила от 1.07.2020 г. - изм., бр. 101 от 2019 г.).

33. (Нова - ДВ, бр. 105 от 2008 г., в сила от 1.01.2009 г., отм., бр. 24 от 2019 г., в сила от 31.12.2021 г. - изм., бр. 110 от 2020 г., в сила от 31.12.2020 г.).

34. (Нова - ДВ, бр. 98 от 2010 г., в сила от 1.01.2011 г., изм., бр. 30 от 2013 г., в сила от 26.03.2013 г.) "Нощувки" са нощувките в местата за настаняване по смисъла на Закона за туризма.

35. (Нова - ДВ, бр. 102 от 2012 г., в сила от 1.01.2013 г.) "Електрически автомобили" са леки автомобили по смисъла на § 6, т. 12, буква "а" от допълнителните разпоредби на Закона за движението по пътищата, които използват двигател с изцяло електрическо захранване и не притежават двигател с вътрешно горене.

36. (Нова - ДВ, бр. 101 от 2013 г., в сила от 1.01.2014 г., изм., бр. 108 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.) "Молитвен дом или храм" е понятие по смисъла на § 1, т. 6 от допълнителните разпоредби на Закона за вероизповеданията.

37. (Нова - ДВ, бр. 101 от 2013 г., в сила от 1.01.2014 г., изм., бр. 108 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.) "Манастир" е понятие по смисъла на § 1, т. 7 от допълнителните разпоредби на Закона за вероизповеданията.

38. (Нова - ДВ, бр. 32 от 2016 г., в сила от 1.01.2017 г.) "Таксиметров превоз на пътници" е понятие по смисъла на Закона за автомобилните превози.

39. (Нова - ДВ, бр. 88 от 2017 г., в сила от 1 януари на втората година, следваща публикуването на резултатите от преброяването на населението и жилищния фонд в Република България през 2021 г. - изм., бр. 98 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г., бр. 14 от 2021 г., в сила от 17.02.2021 г.) "Масово разпространени отпадъци" са отпадъци по смисъла на § 1, т. 7 от допълнителните разпоредби на Закона за управление на отпадъците.

40. (Нова - ДВ, бр. 88 от 2017 г., в сила от 1 януари на втората година, следваща публикуването на резултатите от преброяването на населението и

жилищния фонд в Република България през 2021 г. - изм., бр. 98 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г., бр. 14 от 2021 г., в сила от 17.02.2021 г.) "Притежател на отпадъци" е понятие по смисъла на § 1, т. 29 от допълнителните разпоредби на Закона за управление на отпадъците.

41. (Нова – ДВ, бр. 88 от 2017 г., в сила от 1 януари на втората година, следваща публикуването на резултатите от преброяването на населението и жилищния фонд в Република България през 2021 г. - изм., бр. 98 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г., бр. 14 от 2021 г., в сила от 17.02.2021 г.) "Причинител на отпадъци" е понятие по смисъла на § 1, т. 30 от допълнителните разпоредби на Закона за управление на отпадъците.

42. (Нова – ДВ, бр. 88 от 2017 г., в сила от 1 януари на втората година, следваща публикуването на резултатите от преброяването на населението и жилищния фонд в Република България през 2021 г. - изм., бр. 98 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г., бр. 14 от 2021 г., в сила от 17.02.2021 г.) "Събиране на битови отпадъци" е понятие по смисъла на § 1, т. 41 от допълнителните разпоредби на Закона за управление на отпадъците.

43. (Нова – ДВ, бр. 88 от 2017 г., в сила от 1 януари на втората година, следваща публикуването на резултатите от преброяването на населението и жилищния фонд в Република България през 2021 г. - изм., бр. 98 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г., бр. 14 от 2021 г., в сила от 17.02.2021 г.) "Транспортиране на битови отпадъци" е понятие по смисъла на § 1, т. 43 от допълнителните разпоредби на Закона за управление на отпадъците.

44. (Нова – ДВ, бр. 88 от 2017 г., в сила от 1 януари на втората година, следваща публикуването на резултатите от преброяването на населението и жилищния фонд в Република България през 2021 г. - изм., бр. 98 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г., бр. 14 от 2021 г., в сила от 17.02.2021 г.) "Третиране на отпадъци" са дейностите по смисъла на § 1, т. 44 от допълнителните разпоредби на Закона за управление на отпадъците.

45. (Нова – ДВ, бр. 88 от 2017 г., в сила от 1 януари на втората година, следваща публикуването на резултатите от преброяването на населението и жилищния фонд в Република България през 2021 г. - изм., бр. 98 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г., бр. 14 от 2021 г., в сила от 17.02.2021 г.) "Ползватели на услугата в имота" са:

а) за граждани – собственици, и/или лица с учредено вещно право на ползване и/или наематели и/или лица с настоящ адрес в недвижимия имот, и/или обитатели по смисъла на Закона за управление на етажната собственост, и/или лица, които пребивават в имота на друго основание;

б) за предприятия – собственици, и/или лица с учредено вещно право на ползване, и/или концесионери, и/или наематели, и/или лица, на които имотите са предоставени за управление, и/или заети и наети от предприятията лица, и/или лица, които пребивават в имота на друго основание.

46. (Нова – ДВ, бр. 88 от 2017 г., в сила от 1 януари на втората година, следваща публикуването на резултатите от преброяването на населението и жилищния фонд в Република България през 2021 г. - изм., бр. 98 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г., бр. 14 от 2021 г., в сила от 17.02.2021 г.) "Дейността по третиране на битовите отпадъци – част от услугата по чл. 62, т. 2" за целите на чл. 71 включва само дейността по третиране на битови отпадъци, необхванати в управление на масово разпространените отпадъци, от всички дейности, посочени в чл. 66, ал. 1, т. 2 и включени в услугата по чл. 62, т. 2.

§ 1а. (Нов - ДВ, бр. 101 от 2013 г., в сила от 1.01.2014 г.) Студентските общежития по смисъла на Закона за висшето образование се приравняват на жилищни имоти за целите на този закон.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 2. (1) (Изм. - ДВ, бр. 103 от 1999 г.) Данъчно задължените лица по чл. 11 подават декларация за всеки имот до общината по местонахождението му чрез общината по местоживеенето си в срок до 31 май 1998 г.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 103 от 1999 г.) Гражданите, които нямат местоживеене на територията на Република България, подават декларация в Регионалната данъчна дирекция - София.

(3) Гражданите, подали декларация до 31 март 1998 г., ползват допълнително намаление от 5 на сто от размера на дължимия данък върху недвижимите имоти за 1998 г.

§ 3. (1) (Изм. - ДВ, бр. 83 от 1998 г., бр. 105 от 1998 г.) Гражданите плащат данъка върху недвижимите имоти и таксата за битови отпадъци за 1998 г., както следва: 50 на сто до 30 септември, 25 на сто до 31 октомври и 25 на сто до 30 ноември.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 83 от 1998 г., изм. и доп., бр. 105 от 1998 г.) Гражданите, платили до 30 септември данъка върху недвижимите имоти и таксата за битови отпадъци за цялата 1998 г., ползват отстъпка от 5 на сто. Същата отстъпка ползват и гражданите, които са получили съобщение след този срок, ако заплатят целия размер на данъка и таксата за битови отпадъци в 30-дневен срок от получаването на съобщението. В същия срок не се дължи лихва за закъснението.

(3) Допълнителният данък за 1998 г. се плаща в срок до 30 ноември 1998 г.

§ 3а. (Нов - ДВ, бр. 12 от 2009 г., в сила от 13.02.2009 г.) (1) Търговците, които са подали заявление по § 4а от Закона за данък върху добавената стойност, подлежат на облагане с патентен данък от 1 януари 2009 г., а декларацията по чл. 61н се подава в срок до 1 април 2009 г.

(2) Първата вноска от патентния данък се внася до 1 април 2009 г.

(3) На предплатилите търговци, внесли годишния патентен данък в срока по ал. 2, се прави отстъпка от 5 на сто.

§ 4. Този закон се прилага, ако е по-благоприятен, и по отношение на откритите до влизането му в сила наследства, за които са подадени декларации в срока по чл. 32, но не са обложени с данък върху наследствата.

§ 4а. (Нов - ДВ, бр. 41 от 2009 г., в сила от 1.07.2009 г.) Разпоредбите на този закон за лица с намалена работоспособност от 50 до 100 на сто се прилагат и за лицата с определени с валидно решение на компетентен орган вид и степен на увреждане от 50 до 100 на сто.

§ 4б. (Нов - ДВ, бр. 19 от 2011 г., в сила от 8.03.2011 г.) За започналите и неприключили към 31 декември 2010 г. включително производства по установяване, обезпечаване и събиране на местните такси, както и по обжалване на свързаните с тях актове, се прилага досегашният ред.

§ 4в. (Нов - ДВ, бр. 38 от 2019 г., в сила от 20.04.2019 г.) (1) За 2019 г. за жилищните имоти по чл. 22, т. 2 в редакцията до 20 април 2019 г. се прилага размерът на данъка както за всички останали недвижими имоти, определен в граници от 0,1 до 4,5 на хиляда върху данъчната оценка в съответната наредба по чл. 1, ал. 2.

(2) Данъкът за жилищните имоти за 2019 г., определен съгласно чл. 22, т. 2 в редакцията до 20 април 2019 г., се преизчислява служебно и дължимият данък се съобщава на данъчно задължените лица. Лицата, предплатили до 30 април 2019 г. данъка за такива имоти за цялата 2019 г., ползват отстъпка от 5 на сто върху преизчисления данък.

(3) След преизчисляване на дължимия данък върху недвижимите имоти за 2019 г. надвнесените от данъчно задължените лица суми за данък, определен

съгласно чл. 22, т. 2 в редакцията до 20 април 2019 г., подлежат на прихващане или възстановяване по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

§ 5. В Закона за наследството (обн., ДВ, бр. 22 от 1949 г.; попр., бр. 41 от 1949 г.; изм., бр. 275 от 1950 г., бр. 41 от 1985 г., бр. 60 от 1992 г., бр. 21 от 1996 г. - Решение № 4 на Конституционния съд от 1996 г.; изм., бр. 104 от 1996 г.) се създава чл. 10а:

"Чл. 10а. Когато няколко лица са починали и не може да се установи последователността, в която е настъпила смъртта на всеки от тях, се счита, че по-възрастният е починал преди по-младия."

§ 6. Параграф 4 от допълнителните разпоредби на Закона за жилищностроителните кооперации (обн., ДВ, бр. 55 от 1978 г.; изм., бр. 102 от 1981 г., бр. 45 от 1984 г., бр. 75 от 1988 г., бр. 46 от 1989 г., бр. 21 от 1990 г., бр. 60 от 1992 г. и бр. 104 от 1996 г.) се отменя.

§ 7. В Закона за паметниците на културата и музеите (обн., ДВ, бр. 29 от 1969 г.; изм. и доп., бр. 29 от 1973 г., бр. 36 от 1979 г., бр. 87 от 1980 г., бр. 102 от 1981 г., бр. 45 от 1984 г., бр. 45 от 1989 г., бр. 10 и 14 от 1990 г., бр. 112 от 1995 г., бр. 31 от 1996 г. - Решение № 5 на Конституционния съд от 1996 г.; изм., бр. 44 от 1996 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 25 последното изречение се заличава.

2. В чл. 29, ал. 1, изречение първо думите "и местни" се заличават.

§ 8. Членове 10 и 11 от Закона за държавната собственост (обн., ДВ, бр. 44 от 1996 г.; изм., бр. 104 от 1996 г., бр. 55 и 61 от 1997 г.) се отменят.

§ 9. В Закона за нотариусите (ДВ, бр. 104 от 1996 г.) в чл. 96 ал. 3 се отменя.

§ 10. В чл. 15 от Закона за данъчното производство (обн., ДВ, бр. 61 от 1993 г.; изм., бр. 20 от 1996 г. и бр. 51 от 1997 г.) се създава ал. 5:

"(5) При определяне на данъчните задължения данъчната основа се закръглява на цели 100 лева към по-малкото число, в случай че последните две цифри са под "50", и към по-голямото число, ако последните две цифри са "50" или над "50". Размерът на данъка се закръглява на цели 10 лева към по-малкото число, в случай че последната цифра е по-малка от "5", и към по-голямото число, ако последната цифра е "5" или по-голяма от "5"."

§ 11. Министерството на вътрешните работи при издаване на регистрационен талон на моторното превозно средство вписва в него и мощността на двигателя в киловата (конски сили).

§ 12. Законът влиза в сила от 1 януари 1998 г. и отменя Закона за местните данъци и такси (обн., Изв., бр. 104 от 1951 г., попр., бр. 10 от 1952 г., изм. и доп., бр. 12 и 104 от 1954 г., бр. 91 от 1957 г., бр. 13 от 1958 г., бр. 57 и 89 от 1959 г., бр. 21 и 91 от 1960 г., ДВ, бр. 85 от 1963 г., бр. 1 и 52 от 1965 г., бр. 53 от 1973 г., бр. 87 от 1974 г., бр. 21 от 1975 г., бр. 102 от 1977 г., бр. 88 от 1978 г., бр. 36 от 1979 г., бр. 99 от 1981 г., бр. 55 от 1984 г., бр. 73 от 1987 г., бр. 33 и 97 от 1988 г., бр. 21 и 30 от 1990 г., бр. 82 от 1991 г., бр. 59 от 1993 г., бр. 40 и 87 от 1995 г., бр. 14 от 1996 г. - Решение № 3 на Конституционния съд от 1996 г.; изм., бр. 20 и 37 от 1996 г., бр. 58 от 1996 г. - Решение № 9 на Конституционния съд от 1996 г.; изм., бр. 89 и 93 от 1996 г. и бр. 55 от 1997 г.).

ЗАКЛЮЧИТЕЛНА РАЗПОРЕДБА

към Закона за изменение и допълнение на Закона за местните данъци и такси

(ДВ, бр. 105 от 1998 г., в сила от 8.09.1998 г.)

§ 2. Законът влиза в сила от деня на обнародването му в "Държавен вестник" и се отнася за всички плащания на данъка върху недвижимите имоти и таксата за битови отпадъци, извършени след 1 септември 1998 г.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ към Закона за деноминация на лева
(ДВ, бр. 20 от 1999 г., доп., бр. 65 от 1999 г., в сила от 5.07.1999 г.)

§ 4. (1) (Доп. - ДВ, бр. 65 от 1999 г.) С влизането в сила на закона всички числа в стари левове, посочени в законите, влезли в сила преди 5 юли 1999 г., се заменят с намалени 1000 пъти числа в нови левове. Замяната на всички числа в стари левове с намалени 1000 пъти числа в нови левове се прилага и за всички закони, приети преди 5 юли 1999 г., които са влезли или ще влязат в сила след 5 юли 1999 г.

(2) Органите, приели или издали подзаконовни нормативни актове, влезли в сила преди 5 юли 1999 г. и в които има числа в левове, да направят произтичащите от този закон изменения в тях така, че измененията да се прилагат от датата на влизането в сила на закона.

§ 7. Законът влиза в сила от 5 юли 1999 г.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ към Данъчния процесуален кодекс
(ДВ, бр. 103 от 1999 г., в сила от 1.01.2000 г.)

§ 20. (1) Образуваните пред съда и неприключили съдебни производства по данъчни дела се разглеждат по досегашния ред.

(2) Неприключилите дела по отменения чл. 83, ал. 2 от Закона за събиране на държавните вземания се разглеждат по реда на глава дванадесета "а" от Гражданския процесуален кодекс.

(3) До приемането на устройствения правилник на данъчната администрация броят и териториалният обхват на данъчните дирекции се определят със заповед на министъра на финансите, която се обнародва в "Държавен вестник".

§ 21. За неуредените с този кодекс случаи се прилагат съответно разпоредбите на Гражданския процесуален кодекс.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

към Закона за изменение и допълнение на Закона за местните данъци и такси

(ДВ, бр. 109 от 2001 г., в сила от 1.01.2002 г., изм., бр. 45 от 2002 г., в сила от 1.01.2002 г.)

§ 51. За определяне на пътния данък, дължим от собствениците на превозни средства по чл. 61в, които са регистрирани за движение към датата на влизане в сила на този закон, се използват данните от свидетелството за регистрация на пътното превозно средство.

§ 52. (Изм. - ДВ, бр. 45 от 2002 г.) Данъкът върху превозните средства и пътният данък за 2002 г. се заплащат на две равни вноски в следните срокове: първата вноска - от 1 юни до 31 август, и втората - до 31 октомври. На предплатилите в първия срок за цялата година се прави отстъпка 10 на сто.

§ 54. При придобиване или наследяване на пътно превозно средство до 1 май 2002 г. данъчната основа е застрахователната му стойност.

ЗАКОН за изменение и допълнение на Данъчния процесуален кодекс
(ДВ, бр. 45 от 2002 г., в сила от 30.04.2002 г.)

.....
§ 93. (1) Наложените глоби по чл. 186 от Закона за движението по пътищата се събират по реда на Данъчния процесуален кодекс.

(2) Незаплатени глоби по издадени до влизането в сила на този закон фишове по реда на чл. 186 от Закона за движението по пътищата се заплащат в 6-месечен срок от влизането в сила на този закон в данъчното подразделение по местоживееене, без да се изпраща покана за доброволно изпълнение. След изтичането на 6-месечния срок издаденият фиш се счита за влязло в сила наказателно постановление и наложената глоба се събира по реда на Данъчния процесуален кодекс.

.....
ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ към Закона за туризма
(ДВ, бр. 56 от 2002 г., в сила от 1.10.2002 г.)

.....
§ 11. Параграф 6 относно измененията и допълненията в Закона за местните данъци и такси влиза в сила от 1 януари 2003 г.

.....
ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ
към Закона за изменение и допълнение
на Закона за местните данъци и такси
(ДВ, бр. 119 от 2002 г., в сила от 1.01.2003 г.)

§ 47. Таксата за битови отпадъци се събира от органите на данъчната администрация за срок две години от влизането в сила на този закон.

§ 48. (1) В срок до 30 ноември 2003 г. общинският съвет предоставя на съответните органи на данъчната администрация информация относно лицата, задължени да заплащат такса за битови отпадъци, и дължимите от тях суми. Информацията се предоставя във вид на електронен документ и при спазване на изискванията на Закона за електронния документ и електронния подпис или в одобрен от министъра на финансите унифициран формат на електронен и хартиен носител.

(2) Ако в срока по ал. 1 информацията не бъде предоставена, данъчната администрация събира таксата в определените от общинския съвет размери и основа, действаща към 31 декември на предходната година, от данъчно задължените лица по чл. 11.

.....
§ 51. В срок до три месеца от влизането в сила на закона, но не по-късно от приемането на общинския бюджет общинският съвет приема наредбата по чл. 9. До приемането на наредбата определянето и администрирането на таксите се извършва по досегашния ред.

§ 52. Законът влиза в сила от 1 януари 2003 г., с изключение на § 11, § 12, § 13, т. 1, § 14, § 15, § 16, § 17 и § 18, които влизат в сила от 1 януари 2004 г., и на § 13, т. 2, който влиза в сила от 1 януари 2005 г.

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ
към Закона за изменение и допълнение
на Гражданския процесуален кодекс
(ДВ, бр. 84 от 2003 г.)

.....
§ 18. Законът влиза в сила от деня на обнародването в "Държавен вестник" на

Европейската конвенция за признаване и изпълнение на решения за упражняване на родителски права и възстановяване упражняването на родителските права от 1980 г., съответно на Хагската конвенция за гражданските аспекти на международното отвлечение на деца от 1980 г., с изключение на § 2, 3, 4, 5, § 8 - в частта относно чл. 423а, ал. 1, § 12, 15, 16 и 17, а § 10 влиза в сила от деня на влизането в сила на Закона за изменение и допълнение на Гражданския процесуален кодекс (ДВ, бр. 105 от 2002 г.).

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

към Закона за изменение и допълнение на Закона за местните данъци и такси

(ДВ, бр. 112 от 2003 г., в сила от 1.01.2004 г., доп., бр. 6 от 2004 г., в сила от 1.04.2004 г.)

§ 20. Лицата с увреждания, трайно намалената работоспособност на които е установена след навършване на възрастта за придобиване право на пенсия за осигурителен стаж и възраст или са навършили тази възраст в срока на решението на ТЕЛК (НЕЛК), ползват правата си по този закон пожизнено независимо от определения в експертното решение срок.

§ 21. (1) Органите на данъчната администрация изчисляват, осъвременяват и съобщават на лицата по чл. 64 за дължимите от тях такси за битови отпадъци за 2004 г. и за сроковете за плащане, заедно със съобщенията за данъка върху недвижимите имоти, в случаите, в които няма промяна в способите на тяхното определяне.

(2) Съобщенията по ал. 1 имат статута на акт за установяване на вземането по чл. 96, ал. 2 и могат да се обжалват по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

(3) През 2004 г. вземанията по влезлите в сила актове по ал. 2 се събират от данъчната администрация по реда на Данъчния процесуален кодекс.

§ 22. Таксата за битови отпадъци за 2004 г. се заплаща при условията и в сроковете по чл. 28, ал. 1 и 2.

§ 22а. (Нов - ДВ, бр. 6 от 2004 г.) Надвнесените суми от данъчно задължените лица за превозните средства по досегашния чл. 61а, т. 2, 3 и 4 за периода след 1 април 2004 г. подлежат на прихващане или възстановяване от данъчната администрация по реда на чл. 112 от Данъчния процесуален кодекс.

.....

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

към Закона за изменение и допълнение
на Закона за кадастъра и имотния регистър
(ДВ, бр. 36 от 2004 г.)

.....

§ 62. В срок три месеца от обнародването на този закон в "Държавен вестник" вписванията по поименната система се извършват от службите по вписванията към Агенцията по вписванията.

.....

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

към Закона за изменение и допълнение
на Закона за местните данъци и такси
(ДВ, бр. 106 от 2004 г., в сила от 1.01.2005 г.)

§ 21. В тримесечен срок от влизането в сила на този закон собствениците на товарни автомобили с технически допустима максимална маса над 12 т подават декларация по чл. 54, ал. 1, в която посочват технически допустимата максимална маса, броя на осите и вида на окачването на превозното средство.

§ 22. Предприятията, задължени или избрали да прилагат Международните стандарти за финансови отчети от 1 януари 2005 г., подават декларации за същата година по чл. 17, ал. 1 за промяна в обстоятелствата в срок до 30 юни 2005 г.

§ 23. Законът влиза в сила от 1 януари 2005 г., с изключение на § 2 и 3, които влизат в сила от 1 януари 2006 г.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

към Закона за ветеринарномедицинската дейност
(ДВ, бр. 87 от 2005 г., в сила от 1.05.2006 г.)

.....

§ 23. В срок три месеца от влизането в сила на закона Министерският съвет внася в Народното събрание законопроект за защита на животните.

§ 24. В срок 6 месеца от влизането в сила на закона Министерският съвет внася в Народното събрание законопроект за Национална съсловна организация на практикуващите ветеринарни лекари и реда за упражняване на ветеринарномедицинска практика.

§ 25. Издадените до влизането в сила на закона подзаконови нормативни актове се прилагат, доколкото не му противоречат и до изричната им отмяна.

§ 26. (1) Министърът на земеделието и горите в едногодишен срок от влизането в сила на закона издава наредбите по прилагането му.

(2) В 6-месечен срок от обнародването на закона в "Държавен вестник" Министерският съвет приема наредбата по чл. 109 и одобрява тарифата по чл. 14, ал. 2.

.....

ЗАКОН за изменение и допълнение

на Закона за местните данъци и такси
(ДВ, бр. 100 от 2005 г., в сила от 1.01.2006 г.)

.....

Допълнителна разпоредба

§ 17. Навсякъде в закона думите "данъчен орган", "данъчния орган", "данъчният орган" и "данъчните органи" се заменят съответно със "служител на общинската администрация", "служителя на общинската администрация", "служителят на общинската администрация" и "служителите на общинската администрация", а думите "териториална данъчна дирекция" и "териториалната данъчна дирекция" се заменят съответно с "община" и "общината".

Преходни и заключителни разпоредби

§ 18. В срок до 15 февруари 2006 г. собствениците на влекачи за ремарке и седлови влекачи подават декларация по чл. 54, ал. 1, в която посочват показателите, които са от значение за определянето на данъка - допустима максимална маса на състава от превозни средства, брой на осите и вид на окачването на влекача.

§ 19. За 2006 г. общинският съвет определя таксата за битови отпадъци до 31 януари 2006 г. Когато не е определен нов размер, таксата се събира въз основа на действащия размер към 31 декември 2005 г.

§ 20. (1) За 2006 г. първата вноска по чл. 28, ал. 1 и чл. 60, ал. 1 се внася в срок от 1 март до 30 април.

(2) На предплатилите за цяла година в срока по ал. 1 се прави отстъпка от 5 на сто.

§ 21. За 2006 г. органите на Националната агенция по приходите изчисляват

задълженията, отпечатват и изпращат съобщения на лицата за дължимите от тях данък върху недвижимите имоти и такса за битови отпадъци. Разходите за обезпечаване на процеса са за сметка на бюджета на агенцията.

§ 22. Заварените при влизането в сила на този закон данъчни и изпълнителни производства се довършват по досегашния ред.

.....

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

към Административнопроцесуалния кодекс
(ДВ, бр. 30 от 2006 г., в сила от 12.07.2006 г.)

.....

§ 77. В Закона за местните данъци и такси (обн., ДВ, бр. 117 от 1997 г.; изм., бр. 71, 83, 105 и 153 от 1998 г., бр. 103 от 1999 г., бр. 34 и 102 от 2000 г., бр. 109 от 2001 г., бр. 28, 45, 56 и 119 от 2002 г., бр. 84 и 112 от 2003 г., бр. 6, 18, 36, 70 и 106 от 2004 г., бр. 87, 94, 100, 103 и 105 от 2005 г.) навсякъде думите "Закона за административното производство" се заменят с "Административнопроцесуалния кодекс".

.....

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

към Закона за изменение и допълнение
на Закона за местните данъци и такси
(ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 1.01.2007 г.)

§ 13. За 2007 г. общинският съвет определя такса за битови отпадъци до 31 януари 2007 г. Когато общинският съвет не е взел решение, с което се определя размерът на таксата за битови отпадъци, от всеки длъжник се събира такса в размер на абсолютната стойност от предходната година.

§ 14. (1) За 2007 г. първата вноска по чл. 28, ал. 1 и по чл. 60, ал. 1 се внася в срок от 1 март до 30 април.

(2) На предплатилите за цялата година в срока по ал. 1 се прави отстъпка 5 на сто.

§ 15. Органите на Националната агенция за приходите изчисляват задълженията, отпечатват и изпращат съобщения на лицата за дължимите от тях данък върху недвижимите имоти и такса за битови отпадъци за 2007 г. Средствата за обезпечаване на процеса са за сметка на бюджета на агенцията.

.....

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

към Закона за изменение и допълнение
на Закона за местните данъци и такси
(ДВ, бр. 110 от 2007 г., в сила от 1.01.2008 г.)

§ 18. Общинският съвет определя размера на местните данъци до 29 февруари 2008 г. В случай че в този срок не е определен размерът за местните данъци, за 2008 г. се прилагат минималните размери на данъците, предвидени в закона, а за патентния данък - размерите, които са били в сила за 2007 г.

§ 19. До определяне на размера на местните данъци от общинския съвет за 2008 г. данъкът при придобиване на имущества по чл. 44, ал. 1 и 2 и данъкът върху наследствата се определят въз основа на минималните размери за съответните данъци, предвидени в закона.

§ 20. (1) За 2008 г. първата и втората вноска по чл. 28, ал. 1, съответно първата вноска на данъка по чл. 60, ал. 1, се внасят от 31 март до 30 юни.

(2) На предплатилите за цялата година в сроковете по ал. 1 се прави отстъпка 5 на сто.

§ 21. Министърът на финансите до 29 февруари 2008 г. утвърждава образец на декларацията по чл. 61н, ал. 1.

§ 22. За 2008 г. лицата, които се облагат с патентен данък, подават декларация по чл. 61н, ал. 1 до 30 април 2008 г.

§ 23. (1) За 2008 г. първата и втората вноска по чл. 61п, ал. 1 се внасят в срок до 30 април 2008 г.

(2) На предплатилите за цяла година в срока по ал. 1 се прави отстъпка 5 на сто.

§ 24. Законът влиза в сила от 1 януари 2008 г.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

към Закона за изменение и допълнение
на Закона за местните данъци и такси
(ДВ, бр. 105 от 2008 г., в сила от 1.01.2009 г.)

§ 17. (1) Общинският съвет определя размерите на данъка върху недвижимите имоти, данъка върху наследствата и данъка при придобиване на имущества по чл. 44, ал. 1 и 2 в срок до 31 януари 2009 г. В случай че в този срок не са определени нови размери, за 2009 г. се прилагат минималните размери на данъците, определени в чл. 22, 36 и чл. 47, ал. 1 и 2.

(2) До определяне на размерите по ал. 1 данъкът при придобиване на имущества по чл. 44, ал. 1 и 2 и данъкът върху наследствата се определят въз основа на минималните размери за съответните данъци, предвидени в закона.

§ 18. (1) За 2009 г. първата вноска по чл. 28, ал. 1 се внася в срок от 1 март до 30 април.

(2) На предплатилите за цялата година в срока по ал. 1 се прави отстъпка 5 на сто.

§ 19. За 2009 г. общинският съвет определя таксата за битови отпадъци до 31 януари 2009 г. Когато в този срок общинският съвет не е взел решение за определяне размера на таксата за битови отпадъци, от всеки длъжник се събира такса в размер на абсолютната стойност от предходната година.

.....

§ 21. Законът влиза в сила от 1 януари 2009 г.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

към Закона за изменение и допълнение
на Закона за местните данъци и такси
(ДВ, бр. 95 от 2009 г., в сила от 1.01.2010 г.)

§ 20. (1) Общинският съвет определя размерите на данъка върху недвижимите имоти и данъка при придобиване на имущества за 2010 г. до 31 януари 2010 г. В случай че в този срок не са определени нови размери, за 2010 г. се прилагат размерите на данъците, действащи към 31 декември 2009 г.

(2) До определяне на размерите по ал. 1 данъкът при придобиване на имущества по чл. 44 се определя въз основа на размерите, действащи към 31 декември 2009 г.

(3) За 2010 г. първата вноска на данъка по чл. 28, ал. 1 се внася в срок от 1 март до 30 април. На предплатилите пълния размер на данъка в този срок се прави отстъпка 5 на сто.

§ 21. За притежаваните нежилищни имоти и за нежилищните имоти, върху които им е учредено ограничено вещно право на ползване, предприятията подават декларации по чл. 14 в срок до 30 юни 2010 г.

§ 22. Законът влиза в сила от 1 януари 2010 г. с изключение на § 5, който влиза в

сила от 1 януари 2011 г.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

към Закона за изменение и допълнение
на Закона за акцизите и данъчните складове
(ДВ, бр. 95 от 2009 г., в сила от 1.01.2010 г.)

.....

§ 95. В Закона за местните данъци и такси (обн., ДВ, бр. 117 от 1997 г.; изм., бр. 71, 83, 105 и 153 от 1998 г., бр. 103 от 1999 г., бр. 34 и 102 от 2000 г., бр. 109 от 2001 г., бр. 28, 45, 56 и 119 от 2002 г., бр. 84 и 112 от 2003 г., бр. 6, 18, 36, 70 и 106 от 2004 г., бр. 87, 94, 100, 103 и 105 от 2005 г., бр. 30, 36 и 105 от 2006 г., бр. 55 и 110 от 2007 г. и бр. 70 и 105 от 2008 г., бр. 12, 19 и 41 от 2009 г.) чл. 113 и 114 се отменят.

§ 96. Законът влиза в сила от 1 януари 2010 г., с изключение на § 1, § 2, т. 1, 3, 4 и 6, § 3 и 4, § 5, т. 1 и 4, § 6, 7, 8, 10 и 11, § 13, т. 1, букви "б" и "в", § 15 и 16, § 20, т. 2, § 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 35, 36, 37, 38, 39, 41, 42, 45, 46, 47, 50, 51, 52, 53, 54, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 78, 81, 82, 86, 87, 88, 90, 91, 92, 93, 94 и 95, които влизат в сила от деня на обнародването на закона в "Държавен вестник", и § 2, т. 2 и 5, § 5, т. 3, § 20, т. 1, § 34, 43, 44, 48, 77, 79, 80, 83, 84, 85 и 89, които влизат в сила от 1 април 2010 г.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

към Закона за изменение и допълнение на Закона за местните данъци и такси

(ДВ, бр. 98 от 2010 г., в сила от 1.01.2011 г., доп., бр. 31 от 2011 г., в сила от 1.01.2011 г.)

§ 25. (1) Общинският съвет определя размерите на данъка върху недвижимите имоти за 2011 г. до 31 януари 2011 г. В случай че в този срок не са определени нови размери, за 2011 г. се прилага размерът на данъка върху недвижимите имоти, действащ към 31 декември 2010 г.

(2) Общинският съвет определя такса за битови отпадъци до 31 януари 2011 г. Когато общинският съвет не е взел решение, с което се определя размерът на таксата за битови отпадъци, от всеки длъжник се събира такса в размер на абсолютната стойност от предходната година.

§ 26. (1) Общинският съвет определя размерите на туристическия данък за 2011 г. до 31 януари 2011 г.

(2) Размерът на дължимия туристически данък за януари 2011 г. за средствата за подслон и местата за настаняване се определя, както следва:

1. категория 1 звезда - 0,60 лв. за нощувка;
2. категория 2 звезди - 0,80 лв. за нощувка;
3. категория 3 звезди - 1,00 лв. за нощувка;
4. категория 4 звезди - 1,00 лв. за нощувка;
5. категория 5 звезди - 1,00 лв. за нощувка.

(3) Декларацията по чл. 61р, ал. 5 не се подава за предоставените нощувки през 2010 г.

(4) (Нова - ДВ, бр. 31 от 2011 г., в сила от 1.01.2011 г.) В случай че в срока по ал. 1 общинският съвет не е определил размерите на туристическия данък, за 2011 г. се прилагат размерите, посочени в ал. 2.

§ 27. Лицата, предоставящи услугата настаняване в средствата за подслон и местата за настаняване, в срок два месеца от влизането в сила на този закон предоставят писмена декларация с информация за броя на леглата в средството за подслон или мястото за настаняване пред категоризиращия орган по чл. 52 от

Закона за туризма. Министерът на икономиката, енергетиката и туризма вписва данните в Националния туристически регистър по чл. 58 от Закона за туризма в срок до 31 март 2011 г.

.....
§ 30. Законът влиза в сила от 1 януари 2011 г. с изключение на § 8, 9, 12 и § 20, т. 2, които влизат в сила от 1 юли 2011 г.

.....
ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

към Закона за изменение и допълнение на Закона за занаятите
(ДВ, бр. 28 от 2011 г.)

.....
§ 65. Лицата по т. 12 и 13 на приложение № 4 към глава втора, раздел VI от Закона за местните данъци и такси, които до влизането в сила на този закон са подали данъчна декларация по чл. 61н от Закона за местните данъци и такси с приложено копие от удостоверение за вписване в регистъра на чираците, издадено от съответната регионална занаятчийска камара, ползват данъчното облекчение по чл. 61м, ал. 1, т. 4 за 2011 г.

.....
ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

към Закона за държавния бюджет на Република България за 2013 г.
(ДВ, бр. 102 от 2012 г., в сила от 1.01.2013 г.)

.....
§ 77. Изпълнението на закона се възлага на Министерския съвет.

§ 78. Законът влиза в сила от 1 януари 2013 г. с изключение на параграфи 61, 68 и 73, които влизат в сила от деня на обнародването на закона в "Държавен вестник".

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

към Закона за изменение и допълнение на Закона за местните данъци и такси

(ДВ, бр. 101 от 2013 г., в сила от 1.01.2014 г., изм. и доп., бр. 105 от 2014 г.,

в сила от 1.01.2015 г., изм., бр. 95 от 2015 г., в сила от 1.01.2016 г., бр. 97 от 2016 г., в сила от 1.01.2017 г., бр. 88 от 2017 г., в сила от 3.11.2017 г.,

бр. 98 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г., бр. 14 от 2021 г., в сила от 17.02.2021 г.)

§ 11. За целите на прилагане на данъчното облекчение по чл. 59, ал. 2 и 3 органите на Министерството на вътрешните работи предоставят еднократно, служебно, в срок до 31 януари 2014 г. информация относно регистрираните за движение към 31 декември 2013 г. моторни превозни средства, включително информация за екологичната категория, когато такава е налична.

.....
§ 13. (1) (Изм. – ДВ, бр. 105 от 2014 г., в сила от 1.01.2015 г., бр. 95 от 2015 г., в сила от 1.01.2016 г., бр. 97 от 2016 г., в сила от 1.01.2017 г., бр. 88 от 2017 г., в сила от 3.11.2017 г., бр. 98 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г., бр. 14 от 2021 г., в сила от 17.02.2021 г.) Законът влиза в сила от 1 януари 2014 г., с изключение на § 6, който влиза в сила от 31 декември на годината, следваща публикуването на резултатите от преброяването на населението и жилищния фонд в Република България през 2021 г.

(2) (Отм. – ДВ, бр. 105 от 2014 г., в сила от 1.01.2015 г.).

§ 13а. (Нов – ДВ, бр. 105 от 2014 г., в сила от 1.01.2015 г., изм., бр. 95 от 2015 г., в сила от 1.01.2016 г., бр. 97 от 2016 г., в сила от 1.01.2017 г., отм., бр. 14 от 2021 г., в сила от 17.02.2021 г.).

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

към Закона за допълнение на Закона за местните данъци и такси
(ДВ, бр. 32 от 2016 г., в сила от 1.01.2017 г.)

§ 3. (В сила от 22.04.2016 г. - ДВ, бр. 32 от 2016 г.) (1) Министърът на финансите до 30 септември 2016 г. утвърждава образец на декларацията по чл. 61х, ал. 1.

(2) За 2017 г. общинският съвет определя размера на данъка върху таксиметровите превози по глава втора, раздел VIII до 30 септември 2016 г.

.....
§ 7. (1) Разрешенията за извършване на таксиметров превоз на пътници, издадени по реда на Закона за автомобилните превози до влизането в сила на този закон, запазват действието си до изтичането на срока, за който са издадени, но не по-късно от 31 декември 2016 г.

(2) Удостоверенията на водачите на леки таксиметрови автомобили, издадени по реда на наредбата по чл. 12а, ал. 5 до влизането в сила на този закон, запазват действието си до 31 декември 2017 г.

§ 8. Законът влиза в сила от 1 януари 2017 г., с изключение на § 3, който влиза в сила от деня на обнародването на закона в "Държавен вестник", и § 6, който влиза в сила от 1 април 2016 г.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

към Закона за изменение и допълнение на Закона за местните данъци и такси

(ДВ, бр. 88 от 2017 г., в сила от 1 януари на втората година, следваща публикуването

на резултатите от преброяването на населението и жилищния фонд в Република България

през 2021 г. - изм., бр. 98 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г., бр. 14 от 2021 г., в сила от 17.02.2021 г.)

§ 16. (В сила от 3.11.2017 г. - ДВ, бр. 88 от 2017 г.) (1) (Изм. – ДВ, бр. 98 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г., бр. 14 от 2021 г., в сила от 17.02.2021 г.) Сроктът за одобряване на план-сметка за втората година, следваща публикуването на резултатите от преброяването на населението и жилищния фонд в Република България през 2021 г., за всяка от услугите по чл. 62 е до 31 януари на втората година, следваща публикуването на резултатите от преброяването на населението и жилищния фонд в Република България през 2021 г.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 98 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г., бр. 14 от 2021 г., в сила от 17.02.2021 г.) За втората година, следваща публикуването на резултатите от преброяването на населението и жилищния фонд в Република България през 2021 г., чл. 68, ал. 2 не се прилага.

§ 17. (В сила от 3.11.2017 г. - ДВ, бр. 88 от 2017 г., изм., бр. 98 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.) (1) (Изм. – ДВ, бр. 14 от 2021 г., в сила от 17.02.2021 г.) За определяне на броя на ползвателите на услугите в имота по чл. 62 за втората година, следваща публикуването на резултатите от преброяването на населението и жилищния фонд в Република България през 2021 г., Националното сдружение на общините в Република България съвместно с председателя на Националния статистически институт:

1. изготвят предложение за включване като обекти на преброяване и броя на ползвателите на услугите в имота при преброяването на населението и жилищния фонд в Република България през 2021 г.;

2. определят със съвместен акт реда, начина и срока за предоставянето от страна на Националния статистически институт на съответната община на данни от преброяването относно броя на ползвателите на услугите в имота

§ 20. (В сила от 3.11.2017 г. - ДВ, бр. 88 от 2017 г., изм., бр. 98 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г., бр. 14 от 2021 г., в сила от 17.02.2021 г.) Министерският съвет приема наредбата по чл. 66, ал. 3, т. 1 до 31 март на годината, следваща публикуването на резултатите от преброяването на населението и жилищния фонд в Република България през 2021 г.

§ 21. (Изм. – ДВ, бр. 98 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г., бр. 14 от 2021 г., в сила от 17.02.2021 г.) Законът влиза в сила от 1 януари на втората година, следваща публикуването на резултатите от преброяването на населението и жилищния фонд в Република България през 2021 г., с изключение на § 5 относно чл. 66, ал. 3, т. 1, § 15, 16, 17 и 20, които влизат в сила от деня на обнародването на закона в "Държавен вестник".

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

към Закона за изменение и допълнение на Закона за данък върху добавената стойност

(ДВ, бр. 97 от 2017 г., в сила от 1.01.2018 г.)

§ 50. В Закона за местните данъци и такси (обн., ДВ, бр. 117 от 1997 г.; изм., бр. 71, 83, 105 и 153 от 1998 г., бр. 103 от 1999 г., бр. 34 и 102 от 2000 г., бр. 109 от 2001 г., бр. 28, 45, 56 и 119 от 2002 г., бр. 84 и 112 от 2003 г., бр. 6, 18, 36, 70 и 106 от 2004 г., бр. 87, 94, 100, 103 и 105 от 2005 г., бр. 30, 36 и 105 от 2006 г., бр. 55 и 110 от 2007 г., бр. 70 и 105 от 2008 г., бр. 12, 19, 41 и 95 от 2009 г., бр. 98 от 2010 г., бр. 19, 28, 31, 35 и 39 от 2011 г.; Решение № 5 на Конституционния съд от 2012 г. – бр. 30 от 2012 г.; изм. и доп., бр. 53, 54 и 102 от 2012 г., бр. 24, 30, 61 и 101 от 2013 г., бр. 105 от 2014 г., бр. 14, 35, 37, 79 и 95 от 2015 г., бр. 32, 43, 74, 80 и 97 от 2016 г. и бр. 88, 92 и 93 от 2017 г.) се правят следните изменения и допълнения:

§ 52. Законът влиза в сила от 1 януари 2018 г. с изключение на § 8 и 9, които влизат в сила от 1 декември 2017 г., и § 41 относно т. 17, буква "а", която влиза в сила от 20 май 2019 г.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

към Закона за изменение и допълнение на Закона за Министерството на вътрешните работи

(ДВ, бр. 97 от 2017 г.)

§ 52. В Закона за местните данъци и такси (обн., ДВ, бр. 117 от 1997 г.; изм., бр. 71, 83, 105 и 153 от 1998 г., бр. 103 от 1999 г., бр. 34 и 102 от 2000 г., бр. 109 от 2001 г., бр. 28, 45, 56 и 119 от 2002 г., бр. 84 и 112 от 2003 г., бр. 6, 18, 36, 70 и 106 от 2004 г., бр. 87, 94, 100, 103 и 105 от 2005 г., бр. 30, 36 и 105 от 2006 г., бр. 55 и 110 от 2007 г., бр. 70 и 105 от 2008 г., бр. 12, 19, 41 и 95 от 2009 г., бр. 98 от 2010 г., бр. 19, 28, 31, 35 и 39 от 2011 г.; Решение № 5 от 2012 г. на Конституционния съд – бр. 30 от 2012 г.; изм., бр. 53, 54 и 102 от 2012 г., бр. 24, 30, 61 и 101 от 2013 г., бр. 105 от 2014 г., бр. 14, 35, 37, 79 и 95 от 2015 г., бр. 32, 43, 74, 80 и 97 от 2016 г. и бр. 88, 92 и 93 от 2017 г.) в чл. 58 се създава ал. 5:

§ 56. (1) Параграфи 4, 6, 11, 12, 14, § 34, т. 1, буква "б" и т. 2, § 40, 41, § 51, т. 1, т. 2 относно изречение второ, т. 7, буква "б" и т. 12, буква "б" и § 52

влизат в сила от 1 януари 2018 г.

(2) Параграф 44, т. 11 влиза в сила от 1 януари 2017 г.

(3) Параграф 45, т. 4 влиза в сила от 1 август 2017 г.

(4) Параграф 47, т. 2 и т. 14, буква "г", § 51, т. 2 относно изречение първо, т. 3, буква "б" и т. 14, буква "а" относно т. 68 влизат в сила 6 месеца след обнародването на закона в "Държавен вестник".

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

към Закона за изменение и допълнение на Закона за корпоративното подоходно облагане

(ДВ, бр. 98 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.)

.....
§ 40. За 2019 г. общинският съвет определя размерите на данъка върху превозните средства до 31 януари 2019 г. Когато не са определени нови размери в посочения срок, за 2019 г. данъкът се определя съгласно минималните размери на данъците и коригиращите коефициенти, определени в чл. 55, ал. 1 от Закона за местните данъци и такси.

.....
§ 70. Законът влиза в сила от 1 януари 2019 г. с изключение на:

.....
8. параграф 39, т. 3, буква "б" – относно чл. 14, ал. 2, която влиза в сила от 1 януари 2020 г.;

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

към Закона за изменение и допълнение на Закона за устройство на територията

(ДВ, бр. 1 от 2019 г., в сила от 1.01.2019 г.)

.....
§ 31. Образуваните съдебни производства по Закона за местните данъци и такси, които не са приключили до влизането в сила на този закон, се довършват по досегашния ред.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

към Закона за социалните услуги

(ДВ, бр. 24 от 2019 г., в сила от 1.07.2020 г. - изм., бр. 101 от 2019 г.;

изм., бр. 110 от 2020 г., в сила от 31.12.2020 г., бр. 8 от 2022 г., в сила от 1.01.2022 г.)

.....
§ 41. (1) Разпоредбите на Закона за здравето, Закона за здравното осигуряване, Закона за насърчаване на заетостта, Закона за правната помощ, Закона за местните данъци и такси, Закона за ветеринарномедицинската дейност, Закона за българските лични документи, Закона за гражданската регистрация и Закона за опазване на околната среда, приложими за социалните и интегрираните здравно-социални услуги за резидентна грижа, за техните ръководители и за лицата, които ги ползват, се прилагат съответно за домовете за деца, лишени от родителска грижа, за техните директори и за лицата, настанени в тях, до закриването на тези домове.

(2) Разпоредбите на Закона за здравето, Закона за здравното осигуряване, Закона за правната помощ, Закона за насърчаване на заетостта, Закона за ветеринарномедицинската дейност, Закона за опазване на околната среда, Закона за военноинвалидите и военнопострадалите, Закона за хората с увреждания и Закона за местните данъци и такси, приложими за социалните и интегрираните

здравно-социални услуги за резидентна грижа и за лицата, които ги ползват, се прилагат съответно за домовете за пълнолетни лица с умствена изостаналост, домовете за пълнолетни лица с психични разстройства, домовете за пълнолетни лица с физически увреждания, домовете за пълнолетни лица със сетивни нарушения и домовете за пълнолетни лица с деменция и за лицата, настанени в тях, до закриването на тези домове.

(3) До закриването на домовете за медико-социални грижи за деца чл. 124, ал. 2 от Закона за здравето се прилага за децата, настанени в тези домове.

(4) До закриването на домовете за деца, лишени от родителска грижа, и на домовете за медико-социални грижи за деца чл. 8д, ал. 6 от Закона за семейни помощи за деца, чл. 22в, ал. 2, т. 3 и чл. 22г, ал. 2, т. 3 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица се прилагат при настаняване на деца в тези домове.

(5) Разпоредбите на Закона за данъците върху доходите на физическите лица и Закона за корпоративното подоходно облагане, приложими при дарения в полза на социални и интегрирани здравно-социални услуги за резидентна грижа, се прилагат съответно при дарения за домовете за деца, лишени от родителска грижа, домовете за пълнолетни лица с умствена изостаналост, домовете за пълнолетни лица с психични разстройства, домовете за пълнолетни лица с физически увреждания, домовете за пълнолетни лица със сетивни нарушения и домовете за пълнолетни лица с деменция до тяхното закриване.

.....
§ 45. (Изм. – ДВ, бр. 101 от 2019 г.) Законът влиза в сила от 1 юли 2020 г., с изключение на:

1. (изм. – ДВ, бр. 110 от 2020 г., в сила от 31.12.2020 г., бр. 8 от 2022 г., в сила от 1.01.2022 г.) параграф 6, т. 5, буква "а", § 7, т. 2, букви "а" и "б", т. 3, т. 6, буква "а", т. 9 и 10, § 18, т. 2 в частта относно "домове за медико-социални грижи за деца съгласно Закона за лечебните заведения" и § 20, т. 2 в частта относно заличаването на думите "и домовете за медико-социални грижи за деца", и т. 5, буква "в", които влизат в сила от 31 декември 2022 г.;

2. параграф 3, т. 4, букви "е", "ж" и "з" и § 28, т. 1, буква "а", т. 2 и 5, които влизат в сила от 1 януари 2019 г.;

3. член 22, ал. 4, чл. 40, чл. 109, ал. 1, чл. 124, чл. 161, ал. 2, § 3, т. 6, § 30, 36, 37 и 43, които влизат в сила от деня на обнародването на закона в "Държавен вестник".

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

към Закона за изменение и допълнение на
Закона за корпоративното подоходно облагане
(ДВ, бр. 96 от 2019 г., в сила от 1.01.2020 г.)

.....
§ 28. За новопостроени сгради, които подлежат на въвеждане в експлоатация по реда на Закона за устройство на територията и които са завършени в груб строеж към 31 декември 2019 г., но не са въведени в експлоатация или за тях не е издадено разрешение за ползване, данните по чл. 14, ал. 2 от Закона за местните данъци и такси се подават от възложителя в срок до 29 февруари 2020 г.

§ 29. Физическите лица и едноличните търговци, регистрирани по чл. 97а от Закона за данък върху добавената стойност, които извършват дейности, посочени в приложение № 4 към Закона за местните данъци и такси, подават декларация по реда на чл. 50 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица за доходите, получени през 2019 г.

.....

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

към Закона за изменение и допълнение на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс
(ДВ, бр. 102 от 2019 г., в сила от 1.01.2020 г.)

.....
§ 11. За 2020 г. за местата за настаняване до 20 стаи, регистрирани по Закона за туризма, се прилага размерът на патентния данък, определен в границите от 25 до 250 лв. в съответната наредба по чл. 1, ал. 2 от Закона за местните данъци и такси за местата за настаняване с не повече от 20 стаи, категоризирани една или две звезди.

§ 12. За имущества, придобити безвъзмездно през 2019 г., с изключение на случаите, предвидени в чл. 49, ал. 2 и 4 от Закона за местните данъци и такси, за които не е платен данък при придобиването им, данъчно задължените лица подават декларация за облагане с данък при безвъзмездно придобиване на имущества и заплащат данъка в срок до 31 март 2020 г.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

към Закона за изменение и допълнение на Закона за независимия финансов одит
(ДВ, бр. 18 от 2020 г., в сила от 28.02.2020 г.)

.....
§ 59. За 2020 г. за местата за настаняване, регистрирани по Закона за туризма, се прилага размерът на туристическия данък, определен за 2020 г. в съответната наредба по чл. 1, ал. 2 от Закона за местните данъци и такси, за места за настаняване, категоризирани "една звезда".

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

към Закона за изменение на Закона за местните данъци и такси
(ДВ, бр. 71 от 2020 г., в сила от 11.08.2020 г., доп., бр. 107 от 2020 г.)

§ 3. (1) (Доп. – ДВ, бр. 107 от 2020 г.) Общинският съвет може да освободи от заплащане на таксата за битови отпадъци за услугата по сметосъбиране и сметоизвозване за определен период от 2020 г. задължените лица предприятия, които вследствие на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г., съответно на извънредната епидемична обстановка, са преустановили стопанската си дейност, осъществявана в недвижим имот на територията на общината.

(2) Преустановяването на дейността за съответния период се удостоверява от лицата по ал. 1 с финансови и други документи, по ред и начин, определен от общинския съвет.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

към Закона за изменение и допълнение на Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г., и за преодоляване на последиците
(ДВ, бр. 14 от 2021 г., в сила от 17.02.2021 г.)

.....
§ 16. Законът влиза в сила от деня на обнародването му в "Държавен вестник" с изключение на:

1. параграфи 4 и 7, които влизат в сила от 1 януари 2021 г.;
2. параграф 5, който влиза в сила от 11 декември 2020 г.;

3. параграф 15, т. 1 относно чл. 22 от Закона за местните данъци и такси, който влиза в сила от 20 април 2019 г.

Приложение Л

Приложение Л

□

Норми за данъчна оценка на недвижимите имоти

I. Общи положения

Чл. 1. Данъчната оценка на недвижимите имоти се определя в левове и представлява сума от данъчните оценки на отделните обекти.

Чл. 2. Недвижимите имоти или части от тях се оценяват, без да се отчита влиянието на ограничения и тежести.

Чл. 3. (1) (Изм. - ДВ, бр. 100 от 2005 г., бр. 98 от 2010 г., в сила от 1.01.2011 г., бр. 97 от 2016 г., в сила от 1.01.2017 г.) □ Данъчната оценка се определя от служителите на общинската администрация по местонахождение на имота в 5-дневен срок от подаване на искане по образец.

(2) (Нова - ДВ, бр. 100 от 2005 г.) Удостоверение за данъчна оценка се издава за целите на облагането с данък върху наследствата и данък при придобиване на имущество, за определяне на държавните и нотариалните такси в производствата по Гражданския процесуален кодекс и в други предвидени от закона случаи.

(3) (Предшна ал. 2, доп. - ДВ, бр. 100 от 2005 г., изм., бр. 98 от 2010 г., в сила от 1.01.2011 г.) □ Когато не е подадена декларация за облагане на имота с данък върху недвижимите имоти или са настъпили промени в декларираните характеристики, с искането се подава и декларация по образец. Когато се иска издаване на удостоверение за данъчна оценка на незавършено строителство, към искането се прилага констативен протокол на общинската (районната) администрация, удостоверяващ степента на завършеност на строежа, издаден не по-рано от 3 месеца преди датата на искането.

(4) (Изм. - ДВ, бр. 112 от 2003 г., доп., бр. 106 от 2004 г., предишна ал. 3, бр. 100 от 2005 г., изм., бр. 105 от 2006 г.) □ Издадените до 30 юни на текущата година удостоверения за данъчна оценка на основание чл. 264, ал. 1 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс са валидни до тази дата, а издадените след тази дата - до □ края на текущата година. Когато данъчните задължения за имота са платени за цялата година и това обстоятелство е вписано в удостоверението, то е валидно до □ края на текущата година независимо от датата на издаването му. Удостоверенията за данъчна оценка на незастроени земеделски земи са валидни до края на текущата година. □

II. Данъчна оценка на сградите

Чл. 4. Данъчната оценка на сгради или на части от сгради се определя въз основа на базисната данъчна стойност за един квадратен метър, корекционни коефициенти и площта по следната формула:

$ДО = БС \cdot Км \cdot Ки \cdot Кх \cdot Кв \cdot Ко \cdot ПЛ$,
където:

ДО е данъчната оценка в левове;

БС - базисната данъчна стойност на 1 кв. м в левове;

Км - коефициент за местоположение;

Ки - коефициент за инфраструктура;

Кх - коефициент за индивидуални характеристики;

Кв - коефициент за височина;

Ко - коефициент за овехтяване;

ПЛ - площта на сградата или част от нея в кв. м.

Чл. 5. (1) Базисната данъчна стойност (БС) се определя на квадратен метър в зависимост от конструкцията и вида на обекта.

(2) Конструкциите на сградите са посочени в таблица № 1.

Таблица № 1

Използвани кодове за видовете конструкции

Код	Конструкция
-----	-------------

1	2
ПН	паянтова
ПМ	полумасивна
М1	масивна без стоманобетонни елементи или от сглобяеми етернитови и други плоскости (бунгала), масивна с частични стоманобетонни елементи
М2	масивна - едропанелна
М3	масивна с носещи тухлени стени и изцяло монолитни или сглобяеми стоманобетонни подови конструкции, масивна - сглобяеми скелетни и рамови стоманобетонни конструкции, пакетно-повдигани плочи, едроплощен и пълзящ кофраж, скелетно-безгредови конструкции, специална конструкция (стоманени и др.)

(3) Базисната данъчна стойност в левове на квадратен метър се определя съгласно таблица № 2.

Таблица № 2

Конструкция	Жилищни сгради		Нежилищни сгради
	апартаменти	къщи	
1	2	3	4
ПН	4,40	3,70	4,80
ПМ	7,50	6,40	8,20
М1	11,00	9,40	12,10
М2	14,00	12,00	15,40
М3	17,00	14,50	18,70

(4) За следните обекти в жилищни блокове базисната данъчна стойност се определя в процент от базисната данъчна стойност на апартаменти, както следва:

1. мезонети и ателиета - 100 на сто;
2. гаражи - 80 на сто.

(5) За следните обекти върху терени за жилищно строителство базисната данъчна стойност се определя в процент от базисната данъчна стойност на къщите, както следва:

1. гаражи - 85 на сто;
2. обори, хамбари, навеси с оградни стени и други подобни - 60 на сто;
3. навеси без оградни стени - 40 на сто.

(6) За следните нежилни обекти базисната данъчна стойност се определя в процент от базисната данъчна стойност на нежилните сгради, както следва:

1. гаражи и складове - 80 на сто;
2. навеси с оградни стени - 60 на сто;
3. навеси без оградни стени - 40 на сто.

(7) Самостоятелните обекти в общите части на сградата се оценяват отделно.

(8) Стойността на идеалните части от общите части на сградата е включена към данъчната базисна стойност.

Чл. 6. (1) Коефициентът за местоположение (Км) се определя по таблица № 3 или 4 и местонахождението на сградата:

1. по таблица № 3 се определя коефициентът за местоположение за всички сгради, с изключение на производствените и селскостопанските; когато не са определени зоните в населеното място и/или категориите на вилните зони, се прилагат коефициентите от колони 7 и 10;

Таблица № 3
(Изм. - ДВ, бр. 100 от 2005 г.,
бр. 105 от 2006 г.,
в сила от 1.01.2007 г.,
бр. 105 от 2008 г.,
в сила от 1.01.2009 г.)

Категория	Зона					В строит. границы	Извън строит. границы	Вилна зона	
	I	II	III	IV	V			I кат.	II кат.
София	93,6	74,9	63,2	42,1	28,1	25,7	23,4	65,5	37,4
Варна	88,9	70,2	56,2	42,1	28,1	25,7	23,4	60,8	32,8
Бургас	67,9	58,5	51,5	35,1	23,4	21,1	18,7	51,5	23,4
Стара Загора	63,2	53,8	44,5	33,9	23,4	21,1	18,7	44,5	23,4
Пловдив	58,5	49,1	37,4	32,8	23,4	21,1	18,7	37,4	23,4
I, 1 група	49,1	37,4	30,4	23,4	21,1	18,7	16,4	28,1	21,1
I, 2 група	31,5	22,5	15,8	11,3	0,0	9,0	6,8	13,5	11,3
II категория	21,6	13,0	10,8	8,6	0,0	6,5	5,4	8,6	6,5
III категория	11,9	8,6	6,5	0,0	0,0	5,4	4,3	6,5	5,4
IV, V категория	6,5	4,3	0,0	0,0	0,0	4,3	3,2	5,4	4,3
VI, VII, VIII категория	3,2	0,0	0,0	0,0	0,0	2,4	2,2	2,8	2,6

2. за търговски обекти коефициентът за местоположение по таблица № 3 се увеличава с 40 на сто. Под търговски обект се разбира - магазини, аптеки, павилиони, будки, складове за търговия на едро, бензиностанции, дискотеки, ресторанти, закусвални, сладкарници, пивници, бирарии, механи, кафенета, хотели, мотели, хазартни заведения;

3. по таблица № 4 се определя коефициентът за местоположение за производствените, селскостопанските и разположените върху същия имот (парцел) административни сгради към тях:

Таблица № 4
(Изм. - ДВ, бр. 100 от 2005 г.,
бр. 105 от 2006 г.,
в сила от 1.01.2007 г.,
бр. 105 от 2008 г.,
в сила от 1.01.2009 г.)

Категория	Местоположение			
	благоприятно		неблагоприятно	
	производствени	селскостопански	производствени	селскостопански
София	23,4	16,4	17,3	10,8
Варна	22,2	15,7	16,4	10,4
Бургас	21,1	14,7	15,6	9,7

Елементи	Значение на елементите		
	има	няма	няма в сградата, но има в квартала
1	2	3	4
А. Водопровод	0,0	-0,05	-0,03
Б. Канализация	0,0	-0,05	-0,03
В. Електрификация	0,0	-0,07	-0,05
Г. Телефонизация	0,0	-0,02	-0,02
Д. Топлофикация	+0,06	0,00	0,00
Е. Улична мрежа	0,0	-0,08	-0,08

1. под улична мрежа се разбира улици, изпълнени с трайни настилки;

2. когато сградата не е включена към електрическата, водопроводната и канализационната мрежа, но в квартала е изградена съответната инфраструктура, за тези елементи се приема значението от колона 4. Под квартал се разбира част от населеното място, ограничено от уличнорегулационни линии (или улици, там където няма одобрен регулационен план), включително и когато съоръженията се намират в границите на улиците. Коефициентът от колона 4 се прилага и когато се оценява част от сграда, т. е. ако обектът няма изградена инфраструктура, но има такава в сградата.

Чл. 8. (1) (Изм. – ДВ, бр. 98 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.)

Коефициентът за индивидуални характеристики (Кх) се определя, като към единица се прибавят следните корекции:

$$K_x = 1 + k_{k1} + k_{k2},$$

където:

1. k_{k1} е корекция за разположение във височината на обекти, в жилищни и предимно жилищни сгради:

Таблица № 6

Обектът се намира на	Корекция (k_{k1})			
	в сгради с 6 и повече етажи без асансьор		в останалите сгради	
	нежилищни	апартаменти	нежилищни	апартаменти
1. Първи етаж	+ 0,10	- 0,05	+ 0,10	- 0,05
2. Втори до пети етаж	- 0,03	+ 0,03	0,00	+ 0,03
3. Шести и следващи етажи	- 0,10	- 0,03	- 0,08	0,00

а) когато обектите по т. 1 са разположени на последния етаж в сгради на два и повече етажа, корекцията k_{k1} се намалява с 0,05;

б) за ателиета, гаражи, мазета и тавани корекцията k_{k1} е нула;

2. k_{k2} - корекция за физическо състояние на обекта:

Таблица № 7

Физическо състояние	Значение на $кк_2$
Не е извършван вътрешен основен ремонт над 20 години	- 0,05
Лошо физическо състояние	от - 0,10 до - 0,60

а) под лошо физическо състояние се разбира щети, причинени от бедствия, аварии и др., вследствие на които физическото състояние на обекта се е влошило значително; значението на корекцията се установява след оглед и съставяне на протокол, в който са описани щетите;
б) за останалите случаи $кк_2$ е равна на нула;
3. (Отм. – ДВ, бр. 98 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.).

Чл. 9. (1) Коефициентът за височина ($Кв$) се определя за търговски, производствени и селскостопански обекти, когато височината на етажа е по-голяма от четири метра, по следната формула:
0.05

$Кв = (В - 3) / 4$,
където $В$ е фактичката височина на етажа в метри, с точност до половин метър.

(2) Коефициентът се изчислява с точност до третия знак след десетичната запетая.

(3) За останалите обекти коефициентът има значение единица.

Чл. 10. (1) (Изм. – ДВ, бр. 153 от 1998 г.) Коефициентът за овехтяване ($Ко$) се определя по следната формула:

$Ко = [100 - (БГ - 5) \cdot ПР] / 100$,

където:

$БГ$ е броят години от завършването на сградата до момента на оценката (цяло число);

$ПР$ - годишен процент на овехтяване на сградите по вид конструкция в процент;

Таблица № 9

Код конструкция	ПР - год. % на овехт.
ПН	1,0
ПМ	0,8
М1	0,7
М2	0,6
М3	0,5

(2) До петата година от завършване на сградата коефициентът има значение единица.

(3) Коефициентът за овехтяване не може да бъде по-малък от 0,65 за сгради или части от тях с паянтови или полумасивни конструкции, по-малък от 0,75 за М1 и М2 и по-малък от 0,85 за М3.

Чл. 11. (1) Площта ($Пл$) (бруто площ, разгънатата застроена площ) на сграда или част от нея представлява цялата площ, ограничена от: външната повърхност на фасадните стени и/или от мислените равнини, разполовяващи дебелината на вътрешните ограничаващи стени (за помещения); външната повърхност на фасадната стена и/или на парапета (за оградено отворено пространство); хоризонталната проекция на контура на покриващия конструктивен елемент (за неоградено покрито отворено пространство); външната повърхност на фасадните стени и парапети (за етаж на сграда, блок или секция на сграда).

(2) Площта на мазетата или таваните се определя, както следва:

1. тридесет на сто от бруто площта им, когато са прилежащи към жилищни обекти;
2. шестдесет на сто от бруто площта им, когато са прилежащи към нежилищни обекти.

(3) Определената по ал. 2 площ се прибавя към площта на обектите, към които мазетата или таваните са прилежащи.

(4) Когато мазета или тавани е необходимо да бъдат оценени като самостоятелни обекти, за площ се приема площта, определена съгласно ал. 2.

III. Данъчна оценка на незавършено строителство

Чл. 12. (1) Незавършеното строителство се оценява по завършени строително-монтажни работи в процент от данъчната оценка на сградата по проект, както следва:

1. (изм. - ДВ, бр. 100 от 2005 г.) – до нулев цикъл - 37 на сто;
2. (изм. - ДВ, бр. 100 от 2005 г.) – до груб строеж - 63 на сто;
3. (отм. - ДВ, бр. 100 от 2005 г.) –

(2) Данъчната оценка на самостоятелен обект в незавършена сграда е част от данъчната оценка на незавършената сграда, съответстваща на отношението между бруто площта на обекта (вкл. идеални части от общите части на сградата) към бруто площта на сградата по проект.

IV. Данъчна оценка на земите в строителни граници, застроените дворове и на земите извън строителните граници (без земеделските земи)

Чл. 13. (1) Данъчната оценка на земите в строителните граници, вилните зони, застроените дворове (застроени места извън строителните граници) и на земите извън строителните граници (без земеделските земи) се определя въз основа на базисната данъчна стойност за един квадратен метър, корекционни коефициенти, площта и данъчната стойност на подобренията по следната формула:
$$ДО = БС \cdot Км \cdot Ки \cdot Ку \cdot Кз \cdot ПЗ + ДП,$$
където:

ДО е данъчната оценка в левове;

БС - базисната данъчна стойност на 1 кв. м в левове;

Км - коефициент за местоположение съгласно табл. № 3;

Ки - коефициент за инфраструктура;

Ку - коефициент за устройствена зона;

Кз - коефициент за застроеност;

ПЗ - площта на земята, включително застроената площ в кв. м;

ДП - данъчната стойност на подобренията.

(2) Данъчната оценка на водни площи, мини, кариери, земи в горския фонд и други подобни обекти се определя като за земи според местоположението и статута им.

Чл. 14. (1) Данъчната базисна стойност за земите е 0,8 лева за един квадратен метър.

(2) Данъчната базисна стойност за 1 кв. м незастроени места в строителните граници на населените места, определени с подробен градоустройствен план, е 125 на сто от базисната данъчна стойност по ал. 1.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 100 от 2005 г.) – Базисната данъчна стойност на земи в строителните граници в населените места от IV, V, VI, VII и VIII категория се увеличава, както следва:

1. при разстояние до 20 км от населеното място от нулева и първа категория - с 10 на сто;
2. при разстояние до 15 км от населеното място от втора категория - с 5 на сто.

(4) (Изм. - ДВ, бр. 109 от 2001 г., бр. 100 от 2005 г.) – Базисната данъчна стойност на земите във вилните зони до 10 км от морската брегова ивица, националните курорти и вилните зони към тях се увеличава с 50 на сто с изключение на Варна, Бургас, курортен комплекс Боровец, курортен комплекс Дюни, курортен комплекс Елените, курортен комплекс Слънчев бряг и населените места, посочени в чл. 6, ал. 5.

(5) (Изм. - ДВ, бр. 109 от 2001 г., бр. 100 от 2005 г.) – Базисната данъчна стойност на земите в курорти от местно значение и във вилните зони към тях се увеличава с 20 на сто с изключение на населените места, посочени в чл. 6, ал. 5.

Чл. 15. Коефициентът за инфраструктура (Ки) се определя, като към единица се прибавя значението на елементите по табл. № 10.

$$K_{\text{и}} = 1 + A + B + B + \Gamma$$

Таблица № 10

Елементи	Значение на елементите		
	има в имота	няма в имота	няма в имота, но има в района
1	2	3	4
А. Водопровод	0,0	-0,05	-0,03
Б. Канализация	0,0	-0,05	-0,03
В. Електрификация	0,0	-0,07	-0,05
Г. Улична мрежа	0,0	-0,08	-0,08

1. под улична мрежа се разбира улици, изпълнени с трайни настилки;

2. когато имотът не е свързан с електрическата, водопроводната и канализационната мрежа, но в района е изградена съответната инфраструктура, за тези елементи се приема значението от колона 4. Под район се разбира част от населеното място (населено място е цялата територия, определена със землищната граница), ограничена от улици (пътища), включително и когато съоръженията се намират в границите на улиците (пътищата).

Чл. 16. (1) Коефициентът за устройствена зона ($K_{\text{у}}$) се определя в зависимост от предназначението на терена съгласно подробния градоустройствен план, както следва:

1. централна зона, $K_{\text{у}} = 1,10$;

2. производствени, предимно производствени и специално производствени зони, $K_{\text{у}} = 0,90$, а земи, заети от селскостопански дворове, $K_{\text{у}} = 0,80$;

3. всички останали зони (жилищни, обществено обслужване, паркове, зелени площи, за спорт и други), $K_{\text{у}} = 1,00$.

(2) Коефициентът по ал. 1 има значение единица за земи извън строителните граници на населеното място и за земи в населени места, в които не са обособени или не се обособяват такива зони.

Чл. 17. Коефициентът за застроеност ($K_{\text{з}}$) се определя по следния начин:

1. при процент на застрояване до 40 на сто, както и за незастроени земи коефициентът има значение единица. Процентът на застрояване се получава, като се раздели застроената площ на площта на имота (парцела);

2. при процент на застрояване над 40 на сто - по следната формула:

(ПЗ - 35)

$K_{\text{з}} = 2 - 1.01$,

където ПЗ е процентът на застрояване.

3. при процент на застрояване 100 на сто - $K_{\text{з}} = 0,10$;

4. коефициентът се изчислява с точност до втория знак след десетичната запетая.

Чл. 18. (1) Данъчната стойност на подобренията (ДП) е сума от оценките на отделните подобрения.

(2) Оценката на всяко едно подобрение се определя като произведение от количествената му характеристика и следните стойности:

1. за трайни луксозни настилки (без обикновените мозаични, бетонни и глинени и други плочи) за 1 кв. м - 35 лв.;

2. за масивни огради (тухлени, бетонни, метални, смесени) и подпорни стени за 1 кв. м (дължина по височина) - 8 лв.;

3. за спортни площадки с трайна настилка за 1 кв. м - 15 лв.;

4. за басейни, трайно прикрепени към земята, за 1 куб. м - 23 лв.;

5. за паркинги за обществено ползване за кв. м:

- а) зелени и с нетрайни настилки - 8 лв.;
б) всички останали - 15 лв.

V. Данъчна оценка на земеделски земи

Чл. 19. (1) Данъчната оценка на земеделските земи се определя въз основа на данъчната базисна стойност за един квадратен метър, в зависимост от начина на трайно ползване и категорията, коефициента за местоположение и площта, по следната формула:

$$ДО = БС \cdot Км \cdot ПЗ,$$

където:

ДО е данъчната оценка в левове;

БС - базисната данъчна стойност на 1 кв. м в левове;

Км - коефициент за местоположение;

ПЗ - площта на земята в кв. м.

(2) Данъчната оценка на гори върху земеделски земи се определя като за земеделски земи с трайни насаждения.

(3) Когато се налага да се оценят земи от горския фонд, те се оценяват като гори върху земеделски земи.

(4) (Нова - ДВ, бр. 109 от 2001 г.) Данъчната оценка на видовете земи от горския фонд се определя, като се приравнява типът месторастене на земите от горския фонд към категорията земеделска земя по следната таблица:

Категория земеделска земя	Тип месторастене	Преобладаваща характеристика	Горско-растителен пояс, богатство и влага
1	2	3	4
III	3, 5, 7, 90, 92, 93, 106	Заливни и крайречни, богати	I-1,CD-23
IV	4, 8, 9, 6, 52, 53, 69	Заливни и крайречни, по-слаби	
V	10, 14, 16, 37, 40, 41, 42, 44, 46, 54, 62, 73, 74, 76, 77, 78, 79, 81, 82, 84, 105, 111, 112, 114, 116, 118, 136	Богати планински	CD-23 (21*II, 6*I)
VI	1, 2, 11, 12, 13, 17, 18, 20, 22, 24, 25, 27, 29, 30, 31, 34, 35, 38, 43, 45, 47, 51, 55, 56, 58, 59, 60, 63, 64, 65, 67, 68, 70, 71, 72, 80, 83, 85, 86, 87, 94, 95, 97, 98, 99, 100, 101, 102, 104, 107, 109, 110, 113, 115, 117, 119, 121, 124, 125, 127, 133, 135, 140, 141, 142, 144, 145	Богати равнинни, по-слаби планински	10*I I-21 CD-23 (21*I,4*II) 17*II B-12 3*III B-2 2*III C-23

VII	21, 23, 26, 28, 32, 33, 36, 61, 66, 75, 108, 120, 122, 128, 131, 138, 139, 143, 146, 147	По-слаби равнинни	5*AB-1,2, BC-12, (8*I,7*II)
VIII	15, 19, 48, 50, 57, 89, 96, 137	Сухи небедни, някои високопланински	2*I b-12,2*I C-13*III-2 BC-3
IX	49, 88, 126, 129, 148, 149, 150	Сухи и бедни, някои високопланински	4*A-1,1*I, II B-12, 2*III BC-23
X	130, 103, 123, 132, 134	Много сухи и бедни	A-01 (2*AB- 1,3* A-01)

където:

Римските цифри са горскорастителен пояс;

* - месторастение;

A - много бедна земя; B - бедна; C - средно богата; D - богата;

Цифрите: 0 - много сухо; 1 - сухо; 2 - свежо, и 3 - влажно.

Чл. 20. Базисната данъчна стойност (БС) се определя в левове за един квадратен метър земеделска земя съобразно категорията на земята и начина на трайното ползване:

1. при неполивни условия по следната таблица:

Таблица № 11

(Изм. - ДВ, бр. 105 от 2008 г.,

в сила от 1.01.2009 г.)

Начин на трайно ползване	Базисна данъчна стойност по категории (лв./КВ.М)									
	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
Трайни насаждения	0,338	0,306	0,270	0,234	0,180	0,147	0,090	0,063	0,039	0,014
Ниви	0,188	0,168	0,147	0,129	0,098	0,081	0,050	0,035	0,023	0,009
Ливади	0,122	0,111	0,098	0,084	0,066	0,054	0,032	0,023	0,014	0,005
Пасища	0,072	0,066	0,059	0,050	0,039	0,032	0,018	0,014	0,008	0,003

2. при поливни условия - базисната данъчна стойност по т. 1, умножена с 1,20.

Чл. 21. Базисната данъчна стойност на земеделските земи се коригира с коефициент за местоположение (Км), който се образува, като към единица се прибавят следните корекции (Км = 1 + к1 + к2 + к3):

1. корекция за местоположение спрямо строителните граници на населеното място, в землището на което се намира имотът (к1):

Таблица № 12

Разстояние до строителните граници на населеното място, км	к1
граничи	+0,25
до 1	+0,15

от 1 до 3	0,00
от 3 до 6	- 0,10
от 6 до 8	- 0,15
над 8	- 0,20

2. корекция за местоположение спрямо пътната мрежа с трайна настилка (k_2):

Таблица № 13

Разстояние до пътната мрежа, км	k_2
граничи с пътната мрежа	+0,10
до 1	0,00
над 1	- 0,10

3. (изм. - ДВ, бр. 100 от 2005 г.) корекция, отчитаща категорията на населеното място, в землището на което се намира имотът (k_3):

Таблица № 14

(Изм. - ДВ, бр. 100 от 2005 г.)

Категория на населеното място, в землището на което се намира имотът	k_3
нулев	+0,30
I	+0,20
II	+0,15
III	+0,10
IV и V	0,00
VI, VII и VIII	- 0,10

VI. Данъчна оценка на правото на строеж

Чл. 22. (Изм. - ДВ, бр. 153 от 1998 г.) Данъчната оценка на правото на строеж (ДОПС) се определя в левове по следната формула:

$$\text{ДОПС} = \text{РЗП} \cdot 0.25 \cdot \text{БС} \cdot \text{Км} \cdot \text{Ки} \cdot \text{Кс},$$

където:

РЗП е разгънатата застроена площ на сградата в кв. м;

БС - базисната данъчна стойност в зависимост от конструкцията и предназначението на сградата. Ако конструкцията е неизвестна, се приема М2. За предназначение се приема преобладаващото (над 50 на сто);

Км - коефициент за местонахождение според предназначението;

Ки - коефициент за инфраструктура, определен съгласно раздел IV; при учредяване право на строеж върху земеделски земи

Ки се определя по същия начин;

Кс - коефициент, отчитащ срока, за който е учредено правото, с точност до три знака след десетичната запетая.

-п

Кс = $(1 - 1,05^{-n})$, където "n" е броят години, за които е учредено правото. За над 100 години коефициентът приема значение единица.

VII. Данъчна оценка на правото на ползване

Чл. 23. (1) Данъчната оценка на вещното право на ползване (ДОПП) се определя в левове по следната формула:

$ДОПП = ДО \cdot Кс,$

където:

ДО е данъчната оценка на имота или на част от него в левове, върху който се учредява правото;

Кс - коефициент, отчитащ срока, за който е учредено правото, с точност до три знака след десетичната запетая.

-п

$Кс = (1 - 1,05^{-n})$, където "n" е броят години, за които е учредено правото. Коефициентът не може да бъде по-голям от 0,900.

(2) Когато правото на ползване е учредено за неопределен срок, броят години, за които е учредено правото, се изчислява, като от 70 се извади възрастта на ползвателя, а ако те са повече от един - възрастта на най-младия. Когато ползвателят е на повече от 70 години, за брой години се приемат 5.

(3) (Нова - ДВ, бр. 100 от 2005 г.) Когато е учредено право на ползване на предприятие за неопределен срок, коефициентът, отчитащ срока, е 0,900.

(4) (Предишна ал. 3 - ДВ, бр. 100 от 2005 г.) В случаите, в които е необходимо да се получи текуща оценка на правото на ползване, броят години "n" се определя за оставащия период, считано към датата, за която е необходима оценката.

Чл. 24. Данъчна оценка на правото на собственост при учредено вещно право на ползване се намалява с данъчната оценка на правото на ползване за оставащия период, считано към датата, за която е необходима оценката.

Приложение А

Приложение №

Видове патентни дейности и годишни размери на данъка

1. (Изм. - ДВ, бр. 30 от 2013 г., в сила от 26.03.2013 г., бр. 102 от 2019 г., в сила от 1.01.2020 г.) Места за настаняване с не повече от 20 стаи, категоризирани една или две звезди или регистрирани по Закона за туризма – данъкът се определя за стая според местонахождението на обекта:

от 25 до 250 лв.

2. Заведения за хранене и развлечения - данъкът се определя за място за консумация, включително на открити площи, или за обект, според местонахождението на обекта:

а) ресторанти:

1 - 2 звезди

от 1 до 35 лв.

3 звезди

от 6 до 60 лв.

б) заведения за бързо обслужване:

1 - 2 звезди

от 1 до 20 лв.

3 звезди

от 3 до 35 лв.

в) питейни заведения с изключение на посочените в буква "е":

1 - 2 звезди

от 1 до 20 лв.

3 звезди

от 2 до 35 лв.

г) кафе-сладкарници:

1 - 2 звезди

от 1 до 20 лв.

3 звезди

от 3 до 50 лв.

д) барове:

- дневни:

2 звезди

от 3 до 50 лв.

3 звезди

от 10 до 84 лв.

- нощни:

2 звезди

от 5 до 63 лв.

3 звезди

от 20 до 98 лв.

е) бюфети, каравани и павилиони - за обект:

от 75 до 500 лв.

3. Търговия на дребно до 100 кв. м нетна търговска площ на обекта - данъкът се определя за 1 кв. м нетна търговска площ според местонахождението на обекта:	от 2 до 20 лв.
4. Платени паркинги - данъкът се определя за място за паркиране според местонахождението на обекта: лева за брой място	от 5 до 200 лв.
5. Дърводелски услуги - данъкът се определя според местонахождението на обекта:	от 50 до 780 лв.
6. Шивашки, кожарски, кожухарски и плетачни услуги - данъкът се определя според местонахождението на обекта:	от 40 до 840 лв.
7. Търговия, изработка и услуги за изделия от благородни метали - данъкът се определя според местонахождението на обекта:	от 500 до 2500 лв.
8. Обущарски и шапкарски услуги - данъкът се определя според местонахождението на обекта:	от 40 до 120 лв.
9. Металообработващи услуги - данъкът се определя според местонахождението на обекта:	от 100 до 910 лв.
10. Бръснарски и фризьорски услуги, ветеринарно-фризьорски услуги - данъкът се определя за работно място според местонахождението на обекта:	от 60 до 840 лв.
11. Машинописни и/или копирни услуги - данъкът се определя на брой устройство според местонахождението на обекта:	от 180 до 594 лв.
12. Козметични услуги, поставяне на татуировки - данъкът се определя за работно място според местонахождението на обекта:	от 130 до 900 лв.
13. Маникюр, педикюр - данъкът се определя за работно място според местонахождението на обекта:	от 60 до 420 лв.
14. Часовникарски услуги - данъкът се определя според местонахождението на обекта:	от 60 до 390 лв.
15. Тапицерски услуги - данъкът се определя според местонахождението на обекта:	от 180 до 520 лв.
16. Автомивки; ремонт, регулиране и балансиране на гуми - данъкът се определя според местонахождението на обекта:	от 190 до 1200 лв.
17. Авторемонтни, автотенекеджийски, автобояджийски и други услуги по техническото обслужване и ремонта на моторни превозни средства - данъкът се определя според местонахождението на обекта:	от 280 до 1900 лв.
18. Ремонт на електро- и водопроводни инсталации - данъкът се определя според местонахождението на обекта:	от 100 до 560 лв.
19. Стъкларски услуги - данъкът се определя според местонахождението на обекта:	от 100 до 700 лв.
20. Поддържане и ремонт на битова техника, уреди, аудио-визуални уреди, климатици, ремонт на музикални инструменти - данъкът се определя според местонахождението на обекта:	от 47 до 980 лв.
21. (Доп. – ДВ, бр. 98 от 2010 г., в сила от 1.01.2011 г., отм., бр. 98 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.)	
22. Компаньонки и компаньони - данъкът се определя според местонахождението на обекта:	от 3000 до 6440 лв.
23. Масажистки и масажисти - данъкът се определя според местонахождението на обекта:	от 500 до 1680 лв.
24. Гадатели, екстрасенси и биоенерготерапевти - данъкът се определя според местонахождението на обекта:	от 2000 до 5600 лв.
25. Фотографски услуги - данъкът се определя според местонахождението на обекта:	от 200 до 1040 лв.
26. Посреднически услуги при покупко-продажба, замяна и отдаване под наем на недвижими имоти - данъкът се определя според местонахождението на обекта:	от 100 до 3500 лв.
27. Санитарни възли, наети под аренда - данъкът се определя според	

местонахождението на обекта:	от 150 до 420 лв.
28. Ключарски услуги, ремонт на брави, поправка на чанти, книговезки услуги, ремонт на шевни машини - данъкът се определя според местонахождението на обекта:	от 50 до 198 лв.
29. Ремонт на чадъри, ремонт и зареждане на запалки, ремонт на велосипеди, коминочистачни услуги - данъкът се определя според местонахождението на обекта:	от 50 до 98 лв.
30. Заложни къщи:	от 3000 до 28 000 лв.
31. Продажба на вестници, списания, българска и преводна литература - данъкът се определя според местонахождението на обекта:	от 30 до 260 лв.
32. Ремонт на компютри, компютърна и друга електронна офис техника (копирни апарати, факс апарати, принтери и други) - данъкът се определя според местонахождението на обекта:	от 300 до 1300 лв.
33. Игри с развлекателен или спортен характер - данъкът се определя за брой съоръжения според местонахождението на обекта:	
а) развлекателни игрални автомати и други игри, функциониращи с монета или жетон:	от 100 до 198 лв.
б) минифутбол, тенис на маса, хвърляне на стрели, пейнтбол и спийдбол, минибаскетбол, бридж, табла:	от 8 до 26 лв.
в) зали за боулинг и кегелбан - за игрален коридор, и билиард - за маса:	от 40 до 140 лв.
34. Фитнес центрове и спортни зали - данъкът се определя според местонахождението на обекта:	От 1,5 до 4 лв. за 1 кв. м и от 300 до 840 лв. за един фитнес уред
35. Химическо чистене, пране и гладене - данъкът се определя на брой съоръжения според местонахождението на обекта:	от 133 до 440 лв.
36. Мелничарски услуги:	
а) мелници за брашно - от 18 до 36 лв. на линеен сантиметър от дължината на млевната линия;	
б) мелници за фураж стационарни — от 600 до 1200 лв.	
37. Услуги с атрактивен характер:	
а) корабчета	от 750 до 1500 лв. на брой;
б) лодки	от 450 до 900 лв. на брой;
в) яхти	от 900 до 1800 лв. на брой;
г) джетове	от 900 до 1800 лв. на брой;
д) влакчета	от 30 до 60 лв. на място;
е) файтони	от 75 до 150 лв. на място;
ж) водни ски, водни планери и сърфове, водни колела, включително надуваеми, водни увеселения	от 150 до 300 лв. на брой оборудване;
з) зимни ски (включително ски-екипировка), зимни кънки, сноубордове, шейни	от 150 до 300 лв. на брой оборудване;
и) въртележки, виенски колела, блъскащи се колички, велосипеди и рикши	от 150 до 300 лв. на място;
к) детски колички и моторчета	от 150 до 300 лв. на брой;
л) стрелбища	от 300 до 600 лв. на брой.
38. Обучение на водачи на моторни превозни средства - данъкът се определя за брой моторно превозно средство в следните размери:	
а) мотопеди, мотоциклети	от 200 до 475 лв.
б) други МПС	от 400 до 950 лв.
39. Услуги "Пътна помощ" на пътни превозни средства - от 2000 до 4000 лв. за брой моторно превозно средство.	
40. Услуги със земеделска и горска техника - данъкът се определя за брой техника, както следва:	
а) комбайн - от 330 до 660 лв.;	
б) трактори, тракторни ремаркета, самоходни шасита и други самоходни и самодвижещи се машини - от 110 до 220 лв.;	
в) прикачни, навесни и стационарни машини - от 11 до 22 лв.	